

38

Βιβλιόφιλος Γεωργίου

85-1.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΟΡΕΣΤΕΙΑ

ΕΥΜΕΝΙΑΔΕΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΙΔΑΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Αριθ. ...

~~2,576'~~

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ι. Ν. ΓΡΥΠΑΡΗ

~~353~~
~~2,167~~

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Γεν. Αριθ. ~~438~~
Κατηγορία ~~3~~
Ειδ. Αριθ. ~~38~~

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Αριθ. αἰθ. ~~79~~
Κατηγ. ~~Βιβλιοθήκη~~

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ
1911

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ι. Ν. ΓΡΥΠΑΡΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Π.Ε.Κ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Αριθμ. 3
521-1

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ
1911

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

Εἰς τὰς Εὐμενίδας, τὸ τελευταῖον δράμα τῆς Ὀρεστείας, ἡ σκηνὴ ὑπόκειται κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς, ὅπου, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ, ὁ μητροκτόνος Ὀρέστης εὐρίσκει προσωρινὸν ἄσυλον ἀπὸ τὴν καταδίωξιν τῶν Ἐρινύων. Ὁ ἴδιος ὁ θεὸς ἀποκοιμίζει τὰς τιμωροὺς θεὰς καὶ διευκολύνει τὴν φυγὴν τοῦ Ὀρέστου, ὅστις κατὰ συμβουλήν του καταφεύγει εἰς τὰς Ἀθήνας, ἱκέτης τῆς Ἀθηνᾶς. Εἰς τὰς Ἀθήνας λοιπὸν συνεχίζεται καὶ τελειώνει ἡ πρᾶξις. Ἡ Ἀθηνᾶ δεχθεῖσα ἱκέτην τὸν Ὀρέστην, μὴ δυναμένη ὅμως ἀφ' ἑτέρου νὰ παρίδῃ τὸ δίκαιον τῶν φοβερῶν Ἐρινύων, συνιστᾷ ἐκ τῶν πολιτῶν τὸ μέγα καὶ σεμνότατον ἐκεῖνο κριτήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης τοῦ ὑποδίκου. Ἡ διαδικασία διεξάγεται καθ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς ποινικῆς νομοθεσίας τῶν Ἀθηναίων, καὶ μὲ τὴν ψῆφον τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπελθούσης ἰσοψηφίας, ὁ Ὀρέστης κηρύσσεται ἐλεύθερος τοῦ φόνου. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ἐξεγείρει φοβερὰν τὴν ὀργὴν τῶν Ἐρινύων κατὰ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ὁποῖαν μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπὶ τέλους κατευνάζει ἡ Ἀθηνᾶ διὰ τῆς πειθοῦς καὶ τῶν ὑποσχέσεών της. «Τοιοιτοτρόπως ἡ τέχνη τοῦ ποιητοῦ τερματίζει τὴν μακρὰν ταύτην σειρὰν τραγικῶν καταστροφῶν, τὴν φοβερὰν καὶ αἱματηρὰν ταύτην τριλογίαν, μὲ τὴν παρήγορον εἰκόνα μιᾶς ἱερᾶς τελείας, μὲ τὰ εὐσεβῆ ἐφύμνια τὰ ἀντηχοῦντα ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα ἀνταποκρίνονται ἐκ τοῦ ἀμφιθεάτρου αἱ θορυβώδεις καὶ χαρμόσυνοι ἐπευφημίαι τῶν θεατῶν». (M. Patin).—Περιώνυμος ζυεῖνεν εἰς τὸ Ἀττικὸν θέατρον, διὰ τὴν πρωτοφανῆ κατάπληξιν τὴν ὁποῖαν ἐπροξένησεν, ἡ σκηνὴ ἐκείνη τῶν Εὐμενίδων, ὅπου τὸ φάσμα τῆς Κλυταμνήστρας ἐξεγείρει ἐκ τοῦ ὕπνου τὰς Ἐρινύας καὶ τὰς παρορμᾷ εἰς νέαν καταδίωξιν τοῦ φονέως τῆς υἱοῦ της.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ ΠΡΑΚΑΠΙΟΥ

Λογ. αὐξ. 18

Ἰστορ. Βοηθ. τιμ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΟΦΗΤΙΣΣΑ

ΑΠΟΛΛΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ

ΧΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑ

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

ΠΡΟΦΗΤΙΣΣΑ

Πρῶτο δοξάζω ἀπ' τοὺς θεοὺς στή δέησί μου
τὴν πρωτομάντισσα τὴ Γῆ· καὶ ὕμνῳ κατόπι
τὴ Θέμιδα, ποῦ δεύτερη, καθὼς τὸ λέγουν,
σ' αὐτὸ τὸ μητρικὸ της κάθησε μαντεῖο·
καὶ τρίτη στή σειρά, μὲ θέλημά της κι ὄχι
ἀπὸ κανέν' ἀναγκασμένη, ἐκάθησε ἄλλη
θυγατέρα τῆς Γῆς, ἡ τιτανίδα ἡ Φοίβη
κι αὐτὴ γενέθλιο τὸ δῶκε δῶρο στὸ Φοῖβο,
ποῦ χει τῆς μάμης τὸ νομα παράνομά του.
Κι αὐτὸς τῆς Δήλου ἀφίνοντας λίμνη καὶ ξέρες
στοὺς ἡμεροὺς γιαλοὺς ἄραξε τῆς Παλλάδος
κ' ἦρθ' ἀπὸ κεῖ σ' αὐτὴ τοῦ Παρνασοῦ τὴ χώρα
καὶ τὸν ξεπροβοδίζανε μὲ πολὺ σέβας
στρώνοντας δρόμο νὰ διαβῆ οἱ γυιοὶ τοῦ Ἡφαίστου
κ' ἡμερὴ κἀνοντας τὴ γῆ ποῦταν πρὶν ἄγρια.
Καὶ μὲ τιμὲς τὸν δέχτηκε ὁ λαὸς μεγάλες
κι ὁ βασιλιάς Δελφὸς τῆς χώρας κυβερνήτης.
Κι ὁ Δίας στὸ νοῦ του ἐμπνέοντας τὴ θεία τὴν τέχνη

τὸν βάζει μάντη τέταρτο σ' αὐτοὺς τοὺς θρόνους,
κ' εἶναι τοῦ Δία πατέρα του ὁ Λοξίας προφήτης.

Ἄπ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς ἀρχίζω τις εὐχές μου·
καὶ τὴν Προναία δοξολογῶ Παλλάδα πρώτη
κ' ὑμῶ τις νύφες πῶχουν τὸ Κωρύκιον ἄντρον,
φώλιασμα τῶν πουλιῶν καὶ τῶν θεῶν συχνάσμα
— τὸν τόπον ἔχει ὁ Βρόμιος, δὲν τὸ ξεχάνω,
ἀφόντας ὁ θεὸς ὠδήγησε τις Βάκχες
κ' ἔβαλε σὰ λαγὸ νὰ σχίσουν τὸν Πενθέα· —
καὶ τις πηγές τοῦ Πλείστου καὶ τοῦ Ποσειδῶνα
τὴν δύναμιν ὑμνόντας καὶ τὸν τέλειο Δία
ἔπειτα μάντισσα στὸν τρίποδα καθίζω.

Καὶ τῶρ' ἄς δώσουν ἀπὸ πρὶν πολὺ πιὸ κάλλια
νὰ μοῦ συντύχη τὸ ἔμπασμα· καὶ μὲ τὸν κλῆρο
ὅσοι εἶναι ἄς ἔρθουν Ἑλληνες, κατὰ τὸ νόμο·
γιατ' ὅπως ὀδηγáει ὁ θεὸς καὶ προφητεύω.

Ἦ, τρόμος νὰν τὸ πῆς καὶ τρόμος νάντιβλέψης
μ' ἔδιωξεν ὄξω ἀπὸ τὰ σπίτια τοῦ Λοξία
ποῦ μήτε νάχω ἀνάκαρα, μοῦδ' ὄρθια στέκω,
καὶ τρέχω μὲ τὰ χέρια ἀντὶς μὲ τὰ κανιά μου
γιατὶ εἶναι τίποτα ἢ γρηὰ σὰν πάρη φόβο!
Μπαίνω λοιπὸν στὸ πολυστέφανο τὸ βάθος
ὅπου θωρῶ κάποιο θεοκατάρατο ἄνδρα
πάνου στὸν ὀμφαλὸ νὰ κάθουνταν ἰκέτης
κ' αἶμα τὰ χέρια του ἔσταζαν καὶ τὸ σπαθὶ του
γυμνὸ κρατοῦσε κ' ἀψηλὸν ἐλιᾶς κλωνάρι
μὲ λῆνον μεγαλώτατο σεμνὰ ζωσμένο,
μ' ἄσπρο μαλλί, γιὰ νὰ σοῦ δώσω νὰ τὸ νοιώσης·

καὶ μπρὸς στὸν ἄντρο' αὐτὸ φοιχτὸ καρτέρι
κοιμᾶται γυναικῶν, σὲ θρόνους καθισμένες·
ὄχι γυναῖκες μὰ Γοργόνες λέω πῶς νᾶναι,
μὰ οὐδὲ καὶ μὲ Γοργόνες πάλιν ἀπεικάζω
γιατὶ τις ἔχω κάπου ἰδῆ ζωγραφισμένες
ν' ἀράζουν τοῦ Φινέα τὸ δεῖπνο· μ' αὐτὲς ὁμως
φτερὰ δὲν ἔχουν, μαῦρες καὶ σιχάμματα εἶναι
καὶ ρεύγονται ἔτσι καὶ φουσῶνε ποῦ νὰ φεύγης
καὶ στάζουν ἀπ τὰ μάτια τους μισητὸν αἶμα,
κ' εἶν' ἡ στολή τους νὰ μὴν πλησιάζουν οὔτε
σὲ ἀγάλματα θεῶν οὔτε σὲ ἀνθρώπων σπίτια·
ποτὲ δὲν εἶδα τὸ σκαρὶ τοῦ συναφιοῦ των
κι' οὐδὲ ποιά γῆς καυχίεται νᾶθρεψε τὸ γένος
ἄβλαβ' αὐτό, χωρὶς τὸν κόπο τῆς νὰ κλάψη.

Μὰ γιὰ τὰ ἐπίλοιπ' ἄς γνοιαστῆ ὁ ἴδιος τῶρα
τοῦ ναοῦ τούτου ὁ κύριος Λοξίας ὁ μέγας,
ποῦ τέγνη του εἶναι οἱ μαντουδεῖς καὶ γιαιοσόφια
καὶ νὰ ξορκίζη τὰ κακὰ κ' ἀπ ἄλλων σπίτια.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Δὲ θενὰ σὲ προδώσω· πάντοτε φρουρός σου
κι ἂν πλάϊ σου παραστέκομα κ' ἂν μακρὰν εἶμαι
δὲν θενὰ γίνω μαλακὸς γιὰ τοὺς ἐχθρούς σου·
Πιάστηκαν βλέπεις τῶρ' αὐτὲς οἱ λυσσασμένες
σὲ ὕπνο βαρὺ παράδοτες, οἱ πομπιασμένες
οἱ γρηές οἱ κόρες τῆς Νυχτός, ποῦ δὲν τις σμίγει
κανεὶς θεός, οὐδ' ἄνθρωπος, οὔτε θηρίον·
κ' ἐγιναν μόνον γιὰ κακὸ κἔχουν μονιά τους
τὸ σκότος καὶ τοῦ Τάρταρου τὰ καταχθόνια

ἀπ τοὺς θεοὺς κι ἀπ τοὺς ἀνθρώπους μισημένες.
Μὰ ὅμως νὰ φεύγῃς και τὸ θάρρος σου μὴ χάσῃς
γιατὶ θενὰ σὲ κυνηγήσουν κι ἂν περνώντας
τὴν πατημένη τὴ στεριά πίσω σου ἀφήσῃς
και πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα κι ἀπ τὰ νησιά της·
και μὴ ἀποκάμῃς νὰ περιβοσκίξῃς τοῦτα
τὰ πάθη κι ἅμα ῥθῆς στὴν πόλι τῆς Παλλάδος
κάθου κι ἀγκάλιασε τὸ ξύλινο ἄγαλμά της·
και κεῖ μ' αὐτὲς θὰ βροῦμε κρίσι και μὲ λόγια
ποῦ νὰ μαλαζοῦν τίς καρδιὲς θὰ κάμω τρόπο
μιὰ και καλὴ ἀπ τὰ πάθη αὐτὰ νὰ σὲ γλυτώσω
ἀφοῦ σ' ἔσπρωξα ἐγὼ τὴ μάννα σου νὰ σφάξῃς.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ἄναξ Ἀπόλλων, ξέρεις νὰγαπᾶς τὸ δίκιο
κι ἀφοῦ τὸ ξέρεις κάμε και νὰ μὴ μ' ἀφίσῃς.
και ἡ δύναμή σου ἐγγύησι πῶς θὰ μὲ σώσῃς.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Θύμας το αὐτὸ κι ἄς μὴ νικάῃ τὸ νοῦ σου ὁ φόβος·
μὰ ἐσύ, αὐτάδελφο αἷμα κι ἀπὸνα πατέρα,
φύλαγέ τον, Ἑρμῆ· κῶπως και τῶνομα ἔχεις
γίνε ἀπ ἀλήθεια κι Ὀδηγὸς νὰ συνοδεύῃς
τὸν ἱκέτη μου αὐτόν· κι ὁ Δίας τιμᾶ τὸ σέβας
τῶν κηρύγων, ποῦ γιὰ καλὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐδόθη.

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ

Κοιμᾶσθε, ὦμέ! και σὰν κοιμᾶσθε ποιά σας χρειαί;
Μὰ ἐγὼ ἀπὸ σᾶς σὲ τέτοιο τρόπο ἀτιμασμένη,
μὲ διπλὸ πῆχυ, γιὰ τὸ φόνου ποῦ ἔχω κάμη

δὲ λέει νὰ πάψῃ τῶν νεκρῶν ἢ καταφρόνια
κι ἀτιμη τριγυρνῶ· γιατί ἔχω, ξέρετέ το
τὴν πιὸ ἀπὸ μέρος τους μεγάλη κατηγορία·
μὰ πόπαθα τέτοιο κακὸ ἀπ τοὺς πιὸ ζεστοὺς μου.
κανεὶς θεὸς δὲν εἶπε νὰ ὀργιστῇ γιὰ μένα,
ποῦ, μάννα, σφάχτηκα ἀπ τα χέρια τοῦ παιδιοῦ μου.
Και ἰδέτε αὐτὲς μου τίς πληγὲς μὲ τὴν καρδιά σας,
γιατὶ φωτίζεται ἡ ψυχὴ σὰν κλειοῦν τὰ μάτια,
ἐνῶ στὸ ξύπνο δὲ θωρεῖ καλὰ τὸ πνεῦμα.
Κι ὅμως πόσα δὲν ἔχετε γευτῇ ἀπὸ μένα,
ἀκράσωτες χοῆς και προσφορὲς καθάρεις
και δεῖπνα ποῦ θυσιάζα σεμνὰ τίς νύκτες
σὲ ὦρα ποῦ γιὰ κανέν' ἄλλο θεὸ δὲν εἶναι!
μὰ ὅλα αὐτὰ τώρα βλέπω κλωτσοπατημένα
και κείνος πάει και ξέφυγε σὰν τὸ ζαρκάδι
κ' ἔτσι ἀλαφρὰ καταμεσις ἀπ τὰ πλεμμάτια
μὲ πολὺ περιγέλοιο σας πηδάει και πάει.
Μ' ἀκούσετέ μου κ' εἶναι αὐτὰ γιὰ τὴ ψυχὴ μου
ὅσα εἶπα· και ξυπνήστε, σκιὲς τοῦ κάτω κόσμου
ποῦ ὄνειρο τώρα κράζω σας, ἡ Κλυταιμνήστρα!

ΧΟΡΟΣ

(Μούγκρισμα).

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Μουγκρίζετε, μὰ ἐκεῖνος τώρα πῆρε δρόμο
γιατὶ ἔχει φίλους ποῦ δὲ μοιάζοῦν τοὺς δικούς μου.

ΧΟΡΟΣ

(Μούγκρισμα).

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Βαθιά κοιμᾶσαι καὶ δέν το ψυχοπονιέσαι
αὐτὸ πῶπαθα! πῶφυγε ὁ φονιάς μου, ὁ γυιός μου!

ΧΟΡΟΣ

(Οὔρλιασμα).

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Οὔρλιαζε· κοίμου! μὰ δὲ λές καὶ νὰ ξυπνήσης
ποιά δουλειὰν ἔχεις παρὰ τὸ κακὸ νὰ κάνης;

ΧΟΡΟΣ

(Οὔρλιασμα).

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Συμφώνησαν δυὸ δυνατοί, ὁ ὕπνος κι ὁ κόπος
κι ἀδράνισαν τῆς δράκισσας τὴν ἄγριαν ἄφρη.

ΧΟΡΟΣ

(Διπλὸ δυνατὸ μούγκρισμα).

Πιάστο, πιάστο, πιάστο ἔχε τὸ νοῦ σου!

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Στῶνειρο κυνηγᾶς ἀγρίμι κι ἀλυχταίνεις
σὰ σκύλλος ποῦ ὄλο τῆς δουλειᾶς του ἔχει τὴν ἔγνοια.
Τί κάνεις; Σήκω κι ἄς μὴ σε νικάη ὁ κόπος
τὸν ὕπνο ἀπόδιωξε νὰ δῆς τί ἔχομε πάθη!
Ἄς σου πληγώσουν τὴν καρδιά οἱ ὄνειδισμοὶ μου
ποῦ εἶναι γιὰ τοὺς φιλότιμους σὰ φτερονιστήρια.

τρέχα καὶ φύσα ἐπάνω του θανάτου ἀγέρα
γιὰ νὰ τὸν λυώση ὁ ἀχνὸς τῶν σωθικῶν σου ἢ φλόγα·
ἐμπρός! μὲ δεύτερα κυνήγια μάρανέ τον.

ΧΟΡΟΣ

Εὔπνα, ξύπνα καὶ σὺ αὐτήν, καὶ γὰρ ἐσένα.
Κοιμᾶσαι; Εὔπνα κι ἀποδιώχγοντας τὸν ὕπνο
ἄς δοῦμε ἂν θᾶν' τοῦ κάκου αὐτὸ τὸ προοίμιό μας.

—ᾠγου, ἄλλοί μου, ἄλλοί! Φίλες ἐπάθαμε...
—ὦ μου τὰ τόσα πῶπαθα κι ὄλα τοῦ κάκου!
—ἐπάθαμε κακὸ βαρύκλαυτο, πωπὸ
ἀβάσταχτο κακό·
ἀπ' τὰ πλεμμάτια ξέμπλεξε καὶ πάει τὰ γοῖμι.
—μὲ νίκησ' ὕπνος καὶ τὴν ἄγρη μου ἔχασα.

—ᾠ, ἐσύ, τοῦ Δία ὁ γυιός, ὁ κλέφτης εἶσαι σὺ
—καὶ νέος ἐμᾶς, ἀρχαῖες θεές, καββάλα ἐπήρες·
—καὶ τίμησες αὐτὸν τὸν ἄντρα τὸν κακὸ
κι ἄθεο στοὺς γονιούς,
καὶ σύ, θεός, τὸν μητροκτόνο ἐπήες νὰ σώσης
—ποιὸς θενὰ πῆ πῶς εἶναι δίκια τάχ' αὐτά;

Μὰ ἔφτασ' ἐμένα ὄνειδισμὸς μὲς στὰ ὄνειρά μου
καὶ μοῦ ἔξαψε σὰ διφρηλάτης μιὰ
μὲ μεσοβάσταχτο κεντρί
στὰ σωτικά, στὸ ψυχικό·
—κ' ἔχω νὰ πῶ τῆς μᾶστιγας
τοῦ δήμιου τοῦ ἀνήμερου

βαρὺ τὸ σύγκροτο τὸ βαρὺ ποῦ μ' ἔκοψε.

Τέτοια κακὰ οἱ νεότεροι θεοὶ μᾶς κάνουν
 ποῦ ἐξουσιάζουν τὸ θρονὶ τῆς Δίκης
 αἵματοκομποστάλαχτο
 ἀπὸ τὰ πόδια ὡς τὴν κορφή·
 —ἔχεις τῆς γῆς τὸν ὀμφαλὸ
 νὰ δῆς, ποῦ πῆρε ἐπάνω του
 καὶ ἀταίριαστο κρατάει αἱμάτων μόλυσμα.

Καὶ τοὺς βωμοὺς τοῦ μαντικοῦ του ἀδύτου
 μόνος του πῆε καὶ μόλυνε
 αὐτόθελος καὶ αὐτόκλητος
 κ' ἐνάντια στοὺς θεούς, γιὰ χάρι ἐνὸς θνητοῦ
 ἀφάνισε τὶς Μοῖρες τὶς ἀρχαῖες

Μόνου ἢ κακία ποῦ τῶμεινε, μὰ κείνος
 καὶ κάτω ἂν φύγη ἀπὸ τῆ γῆ
 ποτὲ δὲ θαῦρη γλυτωμὸ
 καὶ ἄλλον ἐκδικητὴ γιὰ τὸ αἷμα ποῦ χρωστεῖ
 πάνω στὴν κεφαλή του θενὰ πάρη.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Ἐξω, προστάζω γρήγορα ἀπ' αὐτὰ τὰ σπίτια
 ξεκουμπιστῆτε, ἀδαιάστε μας τ' ἅγια τὰ μέρη,
 μήπως σοῦ ἐρθῆ λευκόφτερο κανένα ἰρίδι
 ἀπ' τὸ χρυσόδετο δοξάρι ἀμολημένο,
 καὶ ὁ πόνος μαῦρο ἀφρὸ σὲ κάμη νὰ ξεράσῃς
 ἀπ' τ' ἄντερά σου, βγάζοντας τὰ αἵματα ποῦπιες.

Σ' αὐτὰ τὰ σπίτια δὲν σοῦ πρέπει νὰ ζυγώνης,
 μὰ ὅπου σφαγὲς καὶ δίκες κεφαλῶν κομμένων
 ματιῶν βγαλμένων, καὶ γι' ἀφανισμό τοῦ γένους
 τῶν παιδιῶν στίβουν τὸν ἀφρὸ καὶ ἀκρωτηριάζουν,
 κάταπετρώνουν καὶ σπαραχτικὰ μουγκρίζουν
 οἱ καρφωμένοι στὰ παλούκια· τάχ' ἀκοῦτε
 γιὰτὶ σᾶς ἀποστρέφονται οἱ θεοί, ποῦ τέτοια
 στρέγετε πανηγύρια; καὶ ὄλος τῆς μορφῆς σας
 τὸ δείχνει ὁ τρόπος, μέσα σὲ σπηλιὰ νὰ ζῆτε
 πρέπει αἱμοβόρου λεονταριοῦ καὶ ὄχι σὲ τέτοια
 λαμπρὰ μαντεῖα νὰ τρίβετε τὸ μόλυσμά σας·
 σύρτε, δίχως βοσκὸ νὰ περιβοσκηθῆτε,
 κανεῖς θεὸς δὲν τ' ἀγαπᾷ τέτοιο κοπάδι!

ΧΟΡΟΣ

Ἄναξ Ἄπόλλων, ἄκουσέ με στὴ σειρά μου·
 ἐσύ 'σαι, ὄχι συνένοχος νὰ πῆς σὲ τοῦτα
 μὰ ὄλωσ διόλου μόνου ἐσὲ βαραίν' ἢ αἰτία.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Πῶς δά; Δὲν τὸ ξηγᾶς καὶ μὲ πιότερα λόγια;

ΧΟΡΟΣ

Σὺ τοῦδωκες χρῆσμο τὴ μάννα του νὰ σφάξῃ.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Νὰ πάρη τοῦ πατρός του ἐκδίκησι· πῶς ὄχι!

ΧΟΡΟΣ

Κ' αἷμα νωπὸν ἐδέχτηκες νὰ προσστατεύσῃς;

ΑΠΟΛΛΩΝ

Μάλιστα ἐδῶ τὸν πρόσταξα νὰ καταφύγη.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ μᾶς λοιπόν, τῆ συνοδείᾳ του, ἀποδιώχνεις;

ΑΠΟΛΛΩΝ

Γιατὶ σ' αὐτὸ νὰ μπῆτε τὸ ἱερὸ δὲν κάνει.

ΧΟΡΟΣ

Ὅμως αὐτὸ τὸ χρέος μοῦ εἶναι διωρισμένο.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Καὶ ποιά εἶν' αὐτὴ ἡ ὠραία τιμὴ ποῦ ἔτσι κανχίεσαι;

ΧΟΡΟΣ

Νὰ διώχνουμε τοὺς μητροκτόνους ἀπ τὰ σπίτια.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Καὶ τῆ γυναῖκα ποῦ τὸν ἄντρα της σκοτώσῃ;

ΧΟΡΟΣ

Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο κι ὅποιος χύσῃ αἷμα δικό του.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Δίχως ἀξία λοιπόν κι οὔτε ὠφελοῦν καθόλου
τῆς τέλειᾳ Ἑρας καὶ τοῦ Δία οἱ συμφωνίες,
καὶ ἡ Κύπρις, ἡ πηγὴ κάθε χαρᾶς τοῦ ἀνθρώπου,
δίχως τιμὴ ξεγράφηκε μ' αὐτὸ τὸ λόγο.

γιατὶ ὁ μοιραῖος δεσμὸς τοῦ ἀντρόγυνου, ποῦ ἡ Δίκη
τὸν γνοιάζεται, εἶναι ἀνώτερος κι ἀπὸ τὸν ὄρκο.
Ἄν λοιπὸν εἶς' ἀδιάφορη γιὰ ὅσους σκοτώνουν
τὰ ταίρια τους κι ἀκδίκητους ἄνοργη ἀφήνεις,
ἄδικα τότε κυνηγᾶς καὶ τὸν Ὀρέστη,
ἀφοῦ ἀπ τῆ μιὰ μεριὰ καὶ πάρα τὰ θυμάσαι
ἐνῶ γιὰ τᾶλλα ἀδιάφορη οὔτε σὲ γνοιάζει.
Μὰ ἡ Ἄθηνᾶ θενὰ γνοιαστῆ γι αὐτὰ τὸ δίκιο.

ΧΟΡΟΣ

Κεῖνον ἐγὼ ποτέ μου δὲν θὰ τὸν ἀφήσω.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Κυνήγα τον λοιπόν, κόπο στὸν κόπο νᾶχης.

ΧΟΡΟΣ

Δὲν εἶναι δὰ κι ὅσο τῆ λὲς μικρὴ ἡ τιμὴ μου.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Τέτοια τιμὴ δὲ θᾶθελα καὶ νὰ τὴν ἔχω.

ΧΟΡΟΣ

Γιατὶ λογιέσαι μέγας βέβαια πλάϊ στὸ Δία·
μὰ ἐγὼ, τῆς μάννας μὲ τραβάει τὸ αἷμα, κ' ἔτσι
γιὰ νὰ τὸν γδικηθῶ τὰ ἔχνη του ψάχω ναῦρω.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Κ' ἐγὼ βοηθός του τὸν ἐκέτη μου θὰ σώσω
γιατὶ εἶναι φοβερὴ καὶ σὲ θεοὺς κι ἀνθρώπους

τῶν ἱκετῶν ἢ ὀργή, ποῦ ἀβόηθους ἔτσι ἀφήσουν.

ΟΡΕΣΤΗΣ

᾽Ω δεσποιν' Ἀθηνᾶ, μὲ πρόσταξε ὁ Λοξίας
κ' ἦρθα, μὰ καλοδέξου με ἄθλιον πλανήτη
ποῦ πὰ δὲν εἶμαι ἀκάθαρτος καὶ μολυσμένος·
τὸ κακὸ τῶρα ἐστόμωσε ποῦ εἶμαι μπασμένος
καὶ σ' ἄλλα σπίτια καὶ σχετίστηκα μ' ἀνθρώπους
ὅταν στεριᾶς καὶ θάλασσεσ ὅμοια περνοῦσα
καταπῶς πρόσταζ' ὁ χρησμὸς ποῦ μοῦπε ὁ Φοῖβος·
κ' ἦρθα στὸ σπίτι σου, ὦ θεά, καὶ τὸ ἄγαλμά σου
κρατόντας θὰ προσμένω ἐδῶ τέλος τῆς δίκης.

ΧΟΡΟΣ

1. Καὶ βέβαια· νὰ σημάδι φανερὸ τοῦ ἀνθρώπου
κι ὅπως σοῦ δείχνει ὁ ἀμίλητος μηνυτῆς τράβα·
γιατί, καθὼς ὁ σκύλος λαβωμένο ἐλάφι,
στάλα πρὸς στάλα τοῦ αἵματος τὸν ξετρυπῶν·
τὸ στήθος μου λαχίνιασ' ἀπ τοὺς τόσους κόπους
ποῦ τόπο γῆς δὲν ἄφησά νὰ μὴν περάσω·
κι ἀφτέρωτη, πάνω ἀπὸ θάλασσεσ πετόντας
ἦρθα χωρὶς νὰ μείνω πίσω ἀπ τὸ καράβι·
μὰ τῶρα κάπου ἐδῶ θὲ νᾶναι ζαρωμένος
γιατὶ αἷμα ἀνθρωπινὸ τῆ μύτη μου χαϊδεύει.

2. Τὰ μάτια σου ἔχε τέσσερα, τήρ' ἀπ' ὀλοῦθε

μὴ σου ξεφύγη ἀπλέρωτος τῆς μάννας του ὁ φονιάς.

3. Νά τον αὐτός! καὶ βρῆκε πάλι στήριγμα·
στὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς τὸ ἅγιο περιπλεχτὸς
κρίσι ζητάει νὰ βρῆ γιὰ τὸ ἔγκλημά του.
4. Δὲ θὰ τοῦ γίνῃ αὐτό· τὸ αἶμα τῆς μητρὸς
δύσκολα πίσω παίρνεται, ὦϊμέ!
μια ποῦ χυθῆ κ' ἢ μαύρη γῆς τὸ πιῆ.
5. Μὰ πρέπει ἀντὶς γι' αὐτὸ νὰ δώσης, ζωντανός,
κόκκινο γαῖμ' ἀπ τὸ κορμί σου νὰ ρουφῶ·
καὶ τέτοιο λαχταρῶ ἀπὸ σὲ κακόπιτο πιτό!
6. Κι ἀφοῦ σὲ λυώσω ζωντανό, θὲ νὰ σὲ πάρω
κάτω, νὰ βρῆς τάντίποινα τοῦ μητροσκοτωμοῦ.
7. Καὶ θενὰ δῆς κι ἂν κανεὶς ἄλλος ἄνθρωπος
ἢ σὲ θεὸν ἀσέβησε ἢ σὲ ξένο
ἢ στοὺς δικούς του ἀμάρτησε γονιούς,
νᾶχῃ ὁ καθένας ἄξιο τὸ μισθό του.
8. Γιατὶ ναι ὁ μέγας τῶν θνητῶν ὁ Ἄδης κριτῆς
κάτω στὰ τάρταρα τῆς γῆς,
κι ὅλα τὰ πάντα στὰ χαρτιά φυλάει τοῦ νοῦ του.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ἐμένα οἱ τόσες συμφορές μου μῶχουν μάθη

νὰ ξέρω πότ' εἶν' ὄρα νὰ μιλῶ καὶ πότε
 νὰ σωπαίνω· μὰ στὴν περίστασί μου τούτη
 μ' ἔβαλε δάσκαλος σοφὸς γιὰ νὰ μιλῆσω.
 Τὸ αἶμ' ἀπ' τὰ χέρια μου μαραίνεται καὶ σβύνει
 καὶ ξεπλυμένο τῆς μητρὸς τὸ μίασμα πάει,
 γιὰτὶ ὅσο ἀκόμα εἶταν νωπό, τῶχ'ω ξορκίσῃ
 μὲ χοιροσφάχτους καθαροὺς, στὸ βωμὸ ἐπάνω
 τοῦ Φοίβου· μὰ θὰ πῆγαινε τοῦ μάγκρου ὁ λόγος
 ἂν ἤθελα νὰ πῶ ἀπ' ἀρχῆς πόσους ἀνθρώπους
 πλησίασα, χωρὶς γι' αὐτὸ κακὸ νὰ πάθουν.
 Καὶ τῶρ' ἀγνὸς μ' εὐφημο στόμα ἐπικαλοῦμαι
 τὴν Ἀθηναία, τὴ δέσποινα αὐτῆς τῆς χώρας,
 νᾶρθη βοηθὸς μου· καὶ χωρὶς σπαθὶ θὰ πάρῃ
 καὶ μένα καὶ τὴ χώρα μου καὶ τὸ λαὸ μου
 πιστὸ γιὰ πάντα σύμμαχο καὶ τιμημένο.
 Μὰ εἶτε στὰ μέρη τῆς λιβυστικῆς ἠπείρου,
 κατὰ τοῦ Τρίτωνος τὸ ρέμα, ὅπου ἐγεννήθη,
 πατᾶ, εἶτε θεοφάνερη ἢ καὶ σκεπασμένη,
 βοηθόντας φίλους, εἶτε τὸ Φλεγραῖο τὸν κάμπο
 σὰ στρατηγός, ἀνδρεία γιομαῖτος, κατοπτεύει,
 ἄς ἔρθη! — καὶ μακρῶθε, σὰ θεός, ἀκούει —
 γιὰ νὰ μοῦ γίνῃ λυτρωτὴς ἀπ' ὅλα τούτα.

ΧΟΡΟΣ

Δὲ θὰ σὲ σώσει ὁ Ἀπόλλωνας οὔτε τὸ χέρι
 τῆς Ἀθηνᾶς, νὰ μὴ χαθῆς παρατημένος
 δίχως χαρὰ ποτὲ στὰ στήθια σου νὰ μάθῃς,
 βόσκημα δίχως αἶμα κ' ἥσκιος μόνον ἀνθρώπου!
 Δὲν ἀπαντᾶς, μόν' τάχα μὲ ἀψηφᾶς ποῦ κρένω,

ἐνῶ γιὰ μένα τάξιμο σ' ἔχουνε θρέψη;
 κι ὄχι σφαγμένος σὲ βωμούς, μὰ θὰ μᾶς γέψης
 ζωντανός· μ' ἄκουε αὐτὸ τὸν ὕμνο ποῦ σὲ δένω.

— Ἔλα ἐμπρὸς σὲ χορὸ ἓνα κύκλο ἄς δεθοῦμε
 γιὰτὶ θέλομε τώρα
 τὸ φριχτὸ μας τραγοῦδι νὰ ποῦμε.
 Καὶ νὰ ποῦμε τὸ πῶς στοὺς ἀνθρώπους ἐπάνω
 τὴν πᾶσα τους μοῖραν ἐμεῖς κυβερνοῦμε.
 Τὴν ἰσιάδα ἐμεῖς καὶ τὸ δίκιο ζητοῦμε,
 κι ὅποιος ἔχη τὰ χέρια
 καθαρὰ χωρὶς κρῖμα,
 δὲ γλυστράει κατ' αὐτὸν ἢ ὀργή μας·
 καὶ περνάει, δίχως βλάβη, τὴ ζωὴ του ἀκέρια.
 Μ' ἂν κανεῖς, σὰν κι αὐτόν, κοιματίσῃ
 καὶ τὰ χέρια αἱματόβρεχτα κρούβῃ,
 τότε ἐμεῖς, τῶν νεκρῶν ἢ βοήθεια,
 μαρτυρῶντας τὴν πᾶσαν ἀλήθεια,
 στὸν κακοῦργον ἐμπρὸς θὰ φανοῦμε
 κι ὡς τὸ τέλος τὸ χρέος τοῦ φόνου ζητοῦμε.

Μάννα, ὦ μάννα Νύχτα, ποῦ μ' ἐγέννας
 ζωντανῶν καὶ πεθαμένων ἐκδικήτρα,
 τῆς Λητῶς ζητάει ὁ γυιὸς — κι ἀπάκουσέ μου,
 νὰ μὲ βγάλῃ ἀπ' τὶς τιμές μου
 κι ἀπ' τὰ χέρια μου νὰ πάρῃ
 τὸ ψοφίμι αὐτό, ποῦ πρέπει
 τῆς μητέρας του τὸ φόνον νὰ ἐξαγνίση.

Γιὰ τὸν κατάδικο μου αὐτὸν
 τοῦτο μας τὸ τραγοῦδι, ταραγμὸς
 κι ἀντράλα του ξωφρενική,
 τῶν Ἐρινύων ὁ σκοπὸς,
 χωρὶς κιθάρα, ἀμπόδεμα
 τοῦ νοῦ καὶ μαρασμὸς.

Γιατ' αὐτὸς ὁ κλῆρος μῶχει λάχη
 νᾶχω πάντ', ἀπ' τὴν ἀλύγιστη τῆ Μοῖρα,
 ὅποιους τύχη ἀνθρώπους καὶ βαραίνουν
 κακουργήματα καὶ φόνοι
 νὰ τοὺς παίρνω καταπόδι· ὥστε νᾶμπουν
 μὲς στὴ γῆς· μὰ κι ἂν πεθάνουν
 κ' ἔτσι πάλι ὅλως διόλου δὲ γλυτώνουν.
 Γιὰ τὸ σφαχτὸ ποῦ πάει ἔχει κοπῆ
 τοῦτο μας τὸ τραγοῦδι, ταραγμὸς
 κι ἀντράλα του ξωφρενική,
 τῶν Ἐρινύων ὁ σκοπὸς
 χωρὶς κιθάρα, ἀμπόδεμα
 τοῦ λογικοῦ καὶ μαρασμὸς.

“Ὅταν γεννιόμαστ' αὐτὸς μᾶς ἐδόθηκ' ὁ κλῆρος
 χώρια ἀπ' τοὺς ἄλλους θεοὺς τιμὲς νᾶχομε, κι οὔτε
 σῦδειπνος μοῦ εἶναι κανεὶς τῶν
 καὶ γιορτινοὺς ἄσπρους πέπλους γεννήθηκα νὰ μὴ γνω-
 [ρίζω.

Γιατὶ πῆρα δουλειά μου νὰ φέρνω
 ἄνω κάτω τὰ σπίτια, ποῦ χύση

ἐχθρὸς σπιτικὸς αἶμα φίλου,
 καὶ καταπάνου του ὀρμώντας
 κι ἂν δυνατὸς λάχη νᾶναι
 στὸ νέο τὸν πνίγομεν αἶμα.

Σπεύδομ' ἐμεῖς ν' ἀπαλλάξομε κάποιον ἀπὸ τοῦτες τίς
 [ἔγνοιες

κι ἀπὸ τὸ βῆρος αὐτὸ τοὺς θεοὺς ν' ἀλαφρώσω
 γιὰ νὰ μὴν ἔχουν αὐτοὶ ἀνακρίσεις.

Τῆς παρουσίας του ἄξιους ὁ Δίας δὲν κρίνει κακούργους
 ποῦ στάζουν τὰ χέρια τοὺς αἶμα,
 [— ἄνω κάτω τὰ σπίτια, ποῦ χύση
 ἐχθρὸς σπιτικὸς φίλου αἶμα,
 καὶ καταπάνω του ὀρμώντας
 κι ἂν δυνατὸς λάχη νᾶναι
 στὸ νέο τὸν πνίγομεν αἶμα.]

Καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ δόξες κι ἂν φτάνουν μεγάλες ὡς
 [τάστρα

καταγῆς ρεύουν κι ἀτίμητες σβύνουν,
 ὅταν στὰ μαῦρα ντυμένες ὀρμοῦμε
 καὶ σ' ἄγριο βαλθοῦνε τὰ πόδια μας χορὸ.

Γιατὶ μὲ φόρα πηδόντας
 ἀπὸ ψηλὰ κατεβάζω
 βαρὺ τὸ πόδι, ὅπου πέση
 καὶ πάρ' τον κάτ' ὅπου τρέχει,
 —τρομάρα του!—νά μου γλυτώση.

Πέφτει χωρὶς νὰ τὸ νοιώθῃ, στοῦ νοῦ του τὴ μαύρη
 [ἀντράλα.

Τέτοια μαυρίλα, τὸ κρῖμα, τριγύρω του ἀπλώνει,
ὅπως στὰ σπίτια του πίσσα σκοτάδι
ἢ πολυστενάχτη ρίχτει φωνὴ τοῦ λαοῦ.

Γιατὶ πηδώντας μὲ φόρα
ἀπὸ ψηλὰ κατεβάζω
βαρὺ τὸ πόδι, ὅπου πέση
καὶ πάρ'τον κάτ' ὅπου τρέχει,
—τρομάρα του!—γιὰ νὰ μᾶς φύγη.

Ἔτσι εἶναι νᾶναι· πολυσόφιστες,
τελειωτικές, καὶ δὲ ξεχνοῦμε
ποτέ μας τὸ κακό, βαριᾶς
κι ἀλύγιστες σὲ παρακάλια,
τὸ ἀξίωμαᾶ μας τὸ ἄτιμο
καὶ καταφρονημένο κυβερνοῦμε
μακριὰ ἔπο τούς θεούς, σὲ μέρη ἀνήλιαγα
καὶ δυσκολοσυντύχητα
καὶ γιὰ ὅσοι βλέπουν κι ὅσοι φῶς δὲν ἔχουν.

Καὶ ποιὸς λοιπὸν αὐτὰ δὲ σέβεται
καὶ δὲ φοβᾶται ἀπ τούς ἀνθρώπους,
ἀκούοντας τούς νόμους μας
ὅπου μᾶς ὄρισαν οἱ Μοῖρες
κ' ἐπικυρώσανε οἱ θεοί;
Ἡ ἀρχαία τιμὴ μοῦ μένει ἀκόμα
καὶ δὲ γνωρίζω καταφρόνια,
ἂν κ' εἶναι κάτω ἀπὸ τὴ γῆς
ἢ θέσι μου στ'ἀνήλιαγα σκοτάδια.

ΑΘΗΝΑ

Ἄκουσα μιὰ φωνὴ μαζουάθε νὰ μοῦ κράζη
ἀπὸ τὸ Σκάμαντρο, ἐνῶ ἔπερνα τῆς χώρας
τὴν κατοχή, ποῦ τῶν Ἀργείων οἱ στρατηλάτες
ἀπὸ τὴ σκλαβωμένη γῆ τρανὴ μερίδα
μοῦ ξεχώρισαν σύρριζη πάντα δική μου,
χάρισμα διαλεχτὸ στὰ τέκνα τοῦ Θεσῆα.
Κεῖθ' ἔβαλα τὰκούραστα πόδια, σὲ δρόμο
δίχως φτερὰ τὴ φουσκωμένη αἰγίδα σειώντας
τὰ γερὰ μέλη στρώνοντας σὲ τοῦτο τὸ ἄρμα.
Μὰ βλέπω ἐπίσκεψι παράξενη στὴ γῆ μου
ποῦ ὄχι φοβοῦμαι, μὰ μοῦ ξάφνισε τὸ μάτι.
ποιοὶ τάχα νᾶστε; γιὰ ὅλους σας τὸ λέω στὴ μέση:
στὸ ξένο αὐτό, ποῦ στὸ ἄγαλμα μου ἔχει προσπέση,
καὶ σὲ σᾶς, ποῦ δὲ μοιάζετε πλᾶσμα κανένα
κι οὔτε σᾶς εἶδαν θεοὶ ποτὲ ἀνάμεσά τους
κι οὔτε κι ἀνθρωποφέρνετε πάλι καθόλου.
μὰ νὰ βρίζη κανεὶς τὴν ἀσχημιὰ ἐνὸς ἄλλου
εἶν' ὄξω ἀπὸ τὸ δίκιο αὐτὸ κι ἀπὸ τὸ νόμο.

ΧΟΡΟΣ

Ἦλα τὰ πάντα σύντομα, θεά, θὰ μάθης·
ἐμεῖς τῆς Νύχτας εἴμαστε οἱ φοριχτὲς κόρες·
στὰ σπίτια μας, κάτ' ἀπ τὴ γῆς, μᾶς λέν Κατάρεις.

ΑΘΗΝΑ

Ἐξέρω καὶ τὴ γενιὰ καὶ τὸ παράνομά σας.

ΧΟΡΟΣ

Ἔτσι θὰ μάθης τώρα καὶ τ' ἀξίωμα μας.

ΑΘΗΝΑ

Θὲ νὰ τὸ μάθω, ἂν ξάστερα μοῦ τὸ ξηγήσης.

ΧΟΡΟΣ

Ἐξω ἀπ τὰ σπίτια τοὺς φονιάδες κυνηγοῦμε.

ΑΘΗΝΑ

Καὶ ποῦ στὸ τέλος σταματᾷ τὸ φευγατιό τους;

ΧΟΡΟΣ

Ἐκεῖ ποῦ τί 'ναι ὀλότελα ἢ χαρὰ δὲ ξέρουν.

ΑΘΗΝΑ

Τέτοια λοιπὸν φευγιὰ κι αὐτοῦ τοῦ στριγγοκράζεις;

ΧΟΡΟΣ

Γιατὶ τὴ μάννα του ἔκρινε νὰ πάη νὰ σφάξῃ.

ΑΘΗΝΑ

Χωρὶς ἄλλης ἀνάγκης φόβος νὰ τὸν βιάζῃ;

ΧΟΡΟΣ

Σὲ τέτοιο κριμα τί μπορεῖ ἓνα γυιὸ νὰ σπρώξῃ;

ΑΘΗΝΑ

Ἄπ τὰ δυὸ μέρη ποῦ εἶστ' ἔμπρός, τῶνα γροικιέται.

ΧΟΡΟΣ

Μ' αὐτὸς οὔτ' ὄρκο δέχεται, οὔτε μοῦ βάζει.

ΑΘΗΝΑ

Πῶς ἔχεις δίκιο θὲς νάκοῦς, μὰ ὄχι καὶ νάχῃς.

ΧΟΡΟΣ

Πῶς λές; δὲν τὸ ξηγᾷς; σοφία δὰ δὲ σοῦ λείπει...

ΑΘΗΝΑ

Νὰ μὴ ζητᾷς τᾶδικο μ' ὄρκους νὰ νικήσης.

ΧΟΡΟΣ

Μ' ἀνάκρινέ μας σὺ καὶ δίκαιζε ἴσα πέρα.

ΑΘΗΝΑ

Τάχα σὲ μένα λές τὴν κρίσι νάναθέσης;

ΧΟΡΟΣ

Πῶς ὄχι; σὲ σεβόμαστε ἄξια κι ἀπάξια.

ΑΘΗΝΑ

Τί ἔχεις σ' αὐτὰ νὰ πῆς, ὦ ξένη, στὴ σειρά σου;

Πές μας τὴ χώρα, τὴ γενιά, τίς συμφορές σου

κ' ἔπειτ' αὐτὴν ἀντίκρουσε τὴν κατηγορία

ἂν στὸ δίκιο μπιστεύεσαι καὶ τᾶγαλμά μου

κάθεσαι τοῦτο καὶ κρατεῖς πλάϊ στὸ βωμό μου

ἰκέτης ταπεινός, στοῦ Ἰξίωνα τὸ σχῆμα·

μιὰ καθαρὴν ἀπόκρισι σ' ὄλ' αὐτὰ δός μας.

ὦ δέσποιν' Ἀθηνᾶ, πρῶτ' ἀπὸ τὰ στερνά σου
τὰ λόγια, θέλω βγάλῃ μιὰ μεγάλην ἔγνοια·
δὲν εἶμ' ἀκάθαρτος· καὶ μόλυσμα στὸ χέρι
δὲν εἶχα, σὰ σοῦ πρόσπεσα στ' ἄγαλμα ἰκέτης·
καὶ θὰ σοῦ φέρω ἀπόδειξι γι' αὐτὸ μεγάλην·
νόμος προστάζει, ἀμίλητος ὁ φονιάς νᾶναι
ὡς ποῦ σφαχτοῦ γαλαθινοῦ χυθῆ τὸ αἷμα
πάνω στὰ χέρια του καὶ τότε καθαρίσῃ·
εἶναι καιρὸς ποῦ ἀγιάστηκα μέσ' σ' ἄλλα σπίτια
ἔτσι μὲ τρεξιμιὰ νερὰ καὶ μὲ σφαχτάρια.
Λοιπὸν λέω νὰ βγῆκ' ἡ ἔγνοια αὐτὴ ἀπ τὴ μέση·
τώρα καὶ τὴ γενιά, ποῦθε κρατῶ, θὰ μάθῃς:
Ἄργεῖτης εἶμαι, τὸν πατέρα μου καλὰ γνωρίζεις
τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν ἀρχηγὸ τοῦ στόλου,
ποῦ ἐσὺ μὲ κείνον ἔκαμες τῆς Τροίας τὴν πόλι
στάχτη· μὰ θάνατο κακὸν ἔλαβ' ἐκεῖνος
στὸ γυρισμὸ του· γιατί ἡ μάννα μου ἡ κακούργα
τὸν σκότωσε, μὲ ξομπλιαστὰ τυλίγοντάς τον
βρόχια, ποῦ τοῦ λουτροῦ τὸ φόνου μαρτυροῦσαν.
Καὶ γώ, ὡς τὰ τότε ἐξόριστος, σὰν ἦρθα πίσω
σκότωσα τὴ μητέρα μου, ναί, δὲν τᾶρνοιῦμαι,
μ' αἷμα, τὸ αἷμα τοῦ πατέρα μου ἐγδικόντας·
κ' εἶχα σ' αὐτὸ συνένοχο καὶ τὸ Λοξία
ποῦ μοῦλεε πάθια ἀδήγητα πῶς θὰ με σχίσουν
ἂν στοὺς αἰτίους δὲν ἔκανα ὅ,τι ἔχω κάνῃ,
κι ἂν δίκια ἢ ὄχι τῶκανα, σὺ νὰ τὸ κρίνῃς·
γιατί ἀπὸ σένα ὅ,τι κι ἂν γίνῃ καλῶς νᾶρθῃ.

Ἄν κανεῖς τόχῃ δύσκολο τὸ πρᾶμα τοῦτο
ἄνθρωποι νὰ δικάσουνε, μὰ ὅμως δὲν πάει
κ' ἐγὼ δίκες βαρυόργητες φόνου νὰ κρίνω·
μάλιστα' ἀφοῦ καὶ σύ, τέλεια ἐτοιμασμένος,
καθαρὸς κι ἄβλαβος μοῦ πρόσπεσες ἰκέτης
καὶ σὲ ντηριοῦμαι ποῦ ἄφταιγος στὴν πόλι μου εἶσαι·
μὰ οὔτε κι αὐτὲς εὐκόλον εἶναι ν' ἀποδιώξῃς,
κι ἂν τύχῃ καὶ δὲν πάρουνε τὴν κερδισμένην,
στὴ χώρα μου φαρμάκι ἀπ τὰ βρουχίσματά τους
θὰ στάξῃ καταγῆς, βαριά καὶ μαύρη ἀρρώστεια.
Τέτοια ν' αὐτά· κ' εἴτε τίς στείλω κ' εἴτε μείνουν
δύσκολα καὶ τὰ δυό, χωρὶς νὰ μᾶς χολιάσουν·
μὰ μιὰ ποῦ ξέσπασεν ἐδῶ τὸ κακὸ τοῦτο,
θὰ βάλω δικαστὲς ποῦ σέβονται τὸν νόμο
τῶν ὄρκων, ποῦ θὰ κάνω ἐγὼ αἰώνιος νᾶναι·
καὶ σεῖς καλέσετε μαρτύρια κι ἀποδείξεις
ποῦ βοηθοῦνε γιὰ νὰ βγῆ στὸ φῶς ἡ ἀλήθεια·
κι ἀφοῦ διαλέξω ἀπ τοὺς πολῖτες μου τοὺς πρώτους
θὰ φέρω τὴν ὑπόθεσι νὰ ξεδιαλύνουν
σωστά, χωρὶς ὅξ' ἀπ τὸ δίκιο νὰ πατήσουν.

ΧΟΡΟΣ

Τώρα ναι ποῦ ναι ὁ χαλασμὸς
μ' αὐτοὺς τοὺς νέους θεσμούς,
ἂν θὰ νικήσῃ αὐτοῦ
τοῦ μητροκτόνου ἡ δίκη·
τώρα τὸ χέρι πιὸ εὐκόλο

θὲ νᾶχουν ὄλ' οἱ ἄνθρωποι,
 τώρ' ἀπ' ἔδῳ καὶ μπρὸς πολλὰ
 στ' ἀλήθεια πάθη φονικά
 προσμένουν τοὺς γονιοὺς ἀπ τὰ παιδιά.

Γιατὶ τίς ἐκδικῆτρες πιὰ
 τίς Σκύλλες δὲν θὲ νὰ τραβᾶ
 ὀργὴ καμιὰ γιὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
 κ' ἐλεύθερος θᾶν' ὁ φονιάς.
 Κι ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου ἀκούοντας
 τίς συμφορὲς θὲ νὰ ζητᾶ
 γιὰ τίς δικές του ἐλάφρωςι·
 μὰ εἶναι κακὴ παρηγοριά
 στὸ δυστυχὴ καὶ δὲ φελᾶ.

Κι ἄς μὴν κλαίγεται κανεῖς,
 σὰν τὸν δέρονη ἢ συμφορᾶ,
 κρᾶζοντας τὰ λόγια αὐτά :
 — «Ποῦ εἶσαι Δίκη ;
 ποῦ τῶν Ἐρινύων θρόνοι !»
 τέτοια θὰ θρηνηῖ ταχιά
 κάποια μάννα ἢ πατέρας
 σὰν τὴν πάθουνε· γιατί
 πέφτει τῆς Δίκης ὁ ναός.

Κάπου κι ὁ φόβος εἶν' καλὸς
 καὶ νὰ μένη θρονιασμένος
 πρέπει μὲς στὸ νοῦ φρουρός·

καὶ συμφέρει
 ἢ γνῶσι καὶ μὲ τὸ στατιό.
 Καὶ ποιά πόλι ἢ ποιὸς θνητὸς
 σὰ δὲ θρέφη στήν καρδιά
 κάποιο φόβο, θὰ τιμᾶ
 καὶ τὴ δικαιοσύνη πιὰ ;

Μήτε μὲ τὴν ἀναρχία
 μήτε πάλι στή σκλαβιά
 νὰ τὸ στρέγγης γιὰ νὰ ζῆς·
 πάντα στή μέση κρατάει τὸ ζῦγι ὁ θεὸς
 καὶ τιμᾶ πότ' αὐτὸ πότ' ἐκεῖνο·
 σύμφωνα σοῦ λέω μ' αὐτά,
 πῶς ὁ καρπὸς τῆς ἀσέβειας εἶν' ὁ χαμός,
 μὰ τῆς καθαρῆς καρδιᾶς
 ἢ καλὴ καὶ ποθητὴ
 σ' ὅλους μας καλοτυχιά.

Σοῦ τὸ λέω μιὰ καὶ καλή,
 σέβου τῆς Δίκης τὸ βωμό
 καὶ μὲ πόδι ἄθεο
 μὴν τον πατήσης ποτέ, γιὰ τὸ κέρδος·
 γιατί θὲ νᾶρθη ἢ πληρωμὴ
 κ' ἢ ὥρα τῆς κρίσεως καρτερεῖ·
 πρῶτα κανεῖς τοῦ γονιοῦ ἄς φυλάῃ τὸ σέβας,
 καὶ τοὺς φιλόξενους νόμους
 μέσα στὰ σπίτια του πάντα
 μ' εὐλάβεια νὰ κρατῇ.

Σάν εἶναι κανεὶς δίκαιος
 μὲ θέλησι του κι ὄχι ἀπ' ἀνάγκη,
 καλὸ νὰ ἰδῆ, μὰ σύρριζα ποτὲ δὲ θὰ χαθῆ.
 Ἐνῶ ὁ ἀντίθεος, λέγω, ὁ ναύτης
 ποῦ σέρνει ὀλοῦθε ἀδικομάζωχο φορτίο,
 θ' ἀναγκαστῆ μὲ τὸν καιρὸ
 νὰ κατεβάσῃ τὰ πανιά, σάν πέφτουν
 σπασμένες του οἱ ἀντένες.

Φωνάζει, μὰ κανεὶς δὲν τοῦ γρικαίει
 μὲς στὴ φριχτὴν ἀνεμοζάλη·
 κι ὁ θεὸς γελᾷ μὲ τὸν ἀπόκοτο ἄντρα
 σάν παραδέρνη ἀβόηθος στὴ συμφορὰ
 τὴν ἀνεπάντεχη καὶ δὲ ξεκεφαλώνει·
 μὰ τὰ πολυκαιρὰ τὰ πρῶτα πλούτη
 στῆς δίκης τὸ ξερόβραχο συντριβεῖ
 κι ἄκλαυτος πάει κι ἄφαντος.

ΑΘΗΝΑ

Κράξε κλητῆρα, κ' ἡσυχία κάμε στὸ πλῆθος
 κ' ἡ σάλπιγγα ἢ Τυρρηνικὴ ἢ βροντοφωνοῦσα
 μ' ἀνθρώπινο γιομάτη φύσημα, ἄς σημάνῃ
 περὶτρανο διαλάλημα σ' ὄλο τὸ πλῆθος·
 γιατί πρέπει, τώρα ποῦ τὸ κριτήριο τοῦτο
 μαζεύεται, σιωπὴ νὰ γίνῃ καὶ νὰ μάθῃ
 τοὺς νόμους μου εἰς πάντα τὸν αἰῶνα ἢ πόλις
 καὶ ὅλοι αὐτοί, γιὰ νᾶβγῃ ἀπόφασι ὅπως πρέπει.

ΧΟΡΟΣ

Ἄναξ Ἄπολλων, νὰ ἀφεντεύῃς στὰ δικά σου . . .

τί ἔχεις νὰ κάμῃς καὶ σ' αὐτὸ τὸ προᾶμα, πέ μας;

ΑΠΟΛΛΩΝ

Ἦρθα καὶ γιὰ νὰ μαρτυρήσω - γιατί μοῦ εἶναι
 ἰκέτης ἀπ τὸ νόμο αὐτὸς καὶ τῶν σπιτιῶ μου
 πρόσφυγας καὶ τονε καθάρισα ἀπ τὸ φόνο -
 καὶ γιὰ νὰ δικαστῶ καὶ γώ, γιατί ἔχω μέρος
 στὸ φόνο τῆς μητέρας του· μὰ σύ, ὅπως ξέρεις,
 τῆς δίκης κάμε εἰσήγησι καὶ δόσε τέλος.

ΑΘΗΝΑ

Ἔχετ' ἐσεῖς τὸ λόγο καὶ τὴ δίκη ἀνοίγω·
 γιατί ὅταν ὁ κατήγορος μιλήσῃ πρῶτος
 μπορεῖ τὸ ζήτημα σωστὰ νὰ μᾶς φωτίσῃ.

ΧΟΡΟΣ

Ἄν κ' εἴμαστε πολλὲς θάχομε λίγα λόγια
 καὶ στὴ σειρὰ σου ἐσὺ ἕνα πρὸς ἕνα ἀπάντα.
 Τὴ μάννα σου ἂν ἐσκοτώσες λέγε μας πρῶτα.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Τὴ σκότωσα· κι αὐτὸ καθόλου δὲν τάρνιοῦμαι.

ΧΟΡΟΣ

Ἄπὸ τὰ τρία παλαίματα πάει, νά, τὸ πρῶτο.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Δὲν εἶμαι ἀκόμα κατὰ γῆς νὰ μου καυχίεσαι.

ΧΟΡΟΣ

Τώρα και πῶς τὴν σκότωσες νὰ μᾶς πῆς πρέπει.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Θὰ πῶ· μὲ τὸ σπαθὶ ν' ἔκοψα τὸ λαιμό της.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ ποιὸς σὲ παρακίνησε; τίνος ὀρμήνεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Αὐτοῦ οἱ θεῖοι χρησμοί· καὶ μάρτυρα τὸν ἔχω.

ΧΟΡΟΣ

Ὁ μάντις σ' ἔβαζε νὰ γίνης μητροκτόνος;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Κι ὡς τώρα δὲν μετανοῶ μ' ὅ,τι ἔχει γίνῃ...

ΧΟΡΟΣ

Σὲ λίγο ἄλλα θὰ λές, σὰν θὰ σ' ἀρπάξῃ ἢ ψῆφος.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Τὰ θάρρητά μου στοῦ πατρός μου ἔχω τὸν τάφο!

ΧΟΡΟΣ

Τῆς μάννας σου φονιάς, στοὺς νεκροὺς τώρα ἐλπίζεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Γιατὶ εἶχε πάρη διπλὸ κρῖμα στὸ λαιμό της.

ΧΟΡΟΣ

Πῶς τάχα; δὲν ξηγᾶς σ' αὐτοὺς ποῦ θὰ σε κρῖνουν;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Σκότωσε τὸν πατέρα μου κι ἄντρα δικό της.

ΧΟΡΟΣ

Ἐκείνη πάει, σχωρέθηκε· σύ, ζῆς ἀκόμα.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Μὰ ὅσο ποῦ ζοῦσε, πῶς δὲν τηνε κυνηγοῦσες;

ΧΟΡΟΣ

Δὲν εἶταν μὲ τὸν σκότωσεν ἀπὸ 'να αἷμα...

ΟΡΕΣΤΗΣ

Κ' ἐγὼ ἀπ τῆς μάννας μου λοιπὸν ἤμουν τὸ αἷμα;

ΧΟΡΟΣ

Καὶ τότε πῶς στὰ σπλάχνα της σ' ἔθρεψε μέσα,
κακοῦργε; τῆς μητέρας σου τὸ αἷμ' ἀπαρνιέσαι;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Τώρα μαρτύρησέ μου ἐσὺ κ' ἐξήγησέ μου,
'Απόλλων, ἂν τὴ σκότωσα μ' ὅλα τὰ δίκια·
γιατὶ πῶς τόκαμα, ὅπως κ' εἶναι, δὲν τάρνιοῦμαι·
μὰ πές μου ἐσὺ ἂν σοῦ φαίνομαι πῶς δίκια ἢ ὄχι·
τὸ αἷμα της ἔχουσα, ν' ἀποκριθῶ σὲ τούτους.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Σὲ σᾶς, πῶστης ἢ Ἀθηναῖ κριτήριο μέγα,
 σᾶς λέω πῶς δίκαια τόκαμε· κι ὡς μάντις ποῦμαι
 ψέμα δὲ ξέρω· κι ἀπ τὸ μαντικό μου θρόνο
 ποτὲ οὔτε γι' ἄντρα οὔτε γυναῖκα οὔτε γιὰ πόλι
 ἄλλο ἀπ τοῦ Δία τίς προσταγὲς δὲν εἶπ' ἀκόμη·
 μάθε λοιπὸν πόσο βαραίνει αὐτὸ τὸ δίκιο,
 καὶ τοῦ πατρός μου τὴ βουλή, σᾶς λέω, ἀκλουθήστε,
 γιὰτὶ ἀπ τὸ Δία πῶ δύναμι δὲν ἔχει οὐδ' ὁ ὄρκος.

ΧΟΡΟΣ

Ὁ Δίας, κατὰ πῶς λές, σοῦδωκε τὸ χρησμό του,
 ποῦ εἶπες τοῦ Ὁρέστη αὐτοῦ, νὰ ἐκδικηθῆ τὸ φόνου
 τοῦ πατρός του, χωρὶς νὰ λογαριάσῃ μάννα;

ΑΠΟΛΛΩΝ

Γιὰτὶ δὲν εἶναι τόμοιο ἂν σκοτωθῆ ἓνας ἄντρας
 πῶχει πλήθιες τιμὲς καὶ θεϊκὰ ἐξουσία,
 κι ἀπὸ γυναῖκα μάλιστα· κι ὄχι μὲ βέλη
 πολεμικά, ποῦ ἀπὸ μακριὰ ρίχνει Ἀμαζόνα,
 μὰ ὅπως θάκούσης, Ἀθηναῖ, κι ὅλοι ὅσ' εἶστε
 ποῦ ἢ ψῆφος σας θὰ ξεδιαλύνη αὐτὴ τὴ δίκη·
 γυρνώντας δηλαδὴ ἀπ τὸν πόλεμο, ἀφοῦ εἶχε
 τὰ πιότερα δεξὰ κυβερνημένα, — ἐκεῖνη
 χαρούμενη τὸν δέχτηκε

μὰ ὅταν στὸ τέλος ἔξω ἀπ τὸ λουτρό περνοῦσε
 τὸν τουλούπιασε ὀλόγυρα κι' ἔτσι πιασμένον
 σ' ἄβγαλτον πέπλο κεντητό, τονὲ σκοτώνει·

τέτοιος καθὼς τάκούσετε χάρος τὸν βρῆκε
 τὸν παντοσέβαστο τὸν ἀρχηγὸ τοῦ στόλου·
 κι' ἔτσι κι αὐτὴν παράστησα, νάγαναχτήσουν
 αὐτοὶ ποῦ ὠρίστηκαν τὴ δίκη νὰ δικάσουν.

ΧΟΡΟΣ

Ὁ Δίας κατὰ τὸ λέγει σου ἀπ' ὅλα κάλλιο
 κρίνει τὸ αἷμα τοῦ πατέρα· ἐνῶ κι ὁ ἴδιος
 ἔδωσε τὸν πατέρα του, τὸ γέρο Κρόνου·
 πῶς συμβιβάζονται μ' αὐτὰ ὅσα μᾶς εἶπες;
 καὶ σᾶς, σᾶς θέλω μάρτυρες γι' αὐτὰ πάκουτε.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Κνώδαλα παντομίσητα, τοῦ θεοῦ κατάρες,
 οἱ ἀλυσίδες νὰ λυθοῦν μορεῖ, κι' ὑπάρχει
 γιαιτρεῖα σ' αὐτὸ κι ἄπειροι τρόποι νὰ γλυτώσῃ·
 μὰ μιὰ ποῦ ἓνας σκοτωθῆ καὶ πιῆ τὸ χῶμα
 τὸ αἷμα του, νάναστηθῆ δὲν εἶναι τρόπος·
 σ' αὐτὸ ἀντιφάρμακο δὲν ἔκαμε κανένα
 ὁ πατέρας μου, ποῦ ὅλα τᾶλλα ἄνω καὶ κάτω
 στρέφοντας φέρνει, δίχως κόπο ὅπως τοῦ ἀρέσει.

ΧΟΡΟΣ

Κοίτα πῶς τὴν ἀθώωσί του ὑποστηρίζεις!
 ἀφοῦ τῆς μάννας του τὸ αἷμα, αἷμα δικό του,
 ἔχυσε καταγῆς, πῶς θὰ καθήσῃ στὸ Ἄργος
 στὰ πατρικά του ἀνάκτορα; ποιούς δημοσίους
 θάχῃ βωμοὺς νὰ θυσιάξῃ; ποια φατρία
 θὰ τὸν δεχτῆ νὰ λάβῃ μέρος στὶς γιορτές της;

ΑΠΟΛΛΩΝ

Κι αὐτὸ θ' ἀποκριθῶ, καὶ πόσο ὀρθὰ στοχάσου·
δὲν εἶναι ἢ μάννα ποῦ γεννᾷ αὐτὸ ποῦ λένε
παιδί της· θρέφει μοναχὰ τὸ νέο τὸ σπέρμα·
γονιὸς εἶν' ὁ ποῦ τῷσπειρε· ξένη ἑνὸς ξένου
τὸ φύτρο σώζει αὐτή—κι ἂν ὁ θεὸς τὰφήση·
καὶ θὰ σοῦ φέρω ἀπόδειξι σ' αὐτὸ ποῦ λέω·
πατέρας γίνεται νὰ ὑπάρξῃ δίχως μάννα·
μάρτυρας, νά! κοντὰ τοῦ Ὀλύμπιου Δία ἢ κόρη,
ποῦ μέσα σὲ κοιλιᾷς δὲ θράφηκε σκοτάδια,

καὶ ὁμοῖο κανεῖς θεὸς βλαστάρι δὲ θὰ ἐγέννα.
Μὰ ἐγώ, κι ἀπ τᾶλλο, θενὰ κάμω, ὅπως γνωρίζω,
τὴν πόλι σου, Ἄθηνᾶ, καὶ τὸ λαὸ μεγάλους,
κι αὐτὸν ἰκέτη σοῦστείλα στα δώματά σου
γιὰ νὰ γενῆ πιστὸς εἰς πάντα τὸν αἰῶνα
καὶ νὰποκτήσης σύμμαχον, θεά, καὶ τοῦτον
καὶ τὰ παιδιὰ του κ' ἔτσι νὰ κρατάει γιὰ πάντα
νὰ στρέγουν κ' οἱ ἀπογόνιοι τους αὐτὴ τὴν πίστι.

ΑΘΗΝΑ

Ὅσα ἴπαμε ἀρχετὰ· προσκαλῶ τώρα τούτους
δίκια μὲ τὴν πεποίθησί τους νὰ ψηφίσουν.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλήθεια ἐμᾶς σωθήκανε ὅλα μας τὰ βέλη,
μένει νὰκούσω πῶς θενὰ κριθῆ ὁ ἀγῶνας.

ΑΘΗΝΑ

Καὶ σεῖς ; τί πρέπει, γιὰ νὰ μὴν παραπονιέστε ;

ΑΠΟΛΛΩΝ

Ἀκούσατε ὅσ' ἀκούσατε, καὶ στήν καρδιά σας,
ψηφίζοντας, τὸν ὄρκο σεβαστήτε, ξένοι.

ΑΘΗΝΑ

Ἀκούετε τώρα τὸν θεσμόν μου, ὦ Ἀθηναῖοι,
ποῦ πρῶτες δίκες κρίνετε γιὰ αἷμα χυμένο·
κι αὐτὸ τῶν βουλευτῶν τὸ δικαστήριο, πάντα
θὰ μένη καὶ στὸ ἐξῆς στήν πόλι τοῦ Αἰγέως
καὶ θὰ συνεδριάζῃ ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ βράχο,
ποῦ στήσανε τὶς τέντες των οἱ Ἀμαζόνες,
σὰν ἦρθαν μὲ στρατόν, ἀπὸ ἔχθρα τοῦ Θεσέως,
καὶ μπρὸς στὸ κάστρο ἐπύργωσαν αὐτὸ τὸ νέο
ψηλόπυργο καὶ κάμανε θυσιᾶς στὸν Ἄρη
(ποῦ αὐτὸ πῆρε τὸνομα : Ἄρειος πάγος).
Σ' αὐτὸν ἐπάνω ὁ Σεβασμὸς κι ὁ ἀδερφὸς Φόβος
θὰ συγκρατοῦν μέρα καὶ νύχτα τοὺς κατοίκους
νὰ μὴ ἀδικοῦν· φτάνει νὰ μὴν ἀλλάζουν μόνοι
τοὺς νόμους· σὰν μολύνῃς τὸ νερὸ μὲ λάσπες
καὶ βρομερὰ ἀποχύματα, πῶς δὲν θὲ νᾶβρῃς
πιὸτὸ καθάριο· συμβουλεύω τὸ λαὸ μου
νὰ μὴ δεχτῆ νὰ σέβεται μήτε ἀναρχία
μήτε δεσποτισμὸ καὶ μὴ ἐξορίση κάθε
φόβο ἀπ τὴν πόλι· γιὰτὶ ποιὸς ἀπ τοὺς ἀνθρώπους
σὰν δὲν φοβάται τίποτε θὲ νᾶναι δίκιος ;
τέτοιο ἂν τιμᾶτε ἴδρυμα, καθὼς τοῦ ἀξίζει,

προπύργιον θενᾶχετε νὰ σᾶς γλυτώνη
 τὴ χώρα καὶ τὴν πόλι σας, ποῦ ἄλλοι δὲ θᾶχουν
 οὔτε στοῦ Πέλοπος τὰ μέρη οὔτε στοὺς Σκυῖτες·
 ἀδιάφθορο καὶ σεβαστὸ μὲ ἀψιὰ τὴ γνώμη
 ὀρίζω τὸ κριτήριον αὐτὸ μέσα στὴ χώρα
 ἄγρυπνος νᾶναι φύλακας γιὰ ὅταν κοιμοῦνται.
 Ἐμάκρυνα τίς συμβουλὲς ποῦ εἶχα νὰ δώσω
 γιὰ τὸ μέλλον στὴν πόλι μου· τώρα ἐσεῖς πρέπει
 νὰ σηκωθῆτε νὰ ψηφίσετε καὶ μ' ὄλο
 τὸ σέβας τοῦ ὄρκου σας νὰ κρίνετε τὴ δίκην.

ΧΟΡΟΣ

Μὰ ἐγώ, τὴ βαρεῖα παρουσία μας στὴ χώρα
 νὰ μὴν τὴν ἀτιμάσετε σᾶς συμβουλευέω.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Σᾶς λέω καὶ γὼ χρησμούς δικούς μου καὶ τοῦ Δία
 μὴν κάμετε ἀδιαφόρετους, μὰ εὐλαβηθῆτε.

ΧΟΡΟΣ

Μὰ δὲν σοῦ πᾶν τὰ φονικά, νᾶχης νὰ κάμης
 καὶ ἄγνὰ δὲν θᾶχης πιά μαντεῖα νὰ προφητεύης.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Λὲς καὶ ὁ πατέρας μου νᾶσφαλε στὴ βουλή του
 ὅταν τοῦ πρόσπεσε ὁ πρωτοφονιάς ὁ Ἴξίων;

ΧΟΡΟΣ

Τὰ ἴδια καὶ στοῦ Φέρητα ἔκαμες τὰ σπίτια·
 νὰ τὸν κάμουν ἀθάνατο ἔπεισες τίς Μοῖρες.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Ἐναν, ποῦ σὲ τιμᾶ, δὲν εἶναι λοιπὸν δίκιο
 νὰ εὐεργετῆς, ἂν τύχη μάλιστα σὲ ἀνάγκη;

ΧΟΡΟΣ

Σύ ᾽σαι, ποῦ τὰ παλιά μας χάλασες μοιράδια
 καὶ τίς ἀρχαῖες μὲ τὸ κρασὶ ξεγέλασες θεές.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Σύ ᾽σαι, ποῦ παίρνοντας σὲ λίγο τὴ χαμένη,
 τᾶβλαβο στοὺς ἐχθρούς σου θὰ ξερῶς φαρμάκι.

ΧΟΡΟΣ

Ἐσὺ τὸ λές· μὰ ἐγὼ τὴ δίκην ἂν δὲν κερδίσω,
 θέλει τὸ νοιώσῃ ἢ χώρα αὐτὴ πόσο βαρύνω.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Ἐσὺ καὶ μὲς στοὺς πιὸ παλιούς καὶ μὲς στοὺς νέους
 θεοὺς τιμὴ δὲν ἔχεις· καὶ θὰ σὲ νικήσω.

ΧΟΡΟΣ

Μ' ἀφοῦ ἐσὺ νέος ποδοπατῆς τὰ γερατεῖά μου,
 θὰ περιμένω ὡς ποῦ νᾶκούσω μιὰ τὴ δίκην,
 γιὰτὶ εἶμαι δὶβουλη τῆς χώρας νὰ θυμώσω.

ΑΘΗΝΑ

Σὲ μένα πέφτει τὸ στερνὸ νὰ πῶ τὸ λόγο,
 καὶ θὰ δώσω τὴ ψῆφο μου γιὰ τὸν Ὀρέστη·
 γιὰτὶ δὲν μ' ἔχει ἐμένα μάννα γεννημένη
 καὶ προτιμῶ σ' ὄλα τὸν ἄντρα—ὄξω ἀπὸ γάμο—

μ' ὄλη μου τὴν καρδιά καὶ παίρνω τοῦ πατέρα
τὸ μέρος· κ' ἔτσι δὲν θὰ δώσω σημασία
σὲ μιὰ γυναῖκα, ποῦ τὸν ἄντρα τὸν προστάτη
τοῦ σπιτιοῦ της ἐσκότωσε· λοιπὸν ὁ Ὀρέστης
νικᾷ, καὶ ἂν βγοῦν ἀκόμη μερασμένοι οἱ ψῆφοι.
Ἐμπρός, τώρα τοὺς ψῆφους βγάλετ' ἀπ' τὶς κάλπες
οἱ δικασταί, ποῦ ἔχετε ὀριστῆ γιὰ τοῦτο.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ᾠ Φοῖβε Ἀπόλλων, ποῖα θὲ νᾶναι τάχα ἡ κρίσι;

ΧΟΡΟΣ

ᾠ μαύρη Νύχτα, μάννα μου, τὰ βλέπεις τοῦτα;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Τώρα ἐδῶ κρίνεται ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατός μου.

ΧΟΡΟΣ

Γιὰ μᾶς, ἂν θὰ χαθοῦν ἢ ἂν μείνουν οἱ τιμές μας.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Σωστὰ τοὺς ψῆφους ὅσους βγάζετε μετράτε
μήπως γίνῃ στὸ χάρισμα καμιὰ ἀδικία·
ἕνας νὰ λείψῃ, γίνονται κακὰ μεγάλα,
καὶ μ' ἕνα ψῆφο πλιότερο, γλυτώνει σπίτι.

ΑΘΗΝΑ

Ἄθῳος βγῆκε αὐτὸς ἀπ' τὸ ἐγκλημα τοῦ φόνου
γιατ' ἤρθανε στὸ μέτρομα ἴσα ἴσα οἱ ψῆφοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ᾠ ἐσὺ Παλλάδα ποῦ ἔσωσες τὸ σπιτικό μου!
σύ ἔσαι ποῦ τὴν πατρίδα μου, ποῦ πιά δὲν εἶχα,
μοῦ ξαναδίνεις· καὶ θὰ λένε στὴν Ἑλλάδα·
«Ἄργεῖτης πάλι ἐγένηκε καὶ νοικοκύρης
στὸ βιὸς τὸ πατρικό του, χάρις στὴν Παλλάδα
καὶ στὸ Λοξία, καὶ σ' αὐτὸν τέλος π' ὅλα ὀρίζει
τὸν Δία σωτήρα, ποῦ εὐλαβήθηκε τὸ αἷμα
τοῦ πατρός μου καὶ μ' ἔσωσε ἀπ' αὐτῶν τὰ νύχια».
Καὶ τώρα ἐγὼ στὴ χώρα αὐτὴ καὶ στὸ λαό σου,
πρὶν γύρω στὴν πατρίδα μου, ὄρκο θὰ κάμω
γιὰ δῶ καὶ μπρὸς καὶ γιὰ ὅλο τὸν καιρὸ αἰώνια:
Κανεῖς ἀπ' τ' Ἄργος κυβερνήτης τ' ἄρματα του
μὴν ξεκινήσῃ καταδῶ τάντρειωμένα·
γιατὶ μὲς ἀπ' τὸν τάφο μου ποῦ θᾶμαι τότε,
ὅποιος αὐτοὺς τοὺς ὄρκους μου θενὰ πατήσῃ,
μὲ ἀλόγιστες κακοτυχιὲς θὰ τὸν ταράξω
καὶ θᾶναι ὁ δρόμος του ἄκαρδος καὶ θὰ σηκώσω
στὸ διάβα κακοσημαδιές, νὰ μετανοιώσῃ.
Μ' ἂν τοὺς φυλάγουν, καὶ ἂν τὴν πόλι τῆς Παλλάδος
τιμοῦνε πάντα καὶ βοηθοῦν μὲ τ' ἄρματα τους,
ἔτσι θὰ μ' ἔχουν πάντοτε καὶ πιὸ δικό τους.
Χαῖρε λοιπόν, θεά, καὶ σὺ λαὸ τῆς χώρας,
ποῦ ἐχθρὸς ποτὲ στὸ πάλεμα μὴ σου γλυτώνῃ
καὶ τ' ἄρματα σου νὰ κλουθᾷ γιὰ πάντα ἡ νίκη.

ΧΟΡΟΣ

Ἄ, θεοί, νέοι θεοί, τοὺς νόμους τοὺς παλιούς μου
ποδοπατᾶτε κι ἅπ τὰ χέρια παίρνετέ μου.

καὶ καταφρονεμένη καὶ βαρσογομισμένη
ἢ μαύρη ἐγώ, στή χώρα τούτη, ἄλλοί!
θὰ στάξω φθορά,
θὰ χύσω φαρμάκι, θὰ χύσω,
τᾶχι νὰ βγάλω ἅπ τὴν καρδιά
κι ἅπ τὸ φαρμάκι θ' ἀπλώση στή γῆς
στὰ φύλλα καὶ στᾶνθη παντοῦ φυλλοξέρα
— ὦ ἐκδίκησ' ἐκδίκησι — νᾶφήση ἐδῶ πέρα
περνώντας θανάτου φθορά.
Στενάζω· τί κάνω;
βαρειά στοὺς ἀνθρώπους θὰ πέσω·
ἄλλοί μας! πολὺ μαυρομοῖρες
μὲ τὸ ἄτιμο πένθος,
ἄλλοίμονο, κόρες τῆς Νύχτας!

ΑΘΗΝΑ

Ἄκουτ' ἐμένα καὶ μὴν παίρνετε τὸ πρᾶμα
κατάκαρδα· γιατί δὲν ἔχειτ' ἐσεῖς χάση.
Οἱ ψῆφοι μεραστήκανε κ' ἐκρίθηκε ἔτσι
ἢ δίκη κι ὄχι γιὰ δική σας κατάφρονια·
γιατὶ ἦρθε μαρτυρία ξιάστερη ἅπ τὸ Δία
καὶ τὴν ἔφερ' ὁ ἴδιος ποῦ εἶπε στὸν Ὁρέστη
πῶς τίποτε δὲν εἶχε, ἂν τόκανε, νὰ πάθη.
Λοιπὸν μὴ ξεθυμάνετε πάνω στή χώρα
τὴ μάνητά σας, μὴ θυμώνετε καὶ στέρφα

μὴν τὴν κάνετε, ρίχνοντας τὰ καυτὰ βέλη
τῆς ἀψιᾶς ἄφρης σας ποῦ κάθε σπέρμα φθείρει.
Γιατὶ σᾶς τάζω ἐγὼ πῶς θᾶχετε, ἅπ' ἀλήθεια,
σὲ γῆ ἀφιερωμένη σας ἄδυστα κ' ἔδρες,
ποῦ θρονιασμένες μπρὸς στοὺς λιπαροὺς βομούς σας
μεγάλες θᾶχετε τιμὲς ἅπ τὸ λαό μου.

ΧΟΡΟΣ

Ἄ, θεοὶ νέοι θεοί, τοὺς νόμους τοὺς παλιούς μου
ποδοπατᾶτε κι ἅπ τὰ χέρια παίρνετέ μου

καὶ καταφρονεμένη καὶ βαρσογομισμένη
ἢ μαύρη ἐγώ, στή χώρα τούτη, ἄλλοί!
θὰ στάξω φθορά
θὰ χύσω φαρμάκι, θὰ χύσω,
τᾶχι νὰ βγάλω ἅπ τὴν καρδιά
κι ἅπ τὸ φαρμάκι θ' ἀπλώση στή γῆς
στὰ φύλλα καὶ στᾶνθη παντοῦ φυλλοξέρα,
— ὦ ἐκδίκησ' ἐκδίκησι — νᾶφήση ἐδῶ πέρα
περνώντας θανάτου φθορά.
Στενάζω· τί κάνω;
βαρειά στοὺς ἀνθρώπους θὰ πέσω·
ἄλλοί μας! πολὺ μαυρομοῖρες
μὲ τὸ ἄτιμο πένθος,
ἄλλοίμονο, κόρες τῆς Νύχτας!

ΑΘΗΝΑ

Καμιὰ δὲν σᾶς ἐγένηκε ἀτιμία! μὴν πάρα
τὸ παίρνετε κι ἀμάχη στήνετε μὲ ἀνθρώπους.

Ἔχω καὶ γὰρ τὰ θάρρη μου στὸ Δία ! τί τάχα;
 κ' ἐγὼ μονάχ' ἀπ' τοὺς θεοὺς τὰ κλειδιά ξερω
 τοῦ μέρους ποῦν' τὰστροπελέκια σφραγισμένα·
 ἀλλὰ δὲν μᾶς χρειάζονται· μόνου ἄκουέ μου
 καὶ μὴν καταραστῆς τοῦ κάκου τέτοια λόγια
 ποῦ θᾶχουνε καρπὸ τῆ δυστυχία τῆς χώρας·
 κοίμησε τὴν πικρὴ χολὴ τοῦ ἀναβρασμοῦ σου
 σὰν πολυοτίμητη μαζί μου ἐδῶ ποῦ θᾶσαι,
 καὶ θᾶχης πιά στὴ χώρα τούτη τῆ μεγάλη
 πρωτόλουβες θυσιές στίς γέννες καὶ στοὺς γάμους
 ποῦ νὰ θυμᾶσαι πάντα αὐτὴ τῆ συμβουλή μου.

ΧΟΡΟΣ

Ἐγὼ νὰ πάθω αὐτά, καῦμός !
 κ' ἐγὼ ἢ πρωτινὴ νὰ σέρομαι στὴ γῆς
 σύχμα καταφρονεμένο !
 λυσσάω ἀπ' τὴν ὀργή, λυσσάω ἀπ' τὸ κακό,
 ὦ γῆς κὶ οὐρανέ !
 ποιὸς σφάχτης στὰ πλευρά, ποιὸς σφάχτης
 [μὲ περνᾷ ;
 ἄκουσε τὸ θυμό μου, μάννα Νύχτα!
 ἀπ' τίς ἀρχαῖες μου τίς τιμές, μ' ἄνομες
 [πονηρὲς
 μὲ βγάλανε θεοί—κ' εἶμαι τίποτα πιά!

ΑΘΗΝΑ

Ἦστὸ συγχωρῶ, γιατί εἶσαι γεροντότερή μου
 κὶ ὅσο γι' αὐτὸ πολὺ ἀξιώτερη ἀπὸ μένα·
 μὰ ἔδωκε καὶ σὲ μᾶς ὁ Δίας κάποια γνῶσι.

Ἄν φύγετε σὲ χώρα ἀλλόφυλη νὰ πάτε
 θὰ θυμηθῆτε αὐτὴ τὴ γῆς, σᾶς τὸ προλέγω·
 γιατί τὰ χρόνια ποῦναι γὰρ νάρθοῦν, θὰ κάμουν
 πολὺ ἐνδοξότερη τὴν πόλι μου, καὶ τότε
 στὴν τιμημένη γειτονιά, ποῦ θᾶχης πλάϊ
 στὰ σπίτια τοῦ Ἐρεχθεᾶ, τόσες τιμές θὰ λάβης
 ἀπ' ἄντρες καὶ γυναῖκες, ὅσες πουθεν' ἄλλου.
 [Καὶ σὺ μὴ σπείρης στοὺς δικούς μου αὐτοὺς τοὺς τόπους
 ζιζάνια φονικά, ποῦ βλάβουνε τὰ σπλάχνα
 τῶν νέων καὶ μὲ χωρὶς κρασὶ τοὺς ξεφρενώνουν,
 μηδὲ κορώνης τίς καρδιές, σὰν τῶν κοκόρων,
 κὶ ἀμάχη στήνης σπιτικιά μὲς στὸ λαό μου
 νὰ πολεμοῦν ἀπόκοτα συναπατοί τους·
 μὲ ἄλλους ἄς εἶναι ὁ πόλεμος, ποῦ ἔφθασε, νὰ τον
 καὶ ποῦ τῆς δόξας τὴν τρανὴ θὲ νᾶχη ἀγάπη,
 κὶ ὄχι σὰν τοῦ σπιτίσιου τοῦ ὀρνιθιοῦ τίς μάχες !]
 Τέτοια μπορεῖς, ἂν θές, νὰ λάχης ἀπὸ μένα :
 καλὸ νὰ δῆς, καλὸ νάβρῃς, καλὸ νὰ κάμης,
 σ' αὐτὴν ποῦ μαζί θᾶχομε τὴν ἅγια πόλι.

ΧΟΡΟΣ

Ἐγὼ νὰ πάθω αὐτά, καῦμός !
 κ' ἐγὼ ἢ πρωτινὴ νὰ σέρομαι στὴ γῆς
 σύχμα καταφρονεμένο !
 λυσσάω ἀπ' τὴν ὀργή, λυσσάω ἀπ' τὸ κακό,
 ὦ γῆς κὶ οὐρανέ !
 ποιὸς σφάχτης στὰ πλευρά, ποιὸς σφάχτης
 [μὲ περνᾷ ;
 ἄκουσε τὸ θυμό μου, μάννα Νύχτα !

ἅπ τις ἀρχαῖες μου τὶς τιμές, μ' ἄνομες
[πονηριές
μὲ βγάλανε θεοί—κ' εἶμαι τίποτα πιά!

ΑΘΗΝΑ

Δὲν θάποκάμω νὰ σοῦ λέω τὰ καλά σου,
γιὰ νὰ μὴν πῆς ποτὲ πῶς ἅπ τὴ νιώτερό σου
θεὰν ἐμένα κι ἅπ τῆς πόλεως τοὺς ἀνθρώπους
διώχτηρες ἄτιμη κι ἀπόξενη ἀποδῶθε.
Μὰ ἂν ὅμως τὴν Πειθῶ μ' ἀγνή καρδιά εὐλαβίεσαι,
τῆς γλώσσας μου τὸ γήτεμα ἄς σε μαλάξῃ,
καὶ μείν' ἐδῶ· μὰ ἂν πάλι καὶ δὲ θῆς νὰ μείνης
δὲν θ' ἄχῃς δίκιο κ' ἂν στήν πόλι αὐτὴ νὰ ρίξῃς
ὀργή κ' ἐκδίκησιν ἢ βλάβη στὸ λαό μου·
ἐνῶ μπορεῖ στὴ νόμιμη ἐξουσία σου νᾶναι
ἡ χάρα αὐτὴ, καὶ σ' ὅλα ν' ἄχῃς τὶς τιμές σου.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ δέσποινα Ἀθηνᾶ, ποιὰν ἔδρα λὲς πῶς θ' ἄχω;

ΑΘΗΝΑ

Ἀπίκραντη ἀπὸ κάθε θλίψι, μόνου δέξου.

ΧΟΡΟΣ

Δέχτηκα. Ποιὲς λοιπὸν τιμὲς μὲ περιμένουν;

ΑΘΗΝΑ

Νὰ μὴν προζόβῃ δίχως σὲ κανένα σπίτι.

ΧΟΡΟΣ

Σὺ θὰ τὸ κάμῃς τέτοια δύναμι νὰ πάρω;

ΑΘΗΝΑ

Γιατὶ ὅποιος σὲ τιμᾶ δεξὰ θὰ τοῦ τὰ φέρνω.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ γιὰ ὅλο τὸν καιρὸ ἐγγύησι θὰ μοῦ δώσης;

ΑΘΗΝΑ

Ξέρω, πρᾶμα ποῦ δὲν θὰ κάμω νὰ μὴν τάζω.

ΧΟΡΟΣ

Μ' ἐμάγεψες θαρρῶ καὶ τὴν ὀργή μου ἀφήνω.

ΑΘΗΝΑ

Εὐλόγησε λοιπὸν τοὺς φίλους ποῦ θὰ κάμῃς.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ τί εὐλογίες μοῦ λὲς στὴ χάρα αὐτὴ νὰ ψάλω;

ΑΘΗΝΑ

Ποῦ σὲ καμιὲς συνερισιὲς νὰ μὴ ἀποβλέπουν·
καὶ τέτοιες κι ἅπ τὴ γῆς κι ἅπ τὶς θαλάσσιες αὔρες
κι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κι ἅπ τὶς πνοὲς τοῦ ἀνέμου
στὴ χάρα μὲ καλόβολους νὰ πέφτουν ἥλιους·
καὶ καρπὸς ἄφθονος καὶ γῆς καὶ βοσκημάτων
νὰ μὴ ἀποκάνῃ νὰ φτουρᾶ χρόνον μὲ χρόνον·
γλύτωνα ἅπ τὸ κακὸ τ' ἀνθρώπινα τὰ φύτρα,
μὰ τῶν ἀνόμων ἢ σπορὰ ριξιμιά νᾶναι.
Γιατὶ, σὰν φυτουργός, δὲν στρέγω τῶν δικαίων
τὸ γένος ἀπ' αὐτοὺς βλάβη καμιά νὰ πάθῃ.
Τέτοια ἀπὸ σένα· κι ὅσο γιὰ τοὺς ματοβρέχτους

καὶ δοξαστοὺς πολέμους, δὲν θὰ τὸ βαστάξω
καμιὰ ἄλλη πόλις τὰ πρωτεῖα νᾶχη τῆς νίκης.

ΧΟΡΟΣ

Θέλω νὰ ζῶ μαζὶ μὲ τὴν Παλλάδα,
πιὰ δὲν καταφρονῶ τὴν πόλι,
ποῦ ὁ Δίας ὁ παντοδύναμος κι ὁ Ἄρης
τὴν κάνουν κάστρο τῶν θεῶν,
καμαρωμένη ἀπαντοχὴ
τῶν βιωμῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος·
γι' αὐτὴν καλόγνωμες κ' ἐγὼ
εὐχὲς σκορπῶ κι ὀρίζω:
πλούσιες καλοσοδεῖες κι ἀφθονο βιὸς
ἀπ τὴ γῆ μέσα νάναδίνη
τοῦ νήλιου τὸ φαιδρὸ τὸ φῶς.

ΑΘΗΝΑ

Ἔτσι γνοιάζομαι ἔγὼ γιὰ τὴν πόλι μου αὐτή,
οἱ μεγάλες μὲ δύσκολη γνώμη θεές,
τὸ κατάφερα ἐγὼ, νὰ καθήσουν ἐδῶ·
γιατὶ ὠρίστηκε, μὲς στοὺς ἀνθρώπους αὐτὲς
κυβερνοῦνε τὰ πάντα,
κι ὅποιον λάχη μὲ μάτι καλὸ και δὲ δοῦν,
ποῦθε τοῦρχεται ὁ χτύπος δὲ ξέρει·
γιατὶ και τῶν γονιῶν οἱ ἁμαρτίες, ἐμπρὸς
τὸν τραβοῦνε σ' αὐτές, και βουβὴ ἢ συμφορὰ,
ὅσο νᾶχη μεγάλη φωνή,
μ' ἀγριώτατη ὀργὴ τὸν ξεκάνει.

ΧΟΡΟΣ

Κακοὶ ἄνεμοι βλάβη μὴ φέρουν
στὰ δέντρ' — αὐτὴ ἔναι ἡ εὐχὴ μου —
τῶν φύτρων νὰ μὴν καίη τὰ μάτια ἢ κάψα
και δὲν πετάγουνε οἱ βλαστοί,
μηδ' ἄς ἀπλώνεται ἡ κακία
ποῦ φθείρη τὸν καρπὸν ἀρρώστεια·
τὰ πρόβατ' ἄς προκόβη ὁ Πᾶν
και μὲ διπλῆ τὴ γέννα
νὰ τρέφῃ, στὸ ταχτὸ καιρό·
κι ὁ πλοῦτος, ποῦ ἀπ τῆς γῆς τὰ σπλάχνα βγαίνει,
τῶν θεῶν τὰ δῶρα ἄς μαρτυρᾷ.

ΑΘΗΝΑ

Και τάκοῦτε λοιπόν, τῆς χώρας φροῦροί,
τάγαθὰ ποῦ ἢ σεμνὴ σᾶς ὀρίζει Ἑρινός;
γιατὶ και στοὺς θεοὺς ποῦναι κάτω ἀπ τὴ γῆ
δύναμι ἔχει μεγάλη και γιὰ τοὺς θνητούς,
ὅποῦ ζοῦνε στὸ φῶς, τέλειαν ἔχει ἐξουσία·
σ' ἄλλους δίνει τραγούδια και σ' ἄλλους ζωὴ
μὲς στὸ μαῦρο τὸ δάκρυ πνιγμένη.

ΧΟΡΟΣ

Τὶς κακὲς ὄρες, ποῦ θερίζουν
πάρωρα νιάτα, τίς ξερχίζω·
και στίς χαριτωμένες νιές
ἄντρα τοῦ βίου των σύντροφο δίνετε,
σεῖς ποῦ στὸ χέρι σας εἶναι,
και σεῖς μητραδερφές μου,

Μοῖρες, ποῦ δίκια μοιράζετε,
 ποῦ κάθε σπίτι ἐπισκέπτεσθε,
 καὶ πᾶσαν ὄρα τὸ δίκιο βάρος
 τῆς παρουσίας σας νὰ νοιώθουν κάνετε,
 ὃ πολυτοίμητες σ' ὄλα θεές.

ΑΘΗΝΑ

Γιὰ τὴ χώρα μου τέτοια ν' ἀκούω, ποῦ αὐτὲς
 τόσο πρόθυμα ὀρίζουν,
 μοῦ ξανοίγει ἡ καρδιά, καὶ τὴ χάρι εὐλογῶ
 τῆς Πειθῶς, ποῦ τὴ γλῶσσα μου ὠδήγησεν
 νᾶντικρύσω τὸ ἄγριο των πείσμα.
 Μὰ ἐνίκησε ὁ Δίας, τοῦ λόγου ὁ θεός,
 καὶ ἀπ' αὐτὴ μεταξύ μας τὴ συνερισιὰ
 στὸ καλό, βγαίνω ἐγὼ κερδημένη.

ΧΟΡΟΣ

Τῆς κακοαχόρταγης Διχόνοιας
 εὐχομαι, μὲς στὴν πόλη αὐτή,
 τὸ βρουχητὸ νὰ μὴ ἀκουστῆ·
 μηδὲ νὰ πιῆ πολιτῶν αἷμα τὸ χῶμα,
 ποῦ νὰ ζητᾶ μ' ὀργῆ
 ἄλλη νᾶρπάξη ἀπ τὴν πόλι
 ἐκδίκησι πίσω μὲ φόνους.
 Ἄλλὰ χαρὲς μεταξύ τους
 νὰ περνοδίνουν, μ' ἀγάπη ἀμοιβαία
 καὶ νὰ μισοῦν μὲ μιὰ γνώμη·
 γιὰτ' αὐτὸ σὲ πολλὰ, στοὺς ἀνθρώπους, γιὰτρειά ναι.

ΑΘΗΝΑ

Τῆς καλῆς λοιπὸν γλώσσας τὸ δρόμο
 βρίσκουν ὅσοι ἔχουν γνῶσι·
 ἀπ τὴν τρομερὴ των τὴν ὄψιν ἐγὼ
 βλέπω κέρδος μεγάλο γι' αὐτὸν τὸ λαό·
 γιὰτὶ ἄν, πρόθυμες, πρόθυμα πάντα καὶ σεῖς
 τίς τιμᾶτε πολὺ, δίχως ἄλλο τὴ γῆ
 καὶ τὴν πόλι σας θᾶχετε πάντα σωστὴ
 δικαιοσύνης καθέδρα.

ΧΟΡΟΣ

Χαίρετε, χαίρετε μὲς στὶς ἀγκάλες τοῦ πλούτου,
 χαῖρε λαὸ τῆς Ἀττικῆς,
 ποῦ κάθεσαι στὸ Δία κοντά,
 φίλε τῆς φίλης παρθένας
 μὲ τιμὴ πάντα καὶ γνῶσι·
 ὅσοι κάτω ἀπ τὴ σκέπη ζοῦν τῆς Παλλάδος
 καὶ ὁ πατέρας της σέβεται αὐτούς.

ΑΘΗΝΑ

Καὶ σεῖς χαίρετε· τώρα περνώ ἐγὼ μπρός,
 μὲ τὸ φῶς τὸ ἱερὸν αὐτῆς τῆς συνοδειᾶς,
 στοὺς ναοὺς, ποῦ θὲ νᾶχετ' ἐδῶ, νὰ σᾶς φέρω.
 Προχωρεῖτε καὶ κάτω ἀπ τὰ φέγγη τάγνᾶ
 μὲς στὴ γῆ ποῦ θὰ μπῆτε, καθετὶ βλαβερὸ
 ἀπ τὴ χώρα μακριὰ νὰ κρατῆτε,
 καὶ νὰ στέλλετε μόνου ὅ,τ' εἶν' γιὰ καλὸ
 καὶ γιὰ δόξα τῆς χώρας.
 Καὶ σεῖς, ποῦναι δική σας ἡ πόλις αὐτὴ

παιδιά τοῦ Κραναοῦ, προβοδάτε τὶς ξένες σας·
καὶ εἶθε πάντα ὁ θεὸς στὸ καλὸ
νὰ φωτίζη τὴ γνώμη σας!

ΧΟΡΟΣ

Χαίρετε, χαίρετε - καὶ τὶς εὐχὲς δευτερώνω,
ὅλοι ἐδῶ στήν πόλι αὐτὴ
ἄνθρωποι τῆς καὶ θεοί,
ποῦ τὴν πόλι τῆς Παλλάδος
χαίρεσθε· κι ἂν μὲ τιμᾶτε
ξένη ἐμὲ συγκάτοική σας
θᾶναι ζηλευτὴ ἢ ζωὴ σας.

ΑΘΗΝΑ

Μὲ χαρὰ δέχομαι κι αὐτὲς τὶς εὐλογίες
καὶ σᾶς ξεπροβοδῶ μὲ φωτερὲς λαμπάδες
κάτω στῆς γῆς τοὺς τόπους καὶ τὰ καταχθόνια
μ' αὐτὲς μου τὶς ἰέρειες, ποῦ τᾶγαλμά μου
φυλάγουν - μὲ τὸ δίκιο, γιατί θέλει γίνῃ
καμάρι αὐτῆς τῆς γῆς ὁ δοξαστὸς σας λόχος.

Παιδιά, γυναῖκες, συνοδεία, γερόντισσες
μὲ πορφυροβαμμένα ροῦχα στολισμένες,
προβαίνετε, κι ἄς λάμπουν τῆς φωτιᾶς τὰ φέγγη,
γιὰ νὰ γνωρίζεται γιὰ πάντα ἡ παρουσία των
στὴ χῶρ' αὐτὴ, μὲ τᾶνθισμα γενεᾶς ἀντρειᾶς!

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

Πηγαίνετε στὰ σπίτια σας, μεγάλες, σεβαστὲς
παρθένες, κόρες τῆς Νυχτός, ποῦ πρόθυμα σᾶς προβοδοῦν

— καὶ μ' ἄγια συνοχὴ ἄς ψάλλῃ ἡ πόλις ὅλη! —
μὲς στὰ παμπάλαια σπήλαια τῆς γῆς, ὅπου τιμὲς
καὶ προσφορὲς, θυσίες σεμνές, σᾶς καρτεροῦν.
— Καὶ μ' ἄγια συνοχὴ ἄς ψάλλῃ ἡ πόλι ὅλη! —
Καλόβουλες καὶ σπλαχνικὲς στὴ χῶρ' αὐτὴ,
ἐλάτε, θεαῖνες σεβαστὲς κ' ἡ φωτερὴ
στὸ δρόμο σας λαμπάδ' ἄς σᾶς εὐφραίνῃ
— καὶ σεῖς τῶρ' ἀλλαλάζετε τραγουδιστά! —
Δὲ θάπολείπουν οἱ σπονδὲς στὰ σπίτια σας ποτὲ
ἀπ' τῆς Παλλάδος τὸν λαόν· ὁ Δίας ὁ δυνατὸς
κ' ἡ Μοῖρα τῶχουν ἔτσι ἀποφασίση·
— καὶ σεῖς τῶρ' ἀλλαλάζετε τραγουδιστά! —

Τ Ε Λ Ο Σ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

- Ο Γερω-Μαρτέν (Κορμών-Γιρανζέ) δρ. 1.20
 Τόσκα, (Σαρδού) δράμα εις πράξεις 4 > 1.—
 Οί Βρυκόλακες, (Ίψεν) δράμα, πράξ. 3 > 1.—
 Ή λήρα του Γέρω-Νικόλα, (Κόκκου) > 0.80
 Ο μακαρίτης Τουρινέλ, (Μπισόν) > 1.—
 Ή Τιμή, (Σούδεμαν) δράμα, πράξ. 3 > 1.20
 Πατρις, (Σαρδού) δράμα, πράξεις 5 > 1.20
 Ή Καραντίνα, (Ν. Λάσκαρη) κωμωδία > 1.20
 Αι δύο Όρφαναί, (Δ' Έννερσ) δράμα > 1.20
 Κωμωδία μονόπρακτο (Ν. Λάσκαρη) > 1.20
 Άλκαδής της Θαλαμείας, (Καλδεράν) > 1.—
 Ο Άγαπητικός της Βοσκοπούλας, > 1.20
 Να τὸ λέμε ; (Λαμπίς) κωμωδία > 1.—
 Μονόλογοι Καλαποδάκη, Λάσκαρη κλ. > 0.80
 Οί δύο Λογίαι, (Δοβινγύ) δράμα > 1.20
 Ή Στριγγίλα, (Ν. Άντωνοπούλου) > 0.80
 Οί άτιμοί, (Ροβεττά) δράμα, πράξεις 3 > 0.80
 Ο Καπετάν Γιακουμής, (Κόκκου) > 1.20
 Ή Φαιδώρα, (Σαρδού) δράμα, πρ. 4 > 1.20
 Ή Γκόλφω, (Περσειάδου) δράμ. ειδυλ. > 1.20
 Μάλλια Κουβάρια (Λάσκαρη) κωμωδ. > 1.40
 Ο Στανρός, (Ι. Νικολάρα) δράμα > 0.60
 Ή Χαΐδω, (Π. Μελισσιώτου) δρ. ειδ. > 0.80
 Ή Θεία του Καρόλου, (Μπραντάν) > 1.—
 Ο Γαμβρός μας, (Λάσκ.-Γιαννουκάκη) > 1.20
 Ντροπαλός έρωτευμένος, (Λάσκαρη) > 0.60
 Σαμπινιόλ χωρίς νά θέλη, κωμωδ. > 1.40
 Ή Μήδεια, (Σουβορίν) δράμα, πρ. 4 > 1.20
 Ή Λαμπαδοδρομία, (Έρβιέ) δράμα > 1.20
 Έρωτος Θρίσμβος, (Ζιακόζα) μύθος > 0.60
 Τὸ σπίτι της Κούκλας, (Ίψεν) > 1.40
 Ο υἱός της νυκτός, (Σεζούρ) δράμα > 1.20
 Θυμοῦλα ή Γαλαξειδιώτισσα, ειδ. > 0.80
 Μάρκιλλα, (Π. Δημητρακοπούλου) > 1.20
 Οί Τακωβίται, (Κοπαπέ) δράμα, πρ. 5 > 1.—
 Νύξ έλεημοσύνης, (Ίω. Βουλοδήμου) > 1.—
 Ο Ράπτης τῶν Κυριῶν, (Φεβδῶ) > 1.20
 Ἀπὸ τῆ Γῆ ἔ τὸν Οὐρανό, (Δημητρ.) > 1.20
 Κωμωδία, (Λάσκαρη), σειρά δευτέρα > 1.—
 Ή Λοκαντιέρα, (Γκολδόνη) κωμωδία > 1.40
 Ο Δόν Κιχώτης, λαοτραγωδία > 1.40
 Ο μπαρμπα-Λινάρδος, (Κόκκου) > 1.—
 Τὸ Στοιχειό, (Καλδεράν) δράμα > 1.—
 Οί Ίπποταί της Όμίχλης, δράμα > 1.40
 Ἀγαθόπουλος ὀδηροχωρίτης, (Μολ.) > 0.80
 Για τὴν τιμή, (Κρηστοβασίλη) δράμα > 1.—
 Νικηφόρος Φωκάς, (Π. Ζάννου) τραγ. > 1.20
 Ή Χήρα, (Μεϊλάν-Άλεβ) κωμωδία > 1.—
 Δραμάτια, (Λάσκ.) • Να με τηλεύης κλ. > 1.—

- Τὸ Μπαλόνη, (Δάρνλεϋ-Φέν) κωμωδ. > 1.20
 Ταρτοῦφος, (Μολιέρου) κωμωδία > 1.20
 Πικ-Νικ, (Ν. Λάσκαρη-Γ. Πάπ) κωμ. > 1.20
 Πολιτικός Ἀνεμόμυλος, (Γκοντινέ) > 0.60
 Γένος και καρδία, (Π. Ζάννου) δράμα > 0.80
 Ο μνηστήρ της Ἀρχοντούλας, > 0.80
 Ἰωσίας ὁ Ἀκτοφύλαξ, δράμα > 1.20
 Γουλιέλμος ὁ ἀχθοφόρος, δράμα > 1.20
 Ο ἠθοποιός Κῆν, (Δουμά) δράμα > 1.40
 Ο Μίδας και ὁ κούρσις του, (Λάσκ.) > 0.80
 Ὀνειρον εαρινῆς πρωίας, (Δ' Άνουν.) > 0.60
 Ἀρχοντοχωριάτης (Μολιέρου) κωμ. > 1.—
 Ο Χορός του Ζαλόγγου, (Περσειάδ.) > 1.20
 Σεβρός Τορῆλλης, (Κοπαπέ) δράμα > 1.—
 Τὸ ξένο ψωμί, (Τουργένιεφ) δράμα > 1.—
 Σκλάβα, (Σ. Περσειάδου) δράμα, πρ. 4 > 1.—
 Κωμωδία, (Π. Ζάννου) > 1.20
 Ἐλισσάβετ, (Γιακομέττη) δράμα, π. 5 > 1.20
 Νόρμα, (Δορμεβίλ) τραγωδία, πρ. 5 > 1.40
 Ο μαρκήσιος Ηρτολά, (Λαβεδάν) > 1.20
 Πάτερ ἡμῶν, (Κοπαπέ) δράμα, πρ. 1 > 0.40
 Ἐσμέ, (Περσειάδου) δραματ. ειδύλ. > 1.—
 Ή Ἐξώσις του Ὀθωνος, (Δημητρ.) > 1.—
 Οί μεταναστάται, (Άρνάτου) δράμα > 1.—
 Γαλάτεια, (Σ. Βασιλειάδου) δράμα > 0.70
 Κανστ. Παλαιολόγος, (Ζαμπελίου) > 0.60
 Ή Ψυχοκόρη, (Ι. Βοτσάρη) δραμ. ειδ. > 1.20
 Μερόπτη, (Δ. Βερναρδίνη) τραγωδία > 0.70
 Κυρία με τὰς Καμελίας, (Α. Δουμά) > 1.40
 Σκύλλα, (Σ. Βασιλειάδου) δράμα > 0.70
 Γύπαρις, (Κ. Σάθα) κωμωδοτραγωδία > 3.20
 Στάθης, (Σάθα) κρητικὴ κωμωδία > 2.50
 Ἑλληνικ. Θέατρον, κωμωδία • Ο θάνατος του Περιλέου • Δ. Κορομηλά • ἘΥπὸ ἐνεμύθειαν • Ν. Λάσκαρη. — Ζητείται ἡγήρετης • Χ. Ἀννίνου. — Τὸ ἀνδρείκελον • Δ. Καμπούρογλου. — ἘΗ διαθήκη τοῦ θείου μου • Μ. Γιαννουκάκη. — Ἐνοικιάζεται Λάσκαρη-Δημητρακοπούλου. — ἘΙς ἀναθήτην δραματικῆ συγγραφῆς • Π. Ἀξιώτου. δρ. 2.50
 Κωμωδία μονόπρακτο (Ν. Λάσκαρη) • Τὸ κοκκαλάκι τῆς νικτερίδας • ἘΟ Μύλος τῆς ἐριδος • Ή πόλις τῆς Ἀθηνᾶς • ἘΗ ἐξ Ἄδου παραγγελία • ἘΗ παληόγλωσσα • ἘΗ Ἐλενίτσα τῆς ὁδοῦ Ἀγγέριου δρ. 1.50
 Κωμωδία μονόπρακτο Α. Πιστή. ἘΘ' αὐτοχειρασθῶ. — Ἐ Ἄστε ντοσα οὔ. — ἘΝυκτερινὰ συνεντεύξεις. — ἘΓιάντες. — ἘΒέβαια, βέβαια. • ἘΣὲ μὰ ταῦτα. — ἘΠοῦ ἐστῆρις πῶς ἔχω ντομάδες. — ἘΔημοκρασία δρ. 1.70
 Κρητικὸν Θέατρον, ὑπὸ Κ. Σάθα δρ. 3.50
 Ἐρωφίλη, τραγ. Γ. Χορτάση ὑπὸ Σάθα δρ. 3.50

100 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΝΑΣΘΕ Ν' ΑΓΟΡΑΣΘΕ ΠΛΗΡΟΝΤΕΣ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

- ΚΑΒΑΛΛΕΡΙΑ ΡΟΥΣΤΙΚΑΝΑ Mascagni
 ΥΠΝΟΒΑΤΙΣ Sonambula Bellini
 ΠΑΛΗΝΑΤΣΟΙ Leoncavallo — ΤΟΣΚΑ Puccini
 ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ Puccini — ΚΑΡΜΕΝ Bizet
 ΤΡΑΒΙΑΤΑ Verdi — ΜΠΟΕΜ Puccini
 ΦΡΑ ΔΙΑΒΟΛΟΣ Auber — ΝΟΡΜΑ Bellini
 ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ Boito — ΕΡΝΑΝΗΣ Verdi
 Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Σ. Εύνδα.
 Η ΜΑΡΙΣΣΑ Δ. Λαυράγνα, Η ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ
 ΚΑΙ Ο ΑΔΗ ΠΑΣΑΣ Π. Καρρό
 Ο ΡΙΓΟΛΕΤΤΟΣ Verdi — ΦΑΟΥΣΤ Gounod
- ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΙΑ Δ. Λαυράγνα
 Η ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΗ (La Favorita) Donizetti
 Ο ΚΟΥΡΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ Rossini
 ΛΟΥΚΙΑ ΤΟΥ ΔΑΜΜΕΡΜΟΥΦ Donizetti
 ΜΑΡΚΟΣ ΒΟΤΣΑΡΗΣ Π. Καρρό
 Ο ΚΡΙΣΠΙΝΟΣ ΚΑΙ Η ΚΟΥΜΠΑΡΑ Ricci
 ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ (Les noces de A. I. A. Verdi [Jeannette] Massé
 Ο ΡΑΥΦΑΟΣ (Il Trovatore) Verdi
 ΧΟΡΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΑΦΩΡΩΝ (Un ballo in maschera) Verdi
 ΜΙΡΕΛΛΑ (Mireille) Gounod

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

από όλους τους λογογράφους μας
εις 120 τόμους δεμένους με 10 ΔΡ. κατά μήνα
άξιας ΔΡΑΧΜΩΝ 315

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΕΡΣΑΙ. Μετάφρασις Ἰω. Ζερβού	ΔΡ. 1.50
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Μετάφρασις Ἰω. Γρυπάρη	> 1.50
ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ. Μετάφρασις Ἰω. Γρυπάρη	> 1.50
ΧΟΗΦΟΡΟΙ. Μετάφρασις Ἰω. Γρυπάρη	> 1.50
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ. Μετάφρ. Ἰω. Ζερβού	> 1.50
ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ. Μετάφρ. Ἰω. Γρυπάρη	> 1.50
ΙΚΕΤΙΔΕΣ. Μετάφρ.	> 1.50

*Ὁλόκληρος ὁ Αἰσχύλος εἰς 7 τόμους δεμένους ΔΡ. 14. —

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. Μετάφρ. Κ. Χρηστομάνου	ΔΡ. 1.50
ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ. Μετάφρ. Α. Καμπάνη	> 1.50
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. Μετάφρ. Α. Καμπάνη	> 1.50
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	> 1.50
ΑΙΑΣ. Μετάφρ. Κ. Βάρναλη	> 1.50
ΗΛΕΚΤΡΑ. Μετάφρ. Μ. Αὔγερον	> 1.50
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΔΩΝΩ.	> 1.50

*Ὁλόκληρος ὁ Σοφοκλῆς εἰς 7 τόμους δεμένους > 14. —

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ Μετ. Ν. Κυπαρισση	> 1.50
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ Ο ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ. Μετ. Α. Τανάγρα	> 1.50
ΦΩΝΙΣΣΑΙ. Μετάφρ. Ν. Ποριώτη	> 1.50
ΑΔΚΗΣΤΙΣ. Μετάφρ. Γ. Τσοκοπούλου	> 1.50
ΒΑΚΧΑΙ. Μετάφρ. Κ. Βάρναλη	> 1.50
ΜΗΔΕΙΑ. Μετάφρ. Α. Τανάγρα	> 1.50
ΙΚΕΤΙΔΕΣ. Μετάφρ. Ν. Ποριώτη	> 1.50
ΚΥΚΛΩΨ. Μετάφρ. Γ. Τσοκοπούλου	> 1.50
ΙΩΝ. Μετ. Π. Δημητρακοπούλου	> 1.50
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ. Μετάφρ. Γ. Τσοκοπούλου	> 1.50
ΗΛΕΚΤΡΑ. Μετάφρ. Α. Τανάγρα	> 1.50
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ. Μετ. Κ. Βάρναλη	> 1.50
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΔΙΑΙ. Μετ. Ἰω. Φραγκιά	> 1.50
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ. Μετάφρ. Κ. Βάρναλη	> 1.50
ΡΗΣΟΣ. Μετάφρασις Α. Καμπάνη	> 1.50
ΕΛΕΝΗ. Μετάφρ. Α. Καμπάνη	> 1.50
ΟΡΕΣΤΗΣ. Μετάφρ. Ηλ. Βουτιεριδίου	> 1.50
ΕΚΑΒΗ. Μετάφρ. Ν. Ποριώτη	> 1.50
ΤΡΩΑΔΕΣ. Μετάφρ. Α. Καμπάνη	> 1.50

*Ὁλόκληρος ὁ Εὐριπίδης εἰς 19 τόμους δεμένους > 38. —

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ. Μετάφρ. Ἰω. Πολέμη	> 2. —
------------------------------	--------

ΟΜΗΡΟΥ

ΙΛΙΑΣ. Μετάφρασις ἑμμετρος Ἰωάννου Ζερβού	
Τόμος Α' Ραψόδια Α-Ζ	Δρ. 1.50
Τόμος Β' Ραψόδια Η-Μ	Δρ. 1.50
Τόμος Γ' Ραψόδια Ν-Σ	Δρ. 1.50
Τόμος Δ' Ραψόδια Τ-Ω	Δρ. 1.50
ΟΔΥΣΣΕΙΑ. Μετάφρασις ἑμμετρος Ἰακώβου Πολυλά.	
Τόμος Α' Ραψόδια Α-Ζ	Δρ. 1.50
Τόμος Β' Ραψόδια Η-Μ	Δρ. 1.50
Τόμος Γ' Ραψόδια Ν-Σ	Δρ. 1.50
Τόμος Δ' Ραψόδια Τ-Ω	Δρ. 1.50

*Ὁλόκληρος ὁ Ὀμηρος εἰς 8 τόμους δεμένους ΔΡ. 16. —

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

από όλους τους λογογράφους μας
εις 120 τόμους δεμένους με 10 ΔΡ. κατά μήνα
άξιας ΔΡΑΧΜΩΝ 315

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ. Μετάφρ. Πολ. Δημητρακοπούλου	ΔΡ. 2. —
ΟΡΝΙΘΕΣ. Μετάφρ. Πολ. Δημητρακοπούλου	> 3. —
ΒΑΤΡΑΧΟΙ. Μετάφρ. Πολ. Δημητρακοπούλου	> 3. —
ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ. Μετάφρ. Πολ. Δημητρακοπούλου	> 2. —
ΝΕΦΕΛΑΙ. Μετάφρ. Πολ. Δημητρακοπούλου	> 2. —
ΑΚΑΡΝΗΣ. Μετάφρ. Μ. Αὔγερον	> 2.50
ΠΗΣ. Μετάφρ. Μ. Αὔγερον	> 2.50
ΣΦΗΚΕΣ. Μετάφρ. Μ. Αὔγερον	> 2.50
ΕΙΡΗΝΗ. Μετάφρ. Μ. Αὔγερον	> 2.50
ΠΛΟΥΤΟΣ. Μετάφρ. Μ. Αὔγερον	> 2.50
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. Μετάφρ. Μ. Αὔγερον	> 2.50

*Ὁλόκληρος ὁ Ἀριστοφάνης εἰς 11 τόμους δεμένους ΔΡ. 32.50

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ. Μετάφρ. Κ. Βάρναλη	> 2.50
ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ. Μετ. Α' Αναστασοπούλου Ἀθηναίου, τόμ. 2	> 5. —
Καὶ οἱ 3 τόμοι τοῦ Ξενοφώντος δεμένοι	> 9. —

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ. Μετάφρ. Μαρίνου Σιγούρου	> 1. —
--------------------------------------	--------

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. Μετάφρ. Ἰω. Ζερβού.	
Τόμος Α' Βιβλία Α' καὶ Β'. Δρ. 2.50 Τόμος Γ' Βιβλία Ε' καὶ ΣΤ'. Δρ. 2.50	
Τόμος Β' Βιβλία Γ' καὶ Δ'. Δρ. 2.50 Τόμος Δ' Βιβλία Ζ' καὶ Η'. Δρ. 2.50	

*Ὁλόκληρος ὁ Θουκυδίδης εἰς 4 τόμους δεμένους ΔΡ. 12. —

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΑΠΑΝΤΑ. Μετάφρ. Ἰω. Κονδυλάκη, τόμοι 6	> 18. —
ΤΟΜΟΣ Α'. Ὀνειρον ἢ βίος τοῦ Λουκιανοῦ. — Πρὸς ἐκείνον δεστικ εἶκον· εἶσαι Προμηθεὺς εἰς τὰ ἔργα σου. — Ποιοτὸν ἢ εὐχαί. — Περί πένθους. — Τιμὴν ἢ μισάνθρωπος. — Ἐγκόμιον μυίας. — Θεῶν διάλογοι. — Κρίσεις θεῶν. — Πρὸς Νιγηρίνον ἐπιστολή. — Δίωτη φωνηέντων, κλπ.	
ΤΟΜΟΣ Β'. — Διάλογοι θαλασσιῶν θεῶν. — Ἄλιων ἢ περὶ μεταμορφώσεως. — Προμηθεὺς ἢ Καύκασος. — Νεκρικοὶ διάλογοι. — Μένιππος ἢ νεκρομαντεία. — Φιλοσοφικῆς κλπ.	
ΤΟΜΟΣ Γ'. Ἀληθῆς ἱστορία. — Τυραννοκτονίαι. — Ἀποκηρυκτικοί. — Φάλαρις λόγος. — Ἀλέξανδρος ἢ ψευδομαντιεῖς. — Ὁ Ἡρακλῆς. — Ὁ Διόνυσος. — Ψευδολογιστῆς, κλπ.	
ΤΟΜΟΣ Δ'. Δίς κατηγορούμενος ἢ δικαστήρια. — Περί παρασίτου. — Ἀνάχαρις. — Πρὸς τὸν ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ἀγοράζοντα. — Ἰαρομένιππος ἢ Ὑπερνέφαλος, κλπ.	
ΤΟΜΟΣ Ε'. Ἰκπίας ἢ περὶ τοῦ λουτροῦ. — Μακρόβιοι. — Ὁ θάνατος τοῦ Περγερίνου. — Οἱ δραπέται. — Περί τοῦ ἡλέκτρου ἢ τῶν κινῶν. — Περί τοῦ οἴκου. — Πατριδός ἐγκόμιον κλπ.	
ΤΟΜΟΣ ΣΤ'. Εἰκόνας. — Ὑπὲρ τῶν εἰκόπων. — Ἐταρμικὸν διάλογοι. — Ὀνειρός ἢ ἀλαμπροσύνη. — Συμπόσιον ἢ Λακίδαί. — Θεῶν ἐκκλησία. — Βίαι Πέρσιαι. — Ψευδοσοφιστῆς, κλπ.	

*Ὁλόκληρος ὁ Λουκιανὸς εἰς 6 τόμους δεμένους > 21. —

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Μετάφρ. Ἰω. Ζερβού	ΔΡ. 3. —
ΘΗΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ. Μετάφρασις Κ. Ζάμπα	> 5. —
ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ. Μετάφρ. Π. Γρατσιάτου	> 3. —
ΜΙΚΡΑ ΦΥΣΙΚΑ. Μετάφρ. Π. Γρατσιάτου	> 3. —
Καὶ οἱ 4 τόμοι τοῦ Ἀριστοτέλους δεμένοι	> 16. —

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΔΥΝΘΙΑΚΟΙ. Μετάφρ. Ν. Γκινόπουλου	ΔΡ. 1. —
Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΟΓΟΣ. Μετ. Ν. Γκινόπουλου	> 2. —
ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΙ. Μετ. Ν. Γκινόπουλου	> 1.50
Καὶ οἱ τρεῖς τόμοι τοῦ Δημοσθένους δεμένοι	> 6. —

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟΙ από δλους τούς
λογογράφους μας
ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

εις 120 τόμους δεμένους με 10 ΔΡ. κατά μήνα
ἀξίας ΔΡΑΧΜΩΝ 315

Ο μέγιστος τῶν ἀρχαίων καί νεωτέρων τραγικῶν ποιητῶν διὰ τὴν ἰσχυρὰν δραματικότητά, τὸ βαθὺ καὶ σιγὰ προφητικὸν τῆς σκέψεως, τὴν λυρικὴν ἐξάρσιν καὶ τὴν ἁρμονίαν τῆς ἐννοίας καὶ τοῦ ἤχου. Αἱ τραγῳδαὶ τοῦ ἀποτόλμοι εἰς σύνθεσιν καὶ πλοτῆν ἐνέχουν συνάμα ἰσχυρὰν τὴν αἰσθησικὴν καὶ τὴν ψυχολογίαν τοῦ φρονητοῦ, ὥστε δυνατός εἰς αὐτὰς ἐγκλιεῖται ὁ παλμὸς τῆς ζωῆς. Τοιοῦτος ὁ Αἰσχύλος, ἀποτιεῖ τὴν τελειοτέραν ποιητικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλίου.

Ἄγαμέμνων, τὸ πρῶτον δράμα τῆς Τριλογίας «Ὁρέστεια», ἀναφερόμενον εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἄγαμέμνονος ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς Ἡσκηθῆ τῆς προφητικῆς Κασσάνδρας, ὀδυρομένης, κρίνεται ὡς μία τῶν τραγικωτέρων τοῦ παγκοσμίου θεάτρου. Δρ. 1.50

Χορηφόροι, τὸ δεύτερον δράμα τῆς «Ὁρέστειας», περιέχον τὴν κυρίαν πρᾶξιν, τὴν μητροκτονίαν τοῦ Ὁρέστου, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται τὸ ἠθικὸν πρόβλημα τῆς Τριλογίας. Μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀδελφῶν Ἠλέκτρας καὶ Ὁρέστου, καὶ μετὰ θρήνον ἐπὶ τοῦ πατρικοῦ τάφου, θανατώνει τὸν Αἰγισθὸν καὶ τὴν μητέρα του ὁ Ὁρέστης, τότε δὲ ὁ νοῦς του σαλεύεται, τὰ φάσματα τῶν Ἐρινύων τὸν καταδιώκουν καὶ φεύγει ἐξόριστος. Δρ. 1.50

Εὐμενίδες. Ἐκτιλίσσονται εἰς τοὺς Δελφοὺς, ὅπου ὁ Ἀπόλλων ἀποκοιμίσων τὰς Ἐρινύας φυγαδεύει τὸν Ὁρέστην, καὶ κατόπιν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἀθηνᾶς δικάζεται ὁ μητροκτόνος ὑπὸ τοῦ Ἄρειου Πάγου καὶ ἀπαλλάσσεται τῆς ποινῆς τοῦ φόνου. Δρ. 1.50

Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. Ἀναφέρεται τὸ δράμα εἰς τὴν τραγικὴν μοῖραν τῶν δύο υἱῶν τοῦ Οἰδίποδος, οἱ ὅποιοι, μονομαχοῦντες διὰ τὴν βασιλείαν τῶν Θηβῶν, ἀλληλοφονεύονται. Ὁ ὕμνος τῶν Ἐρινύων καὶ ὁ παθητικώτατος θεῖνος τῆς Ἀντιγόνης καὶ τῆς Ἰσμήνης εἶναι ἐκ τῶν λυρικωτέρων τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας. Δρ. 1.50

Ὁ «Ἄγαμέμνων», αἱ «Χορηφόροι», αἱ «Εὐμενίδες» καὶ οἱ «Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας» μεταφράσθησαν εἰς στίχους ἀριστοτεχνικοὺς, με φιλολογικὴν ἀκρίβειαν καὶ με δύναμιν ὕφους ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ν. Γρυπάρη.

Πέρσαι. Ἀποτελοῦν ὕμνον τῶν ἑλληνικῶν νικῶν κατὰ τοῦ Πέρσου. Ἡ μεγαλοπρεπὴς ἀφήγησις τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας κρίνεται ὡς μοναδικὸν ὑπόδειγμα ἐπικολυρτικῆς περιγραφῆς, τὰ δὲ χορικά θαυμάζονται διὰ τὴν ἤχητικὴν πρὸς τὴν ἐννοίαν ἐναρμόνισιν. Δρ. 1.50

Προμηθεὺς Δεσμώτης, τὸ πλέον μεγαλεπήβολον καὶ ἡμυτρον, παρουσιάζει τὸν Προμηθεῖα προσηλούμενον ἐπὶ τοῦ Καννάσου κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπεράτατον θεοῦ καὶ πρὸς τιμωρίαν τῆς φιλανθρωπίας του. Τὸ Κράτος τοῦ Διὸς καὶ ἡ Βία προσωποποιουμένα, ὁ Ἡραϊστος, αἱ Ὤκεανίδες Νύμφαι, ὁ Ἐρμῆς, ὁ Ὀκεανός, ἡ Ἴω καὶ ὁ Προμηθεὺς, ὅλοι δρώντες ἀνθρωπίνως καὶ παθητικῶς, διατηροῦσιν ἐν ταύτοις πλήρως τὸ θεῖον μεγαλεῖον. Δρ. 1.50

Αἱ μεταφράσεις τῶν «Περσῶν» καὶ τοῦ «Προμηθεὺς Δεσμώτου», φιλολογικαί καὶ ἐμμετροὶ, ἀπηχοῦσαι τοῦ πρωτοτύπου τὸν ῥυθμὸν, ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ζερβού.

Ἰκέτιδες. Βασίζονται ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς παραδόσεως καὶ ἐξημνοῦν τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ φιλόξενον τῶν Ἑλλήνων. Αἱ Δαναΐδες ἐξ Αἰγύπτου φεύγουσαι τὸν διὰ βίας γάμον φιλοξενούνται καὶ προστατεύονται ὑπὸ τῶν Ἀργείων, λυτρῶνται δὲ ἀπὸ τολημηθείσης ἀρπαγῆς. Ὑπέροχος, καὶ παρά τοὺς ἀρχαίους δὲ θαυμαστός, εἶναι ὁ λυρισμὸς τοῦ ἐργου. Δρ. 1.50

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΠΛΑΤΩΝΟΣ	
ΕΥΘΥΦΡΩΝ ἢ περὶ εὐσεβείας. Μετάφρ. Ἀλ. Μωραϊτίδου . . .	1.20
ΑΠΟΔΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ. Μετάφρ. Ἀλ. Μωραϊτίδου . . .	1.50
ΚΡΙΤΩΝ. Μετάφρ. Ν. Γρικοπούλου . . .	0.80
ΦΑΙΔΩΝ ἢ περὶ ψυχῆς. Μετάφρ. Ἀρ. Χαροκόπου . . .	2.50
ΚΡΑΤΥΛΟΣ ἢ περὶ ἐὸθότητος τῶν ὀνομασιῶν. Μετ. Κ. Ζάμπα	2.50
ΘΕΑΙΤΗΤΟΣ ἢ περὶ ἐπιστήμης. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . .	3. —
ΣΟΦΙΣΤΗΣ ἢ περὶ τοῦ ὄντος. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . .	2.50
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ἢ περὶ βασιλείας. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . .	2.50
ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ ἢ περὶ ἰδεῶν . . .	2. —
ΦΙΛΗΒΟΣ ἢ περὶ ἡδονῆς. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . .	2.50
ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ ἢ περὶ ἔρωτος. Μετάφρ. Ν. Κουντουριώτου	2.50
ΦΑΙΔΡΟΣ ἢ περὶ καλοῦ. Μετάφρ. Κ. Γούναρη . . .	2. —
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ Α' καὶ Β' ἢ περὶ ἀνθρώπου φύσεως. Μετ. Καζαντζάκη	2.50
ΙΠΠΑΡΧΟΣ—ΑΝΤΕΡΑΣΤΑΙ . . .	0.80
ΧΑΡΜΙΔΗΣ ἢ περὶ σωφροσύνης. Μετάφρ. Α. Καμπάνη . . .	0.80
ΔΑΧΗΣ ἢ περὶ ἀνδρείας. Μετάφρ. Α. Καμπάνη . . .	1. —
ΛΥΣΙΣ ἢ περὶ φιλίας. Μετάφρ. Α. Καμπάνη . . .	0.80
ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ἢ ἐριστικός. Μετάφρ.	1.50
ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ ἢ σοφισταί. Μετάφρ. Α. Χαροκόπου . . .	2. —
ΓΟΡΓΙΑΣ ἢ περὶ ἡθροικίας. Μετάφρ. Αλ. Φιλαδέλφειος	3. —
ΜΕΝΩΝ ἢ περὶ ἀρετῆς. Μετάφρ. Χ. Παπαντωνίου . . .	1.50
ΙΠΠΙΑΣ μείζων καὶ ἐλάσσων. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . .	2.50
ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ ἢ ἐπιτάφιος. Μετάφρ. Ἰω. Ζερβού . . .	1. —
ΠΟΛΙΤΕΙΑ ἢ περὶ δικαίου. Μετάφρ. Γω. Γρυπάρη, τόμος 2	6. —
ΤΙΜΑΙΟΣ ἢ περὶ φύσεως. Μετάφρ. Π. Γρατσιάνου . . .	3. —
ΚΡΙΤΙΑΣ ἢ ἡθικός. Μετάφρ. Α. Χαροκόπου . . .	1. —
ΝΟΜΟΙ καὶ ΕΠΙΝΟΜΙΣ. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα, τόμος 2 . . .	8. —
ΑΛΚΥΩΝ—ΕΡΥΣΙΑΣ—ΑΞΙΟΧΟΣ. Μετάφρ. Κ. Μάνου . . .	1. —
ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ—ΣΙΣΥΦΟΣ—ΚΛΕΙΤΟΦΩΝ—ΙΩΝ—ΜΙΝΩΣ	2. —
ΘΕΑΓΗΣ—ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ—ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ. Μετ. Διμπεροπούλου	0.80
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ καὶ ΟΡΟΙ. Μετάφρ.	2. —
*Ὀλόκληρος ὁ Πλάτων εἰς 33 τόμους δεμένους	82.20

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΜΟΥΣΑΙ. Μετ. Α. Σκαλίδου	
Τόμος Α'. Κλειώ - Εὐτέρπη . . . Δρ. 3. Τόμος Γ'. Ἐρατώ - Πολύμνια Δρ. 3.	
Τόμος Β'. Θάλασσα - Μεσημέρι - Τεσσαρ. . . 3. Τόμος Δ'. Οὐρανία - Καλλιόπη . . . 3.	
*Ὀλόκληρος ὁ Ἡρόδοτος εἰς 4 τόμους δεμένους	ΔΡ. 14. —

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ. Μετάφρ. Ἀλ. Ραγκαβῆ.	
Τόμ. Α'. Θησεύς - Ρωμαίος - Λυκούργος - Νουμάς . . . Δρ. 5.00	
Β'. Σόλων - Πομπηλίκος - Θεμιστοκλής - Κάμιλλος - Περιμένης - Φάβιος Μάξιμος . . .	5.00
Γ'. Αλικυβιάδης - Κοριόλλανός - Τιμόλεων - Αιμίλιος Παύλος - Παλοπίδας - Μάρκελλος . . .	5.00
Δ'. Ἀριστείδης - Μάρκος Κάτων - Φιλοσοφίμη - Φλαμίνιος - Πύρρος - Μάριος . . .	5.00
Ε'. Λύσανδρος - Σέλλας - Κίμων - Δούσελλος - Νικίας - Κράσσος . . .	5.00
ΣΤ'. Σερτόριος - Εὐμένης - Αἰησίλαος - Πομπήμιος . . .	5.00
Ζ'. Ἀλέξανδρος - Ιούλιος Κάισαρ - Φωκίων - Κάτων . . .	5.00
Η'. Ἅγιος - Κλεομένης - Τ. Γράκκος, Γ. Γράκκος, Δημοσθένης - Κικέρων . . .	5.00
Θ'. Ἀσταξέδης - Δημήτριος - Ἀντίονος . . .	5.00
Ι'. Δίων - Βρούτος - Ἀρatos - Γάββας - Ὄθων . . .	5.00
*Ὀλόκληρος ὁ Πλούταρχος εἰς 10 τόμ. δεμένους	ΔΡ. 35. —

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ. Μετάφρ. Α. Καμπάνη . . .	0.80
--	------

Ἐκατὸς τόμος δεμένος ἐπὶ πλέον δραχμ.

Ἐκατὸς τόμος δεμένος ἐπὶ πλέον δραχμ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἀπὸ τοὺς τρεῖς κορυφαίους Ἑλληνας τραγικούς ὁ πλέον προσιτὸς εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ σήμερον εἶναι ὁ Εὐριπίδης—δραματικός καὶ περιπαθὴς, φιλόσοφος δὲ συνάμα καὶ ψυχολόγος τῶν ἀνθρωπίνων ἀρετῶν καὶ ἐλαττωμάτων.

Ἀνδρομάχη εἰκονίζει θαυμασιῶς τὰ αἰσθήματα ζηλοτυπίας, μίσους καὶ στοργῆς. Ὁ Νεοπτόλεμος, χωρισθεὶς ἀπὸ τὴν Ἀνδρομάχην, νυμφεύεται τὴν Ἑρμιόνην, θυγατέρα τοῦ Μενελάου, ἢ ὅποια μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς Μενελάου συνεννοεῖται νὰ φονεύσῃ τὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου γάμου υἱὸν τοῦ συζύγου. Ὁ πάππος τοῦ Πηλεΐδου τὸν σφίξει, ἀλλ' ὁ Μενέλαος μ' ἐπιβουλήν φονεῖται τότε τὸν Νεοπτόλεμον. Δρ. 1.50

ἈλκΗΣΤΙΣ. Κατὰ τοῦ θεοῦ τὸν ὄρον ὁ Ἄδμητος θά ἐλάβανε τὴν ἀθανασία, ἀν συγγενὴς τοῦ ἐθυσιάζετο πρὸς τοῦτο. Οἱ γονεῖς ἀποφεύγουν, ἀλλ' ἡ σύζυγος Ἀλκήστις προσφέρει ἀπόθυμα νὰ θυσιασθῇ, παρέχουσα κορυφαίον παράδειγμα συζυγικῆς ἀφοσίωσης. Δρ. 1.50 Τὴν Ἀνδρομάχην καὶ τὴν Ἀλκήστιν ἐμμέτρος μετέφρασε μὲ κομψότητα καὶ ἀκριβείαν ὁ κ. Γ. Τσοκόπουλος.

Μήδεια εἶναι τὸ τραγικώτερον δράμα τοῦ Εὐριπίδου τὸ πάθος τῆς ἐρωτικῆς ἐκδικήσεως εἰς τὸ ἔπακρον τῆς ἐκδηλώσεώς του. Προδοθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἴάσονα ἡ Μήδεια καταπνίγει τὴν μητρικὴν στοργὴν καὶ φονεῖ τὰ δύο τέκνα των, διὰ νὰ τὸν ἐκδικήθῃ. Δρ. 1.50

Ἥλέκτρα. Ὁ Ὁρέστης καὶ ἡ ἀδελφή του Ἥλέκτρα θανατώνουν τὸν φονεὰ τοῦ πατρὸς των Αἰγισθόν καὶ τὴν μητέρα των Κλυταμνήστραν, συνεγὸν τοῦ πατρικοῦ φόνου. Ἡ κάθαρος διὰ τὸ ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ παρέξει ἐξάγνισιν τῶν μητροκτόνων. Δρ. 1.50

Ἰππόλυτος ἀπὸ τὰ νεωτεριστικώτερα ἔργα τοῦ Εὐριπίδου. Πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ συζύγου τῆς Θεσείας, τὸν Ἰππόλυτον, ἢ Φαίδρα αἰσθάνεται ἀνόσιον ἔρωτα, ἀποκουρομένη δὲ αὐτοκτονεῖ, συκοφαντοῦσα δι' ἐπιστολῆς τὸν υἱὸν πρὸς τὸν πατέρα. Ὁ Θεσεὺς ἐξορίζων τὸν Ἰππόλυτον, τὸν καταρτάει νὰ ἐξολοθρευθῇ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡ κατάρα πραγματοποιεῖται, ἀλλ' ἡ συκοφαντία φανερῶνται καὶ ὁ Ἰππόλυτος ἀποθνήσκει θρηνηθῆναι καὶ συγχωρῶν. Δρ. 1.50

Αἱ μεταφράσεις τῆς Μήδειας, τῆς Ἥλέκτρας καὶ τοῦ Ἰππολύτου φιλολογικαί ὑπὸ τοῦ κ. Α. Τανάγρα.

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις. Ἡ Ἰφιγένεια, θυσιαζομένη ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς εἰς τὴν Αἰδίδα, σφίζεται ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος, εἰς τὴν χώραν τῶν Ταύρων. Ἐκεῖ μητροκτόνος τὴν συναντᾷ ὁ ἀδελφὸς Ὁρέστης ἱερεῖαν, ἀποκομίζει δὲ μαζὶ τῆς τὸ ἀγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος εἰς Ἀθήνας. Δρ. 1.50 Ἡ μετάφρασις ἐμμέτρος, μὲ χορικά εἰς λυρικοὺς στίχους ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κυπριαροῦ.

Βάκχαι εἶναι ἀπὸ τὰς ἀρτιωτέρας καὶ πλέον λυρικῆς τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου. Ὁ Πενθεὺς καὶ ἡ μήτηρ του Ἀγοῦνη, ἀπιστοῦντες πρὸς τὰ θεία, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ θεοῦ Διονύσου, διότι δεν ἠθέλησαν νὰ δεχθῶν τὴν λατρείαν του εἰς τὰς Θήβας. Δρ. 1.50 Ἡ μετάφρασις ἐμμέτρος, ἀποδίδουσα τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ ὕφος τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Βάρναλη.

Ἐκαθέτος τόμος ἐπέκεινται ἐπὶ πλὴν ὄραμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Φοίνισσαι. Ἀναφέρονται εἰς τὴν τραγικὴν παράδοσιν τῆς ἀδελφοκτονίας Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνεΐκους. Πλήρης ἐπεισοδίων, ὡς ὁ θάνατος τῶν δύο ἀδελφῶν, ἢ ἀποδιδῶναι τοῦ Οἰδίποδος, ἢ γενναία τῆς Ἀντιγόνης ἀπόφασις κ.λ.λογίζεται ἕκ τῶν ὀρειοτέρων ἔργων τοῦ Εὐριπίδου. Δρ. 1.50

Ἰκέτιδες, δράμα πολιτικὸν καὶ πατριωτικόν, ἀναγόμενον εἰς τὸν ἥρωα Θεσέα, ὁ ὁποῖος θάπτει τοὺς πρὸ τῶν Θεβῶν πεσόντας Ἀργεῖους. Ὁ χορὸς ἀποτελεῖται ἕκ τῶν μητέρων καὶ τέκνων τῶν πεσόντων παρὰ τὰς Θήβας, τὰ χορικά δὲ τοῦ ἔργου εἶναι ἕκ τῶν περιπαθεστέρων τῆς ἀρχαίας τραγωδίας. Δρ. 1.50

Τὰς «Φοίνισσας» καὶ τὰς «Ἰκέτιδας» μετέφρασε φιλολογικῶς καὶ ἐμμέτρος, ἀποδίδουσα τὸν ῥυθμὸν τοῦ πρωτοτύπου, ὁ κ. Ν. Πορσιώτης.

Ἡρακλῆς μαινόμενος. Ὁ Ἡρακλῆς ἀπολυτρώων τὰ τέκνα του καταλαμβάνεται κατόπιν ὑπὸ μανίας καὶ τὰ φονεῖ. Συνερχόμενος θέλει ν' αὐτοκτονήσῃ, ἀλλὰ σφίζεται ὑπὸ τοῦ φίλου του Θεσέως. Δρ. 1.50

Ἡ μετάφρασις φιλολογικῶς ἀρτία, ἐμμέτρος καὶ διατηροῦσα κατὰ τὸ δυνάτὸν τὰς ὀρειότητας τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Βάρναλη.

Ἴων, δράμα διακομμένο διὰ τὴν περιπέτειον πλοκὴν του, τὰς μετὰ τέχνης παρεμβλλόμενας περιπετείας καὶ τὴν ἀπροσδόκητον ἐκβασίν. Ὑπόθεσιν ἔχει τοὺς κινδύνους, τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὴν ἀναγόρευσιν ἐπειτα τοῦ Ἴωνος ὡς κληρονόμου τοῦ βασιλείως τῆς Ἀττικῆς Σούθου. Δρ. 1.50 Ἡ μετάφρασις ἀκριβῆς καὶ ἐμμέτρος ὑπὸ τοῦ κ. Πολ. Δημητρακοπούλου.

Ἰφιγένεια ἐν Αὔλιδι. Ἐκ τῶν παθητικωτέρων καὶ καλυτέρων τραγωδιῶν τοῦ Εὐριπίδου. Αἱ προσπάθειαι τοῦ Ἀγαμέμνονος πρὸς σωτηρίαν τῆς θυγατρὸς, ἢ ἀργὰ ἐπελθούσα συμπάθεια τοῦ Μενελάου πρὸς τὸ θῆμα, ἢ τολμηρὰ τοῦ Ἀχιλλέως ἀντίστασις ἐναντίον τοῦ στρατοῦ ἕπερ τῆς μνηστῆς του ἐντείνουσι τὴν δράσιν καὶ τὴν τραγικότητα, παρεχομένης τῆς λύσεως διὰ τοῦ ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ. Δρ. 1.50 Ἡ μετάφρασις φιλολογικῶς πιστὴ καὶ ἀρτία ὑπὸ τοῦ κ. Φραγκαῖα.

Κύκλωψ δράμα σατυρικόν, ἀνάγεται εἰς τὴν γνωστὴν Ὀμηρικὴν περιπέτειαν τοῦ Ὀδυσσεὺς, τὴν μέθην καὶ τὴν τυφλῶσιν τοῦ Κύκλωπος καὶ τὴν οὕτω σωτηρίαν τοῦ ἥρωος καὶ τῶν συντρόφων του. Τὰ εἰς τὸ δράμα κομικά ἐπεισόδια καθιστῶσιν αὐτὸ ἐξόχως ἐνδιαφέρον. Δρ. 1.50

Ἡ μετάφρασις φιλολογικῶς, ἐμμέτρος καὶ ἀρτίως ἀποδίδουσα τὸ πρωτότυπον ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Τσοκοπούλου.

Ὁρέστης, δράμα πολὺπλοκον καὶ νεωτεριστικόν. Ὁ Ὁρέστης ὑπὸ τῶν Ἀργείων καταδικάζεται εἰς θάνατον, ὁ δὲ θεὸς τοῦ Μενελάου ἐκ δειλίας τὸν ἐγκαταλείπει. Ἐξαγριούμενος ἐκείνος θέλει νὰ φονεύσῃ τὴν σύζυγον τοῦ Μενελάου, καὶ τὴν θυγατέρα των Ἑρμιόνην. Ἄλλὰ διὰ τοῦ ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ μεταπειθεῖται καὶ νυμφεύεται τὴν Ἑρμιόνην. Δρ. 1.50 Ἡ μετάφρασις φιλολογικῶς πιστὴ καὶ ἐμμέτρος ὑπὸ τοῦ κ. Ἡ. Βουτιερίδου.

Ρῆσος. Εἶναι ἕκ τῶν νεωτέρων δραμάτων τῆς Ἀττικῆς τραγωδίας, ἀποδιδόμενον μεν παλαιόθεν εἰς τὸν Εὐριπίδην, ἀλλ' ἦδη τασόμενον μᾶλλον εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Φιλοκλέους. Ἀνάγεται εἰς τὸ Ὀμηρικὸν ἐπεισόδιον τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης ὑπὸ τοῦ Πάριδος. Δρ. 1.50 Ἡ μετάφρασις φιλολογικῶς ἀρτία καὶ ῥυθμικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Καμπάνη.

Ἐκαθέτος τόμος ἐπέκεινται ἐπὶ πλὴν ὄραμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἡρακλεΐδαι. Ἀναφέρονται εἰς τὴν περιόδωσιν τῶν Ἡρακλεϊδῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἔξιμνον τὴν τότε ἀνδρείαν τῶν Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων ἡρώων. Τὸ ἐπεισόδιον, ἐν ᾧ παραδίδεται ἐκουσίως εἰς θάνατον ἡ Μακαρία χάριν κοινῆς σωτηρίας, ἐντέθεινται τὴν τραγικότητα τοῦ δράματος. Δρ. 1.50
Ἡ μετάφρασις ἕμμετρος, ἀποδίδουσα τὸ πρωτότυπον, ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Βάρναλη.

Ἐκάβη. Ἡ βασίλισσα τῆς Τροίας, συγκρατοῦσα τὴν θλίψιν διὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τῆς Πολυδώρου, ἐπιτελεῖ τὸν ὄλεθρον τοῦ δολοφόνου. Ἰδίως τὸ πάθος τῆς ἐκδικήσεως περιγράφεται εἰς τὴν Ἐκάβην με βαθυτάτην ψυχολογίαν. Δρ. 1.50
Ἡ μετάφρασις, ἀποδίδουσα τὸ πρωτότυπον ἕμμετρος, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη.

Ἑλένη. Ἀντιθέτως πρὸς τὴν παράδοσιν παριστοιμένη ὡς πιστὴ σύζυγος ἡ Ἑλένη κατορθώνει νὰ λυτρωθῇ τοῦ γάμου πρὸς τὸν αἰγύπτιον βασιλέα, βοηθημένη ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς Μενελάου. Ἡ ἀδελφῆ τοῦ αἰγυπτίου βασιλέως Θεονὴ συμπλοῦσα καὶ βοηθοῦσα τοὺς συζύγους εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων τοῦ ἀρχαίου δράματος τύπων. Δρ. 1.50

Τρωάδες. Ἀποτελοῦν ἐξεικόνισιν τῶν φρικαλεωτέρων τῆς ἀλώσεως τῆς Τροίας. Ἡ σφαγὴ τῆς Πολυξένης, ὁ φόνος τοῦ Ἀστυάνακτος, ἡ ὄψις τῆς πυρπολουμένης πόλεως δίδουν δραματικὴν εἰκόνα τῆς ἀλώσεως. Ἡ μετάφρασις «Ἑλένης» καὶ «Τρωάδων» φιλολογικῇ, ὀδυμνικῇ καὶ καλλιτεχνος ὑπὸ τοῦ κ. Ἄ. Καμπάνη. Δρ. 1.50

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ὁ μέγιστος κωμικὸς καὶ σατυρικός τῶν κλασικῶν, θαυμαστὸς ἠθογράφος καὶ ἐπινοητὴς δαιμόνιος σκηρικῆς πλοκῆς. Ἔχον γυμνότητα φράσεως, ποιητὴν εἰς ὁρίμους μόνον ἀνθρώπους, εἶναι οὐχ ἦτον κατ' ἐξοχὴν ἠθικολόγος. Αἱ κωμῳδία του ἔχον τόση γνικότητα καὶ ζωὴν, ὥστε εἶναι πάντοτε σύγχρονοι.

Οἱ Ὄρνιθες ἀποτελοῦν σάτυρον τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς διαφθορᾶς καὶ σκῶμμα ἐναντίον τῶν θεωριῶν περὶ νέων πολιτευμάτων. Ὁ μῦθος πλέκεται περὶ δύο πολιτῶν Ἀθηναίων, ἐρχομένου πρὸς τὰ πτηνά, διὰ νὰ ἰδρῶσιν ἐκεῖ νέαν πολιτείαν Δρ. 3.—

Οἱ Βάτραχοι εἶναι φιλολογικῶς θέματος κωμῳδία, ὅπου γελοιοποιοῦνται πολλοὶ τῶν ποιητῶν καὶ σατυρίζεται ἡ κατὰ πτωσεὶ τῆς τέχνης. Ὁ Εὐριπίδης καὶ ὁ Αἰσχύλος εἰσαγονταί εἰς τὴν σκηνὴν, ἀνακηρύσσεται δὲ ὁ δεύτερος ὑπάτος τραγικός. Ὑπαινεγμοὶ καταχρήσεων καὶ διαφθορῶν δίδουν εἰς τοὺς «Βατράχους» μέγα κοινωνικὸν ἐνδιαφέρον. Δρ. 3.—

Αἱ Ἐκκλησιάζουσαι γελοιοποιοῦν τὴν περὶ γυναικειᾶς ἐλευθερίας ἰδεολογίαν καὶ ἰδίως τὰς περὶ κοινογαμίας καὶ κοινοκτημοσύνης τότε ἀναρρησίας θεωρίας. Δρ. 2.—

Αἱ Νεφέλαι εἶναι διακωμῳδῆσις τῶν σοφιστῶν. Τοιοῦτος ἐκλαμβάνεται καὶ ὁ Σοκράτης, περὶ τὸν ὁποῖον δρῶσι θαυμάσιοι κωμικοὶ τύποι. Ἡ ὑπεραπολογία τῶν ἀρχαίων ἡθῶν καὶ ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς ἀνηθικότητος χαρακτηρίζουσαν ἰδίως τὸ ἔργον. Δρ. 2.—

Ἡ Λυσιστράτη ἐπικρίνει τὴν πολέμομανίαν τῶν Ἀθηναίων. Διὰ νὰ παύσῃ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, αἱ γυναῖκες ἀπέχον κάθε συναφείας με τοὺς ἀνδρας των, πλέκεται δὲ οὗτο κωμικώτατα καὶ σατυρικώτατα ὁ μῦθος. Δρ. 2.—

Αἱ μετάφρασεις φιλολογικαὶ καὶ ἕμμετροι ὑπὸ τοῦ κ. Πολ. Δημητρακοπούλου.

Ἐκείνοτος τόμος δευτέρος ἐπὶ πλέον δραχ. 1.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Εἰρήνη. Σατυρίζει τὴν πολυτραμμωσίην καὶ τὴν φιλοπόλεμον τάσιν τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Διὰ κωμικώταται καὶ τὸ πλεῖστον συμβολικῆς πλοκῆς ἐξέρχεται εἰς τὸ φῶς ἡ ἐνταφιασθεῖσα ὑπὸ τῶν θεῶν Εἰρήνη, ἔξιμνονταί δὲ τότε τὰ ἐξ αὐτῆς ἀγαθά. Δρ. 2.50

Σφήκες. Γελοιοποιοῦν τὴν μαγίαν τῶν Ἀθηναίων διὰ δικαστήρια καὶ δικας, παρουσιάζουσαν δὲ τὰ ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ ἄτοπα ἐκ τῆς τότε δικαστικῆς καταστάσεως. Οἱ δικασταί, ἐμφανίζόμενοι ὡς χορὸς Σφηκῶν, ἐνφ τάχα ὑπεραπίξουν, διακομφοδοῦσι τοὺς δικαστικούς θεσμούς. Δρ. 2.50

Ἀχαρνῆς. Χορὸς Ἀχαρνῶν ἀγροτῶν ἐπικρίνει τοὺς ἠθητορας καὶ πολιτικούς ὡς αἰτίους τοῦ Πελοπον. πολέμου καὶ τῆς ὀλεθείας διὰ τὰς Ἀθήνας φιλοδόξου πολιτικῆς. Τὰ ἐπεισόδια ἐκ τῶν εὐφρεστερώων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας παρεχόντων ζωντανὴν εἰκόνα τοῦ τότε ἀστικοῦ βίου. Δρ. 2.50

Ἰππῆς. Κωμῳδία κατηρηγιάζουσα δεινῶς τὸν δημοκόπον Κλέωνα, τὸν βουροδέφην, καὶ τὴν στρατηγίαν αὐτοῦ εἰς Πύλον. Ὁ χορὸς ἀποτελέσθη ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἰππέων, διότι οὗτοι εἶχον καταδικάσει ἄλλοτε τὸν Κλέωνα διὰ δωροδοξίαν. Πολλὰ τῶν τότε πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἠθῶν τῶν Ἀθηναίων σατυρίζονται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο. Δρ. 2.50

Πλούτος, ἡ γυνικατέρου θέματος καὶ παρασατικώτερη κωμῳδία τοῦ με χρησόν, συναντᾷ τὸν Πλοῦτον, τυφλόν. Θεραπείας αὐτὸν πλοῦται ὡς καὶ ἄλλοι ἐνάρετοι, διότι ἀποκατέστη τότε ἡ πρέπουσα τάξις καὶ ἔπαυσε ἡ ἐπιζητήσις τῆς ἀνηθικότητος, ἡ προζήφασα πρὶν ἐκ τῆς τυφλώσεως τοῦ Πλούτου. Ἡ πλοκὴ διαπνέεται ὑπὸ δριμυτάτης σατύρας τοῦ τότε κοινωνικοῦ βίου. Δρ. 2.50

Θεσμοφοριάζουσαι, σάτυρα εὐφρεσιτάτης πλοκῆς ἐναντίον τοῦ Εὐριπίδου, ὁ ὁποῖος, διὰ νὰ σωθῆ ἀπὸ τὰς γυναικας ὁ πενθερός του, καταφεύγει εἰς τὴν βοήθειαν δύο γυναικῶν. Δρ. 2.50
Αἱ μεταφράσεις Εἰρήνης, Σφηκῶν, Ἀχαρνῶν, Ἰππέων καὶ Πλούτου, ἕμμετροι, ἀποδίδουσαι ζωντανὰ τὸν ποιητὴν καὶ τὸ ὕφος του ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Αὐγερῆ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

Κωμὸς τὸ ὕφος, προρωματικῆς τὴν σκέψιν, σκώπησις καὶ χαριολόγος ὁ Λουκιανός, περιέλαβεν εἰς τὰς διηγήσεις, τοὺς διαλόγους θεῶν, ἀνθρώπων καὶ νεκρῶν καὶ εἰς τὰς ποιήσεις μελέτας τῶν ὄλων τῶν ἀρχαίων κόσμων.

Ἄπαντα. ΤΟΜΟΣ Α'. Ὀνειρον ἢ βίος τοῦ Δουλιανού.— Πρὸς ἐκείνον ὅστις ἐλεπν: εἶσαι Προμηθεὺς εἰς τὰ ἔργα σου.— Πλοῖον ἢ εἶχα.— Περὶ πένθους.— Τίμων ἢμισάνθρωπος.— Ἐγκώμιον νύκτας.— Θεῶν διάλογοι.— Κρίσις θεῶν.— Πρὸς Νυκτεῖνον ἐπιστολή.— Νυκτεῖνος ἢ περὶ φιλοσοφικῶν χαρακτηρισῶν—Δίκη φωνηέντων. ΤΟΜΟΣ Β'.—Διάλογοι θαλασσιῶν θεῶν.— Ἄλκων ἢ περὶ μεταμορφώσεως.— Προμηθεὺς ἢ Καΐνας.— Νερωνοὶ διάλογοι.— Μένιππος ἢ νεκρομαντεία.— Φιλομενίδης ἢ ἀπιστῶν — Πῶς πρέπει νὰ γράφεται ἡ ἱστορία.

ΤΟΜΟΣ Γ'. Ἀληθῆς ἱστορία. — Τυραννοκτόνος. — Ἀποκηρυττόμενος. — Φάλαξις λόγος. — Ἀλέξανδρος ἢ ψευδομαντις. — Ὁ Ἡρακλῆς. — Ὁ Διώνυσος. — Ψευδολογιστής. ΤΟΜΟΣ Δ'. Δις κατηγορούμενος ἢ δικαστήρια.— Περὶ παρασίτου.— Ἀνάχαρις. — Πρὸς τὸν ἀπαιδέυτον καὶ πολλὰ βιβλία ἀγοράζοντα. — Ὅτι δὲν πρέπει νὰ πιστεύωμεν εὐκόλα τὴν διαβολήν.— Ζεὺς ἐλεγχόμενος. — Ῥητορῶν διδάσκαλοι. — Ἰαρομένειπος ἢ Ὑπερόνεφελος. ΤΟΜΟΣ Ε'. Ἰππίας ἢ περὶ τοῦ λουτροῦ.— Μακρόβιοι.— Ὁ θάνατος τοῦ Περαγῆρου.— Οἱ δοαπέται.— Περὶ τοῦ ἠλέκτρον ἢ τῶν κίμων.— Περὶ τοῦ οἴκου.— Πατρίδος ἐγκώμιον.— Περὶ τῶν δινάδων.— Περὶ ὀρχήσεως.— Ἐδνοῦχος. — Βίος Δημόνακτος.— Διάλειξις μετὸν Ἡσίοδον.— Χάροον ἢ ἐπισκοπούντες. ΤΟΜΟΣ ΣΤ'. Εἰκόνας.— Ὑπερ τῶν εἰκόνων.— Ἐταίριον διάλογοι.— Ὀνειρος ἢ ἀλεκτρονῶν.— Σμπλάσιον ἢ Λαπίθα.— Θεῶν ἐκκλησία.— Βίωσι Πράξις.— Ἀλιεύς.— Ψευδοσοφιστής.— Περὶ Συρίας Θεοῦ.— Ζεὺς τραγικός. Τὸ ὄλον ἔργον τόμοι 6, Δρ. 18.—

Τὴν ἀρχαὶν καὶ φιλολογικῶς ἀρίστων μετάφρασιν τοῦ Λουκιανού συνεπλήρωσαν ὁ κ. Γ. Κονδυλάκης, ἐφ' ἡμῶν τοῦ πρωτοτύπου εἰς ὕφος καὶ κομῳδία.

Ἐκείνοτος τόμος δευτέρος ἐπὶ πλέον δραχ. 1.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

¹ Ἀπαράμιλλοι εἰς δραματικὸν καὶ πλαστικὸν κάλλος αἱ τραγωδίαί τοῦ Σοφοκλέους εἶναι ἀφάρστα τοῦ φανταστικῆς δραματικῆς τέχνης ὅλων τῶν λαῶν καὶ τῶν αἰώνων. Ἀρμονικὸς ἕννηθής τῆς φύσεως ὁ Σοφοκλής, θαυμαστὸς ἀνατόμος τοῦ πάθους, φιλοσοφικὸς ἐρευνητὴς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἠθικοῦ κόσμου ἐξυψώνει, φωτίζει καὶ γοητεύει μὲ σκέψιν, λυρισμὸν, περιπέθειαν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀριότητα.

Ἄντιγόνη. Παρουσιάζει ἀντίμαχον τὸν φυσικὸν νόμον — τοῦ αἵματος τὴν φωνήν — πρὸς τὸν κοινωνικὸν νόμον τοῦ ἐπικρατεῖ μὲν καὶ συντρίβει διὰ τοῦ θανάτου τῆς Ἄντιγόνης, δὲν ἰσχύει ὅμως νὰ ταπεινώσῃ τὴν εὐγένειαν τοῦ φυσικοῦ τῆς στοργῆς νόμου. Μετάφρασις, ἀποδίδουσα ζωντανὸν τὸ πρωτότυπον, θαυμασιῶς ἁρμονικὴ καὶ καλλιτέχνος ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Χρηστομάνου. Δρ. 1.50

Ἥλέκτρα. Ἡ ἀλλεπάλληλος διαδοχὴ τραγικῶν γεγονότων καὶ ἡ σιγὴν μετὰ πτωσίαν αἰσθημάτων καὶ παθῶν δίδουν εἰς τὸ δράμα τοῦτο νεοτεριστικώτερον τύπον. Μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δύο ἀδελφῶν Ὁρέστου καὶ Ἥλέκτρας ἀποτολιματὰ ὑπ' αὐτῶν ὁ φόνος τῆς μητρὸς καὶ τοῦ ἑραστοῦ τῆς πρὸς ἐκδίκησιν τῆς πατρικῆς δολοφονίας. Δρ. 1.50

Ἡ μετάφρασις ἔμμετρος, φιλολογικῶς δὲ πιστὴ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Αὐγέρη.

Οιδίπλους Τύραννος. Ὁ τραγικὸς θρόνος τῆς ἀκουσίας πατροκτονίας τοῦ Οιδίποδος καὶ τοῦ γάμου μὲ τὴν μητέρα τοῦ δραματοποιεῖται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὡς ἀποκάλυψις θεοδὲν ἐπερχομένη καὶ εὐρίσκουσα ἐξίλασμον διὰ τῆς αυτοκτονίας τῆς αἰμομικτοῦ μητρὸς καὶ τῆς ἐκουσίας τυφλώσεως τοῦ Οιδίποδος. Δρ. 1.50

Τραχίνια. Ὑπόθεσιν ἔχουν τὸν οἰκτρὸν θάνατον τοῦ Ἡρακλέους δι' ἐρωτικῶν φίλων τῆς συζύγου τοῦ Δημναείρας, ἀκουσῆς παρουσθεσίης ἀπὸ ὑπερβολικῆν ἀγάπην. Ἡ ἀκουσία δολοφόνος αυτοκτονεῖ καὶ ὁ Ἡρακλῆς πρὶν ἀποθάνῃ γνωρίζει τὴν ἀφρόνητά τῆς. Δρ. 1.50

Αἱ μετάφρασις τοῦ Οιδίποδος Τυράννου καὶ τῶν Τραχινῶν, ἔμμετροι καὶ ἁρμονικῶς ἀποδίδουσαι τὰ πρωτότυπα, ὑπὸ τοῦ κ. Α. Καμπάνη.

Φιλοκτήτης. Ὁ Νεοπτόλεμος, διὰ νὰ λάβῃ τὰ πατρικά ὄπλα ἀπὸ τὸν Φιλοκλήτην σύμφωνα μὲ χρησμόν, μεταχειρίζεται κατ' ἀρχὰς δόλον, ὃς συνεβούλευσεν ὁ Ὀδυσσεύς. Ἀλλὰ συγκινούμενος ἀπὸ τὴν γενναιοψυχίαν τοῦ ἥρωος μετανοεῖ, φανερόν τὸν δόλον καὶ παραίτεται τὸν σχεδίων του. Ὁ Ἡρακλῆς, ἐμφανιζόμενος ἀπὸ μηχανῆς θεός, συμβιβάζει τὰ διεσπῶτα καὶ δίδει τὴν λύσιν σύμφωνον πρὸς τὴν Ὀμηρικὴν παράδοσιν. Δρ. 1.50

Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ καλλιτέχνος

Αἷας μαστιγοφόρος. Ἀναφέρεται εἰς τὸν Ὀμηρικὸν ἦρωα παραφρονήσαντα κατὰ θεῖαν βουλήν διὰ τὴν ἀλαζονεὶαν του. Συνελθὼν ὁ Αἷας καὶ αἰσχυνόμενος αυτοκτονεῖ. Κατ' ἐπέμβασιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Τεύχρου καὶ τοῦ ἀντιπάλου του Ὀδυσσεὸς κηδεύεται λαμπρῶς διὰ τὸν ἥρωισμόν καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἀγαθότητα. Δρ. 1.50

Μετάφρασις ἔμμετρος, ἀποδίδουσα τὸ πρωτότυπον ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Βάρναλη.

Οιδίπλους ἐπὶ Κολωνῶν, τὸ ὑστάτον τοῦ Σοφοκλέους δράμα, πεπεταῖας τοῦ Οιδίποδος καὶ καταλήγον εἰς τὸν θάνατον του παρὰ τὸν Κολωνόν. Ἡ ἔξαρσις, ὁ λυρισμὸς πρὸς ἐξύμνησιν τῶν Ἀθηνῶν, τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀποθνήσκοντος ἥρωος, ἀναδεικνύουν τὸ δράμα ἔν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ παγκοσμίου θεάτρον. Δρ. 1.50

Ἡ μετάφρασις καλλιτεχνικὴ, ἔμμετρος, ὑπὸ τοῦ κ. Ἡ. Βουτιερίδου.

ΠΛΑΤΩΝ

Εἰς τοὺς θαυμασίους διὰ τὴν ἔννοιαν καὶ διὰ τὴν τέχνην διαλόγους τοῦ Πλάτων ἀπέδωκε τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωκράτους, διετύπωσε δὲ ἠψίστης γενικότητος ἰδικίας του θεωρίας περὶ κόσμου καὶ ἀνθρώπου, περὶ ψυχῆς καὶ νοῦ, περὶ πολιτείας καὶ ἠθικῆς, ἐπιδράσας βαθύτατα ἐπὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀντιλήψεων τῆς νεωτέρας ἐποχῆς μέχρι σήμερον. Οἱ διάλογοί του ἀποτελοῦντες ἀρτίαν ἐγκυκλοπαιδικὴν διδασκαλίαν τῆς ἀρχαίας σοφίας ἔχουν τόσῃν φυσικότητῃ, περιγραφήν, γοργότητα καὶ χάριν, ὅστε δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς φιλοσοφικὰ δράματα.

Φαίδων εἶναι ὑψηλὴ καὶ μεγάλῃ μελέτῃ περὶ ψυχῆς. Ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν του ὁ Σωκράτης εἰς τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ζωῆς του διδάσκει μὲ ἡρεμίαν καὶ γαλήνην τὸν θεῖον προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ προσάγει ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς. Ἡ λιτὴ δραματικὴ ἀφήγησις τοῦ διὰ κωνεῖου θανάτου τοῦ Σωκράτους εἰς τὸ τέλος τοῦ διαλόγου εἶναι μία ἀπὸ τὰς θαυμασιωτέρας σελίδας τῆς παγκοσμίου φιλολογίας. Ἡ μετάφρασις πιστὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Ἄρ. Χαροκόπου. Δρ. 2.50

Κρίτων ἀποτελεῖ φωτεινὴν διδασκαλίαν φιλοπατρίας καὶ ὑποταγῆς εἰς τοὺς νόμους. Ὁ μέγας φιλόσοφος, παρακινούμενος ὑπὸ τοῦ Κρίτωνος νὰ φύγῃ διὰ νὰ μὴ ὑποστῇ τὴν ἀδικον τιμωρίαν, ἀρνείται καὶ ἐξηγῶν τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως διδάσκει διατὶ καὶ πῶς πρέπει νὰ ἀγαπᾶμεν καὶ νὰ σεβώμεθα τὴν πατρίδα καὶ τοὺς νόμους αὐτῆς. Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γκινοπούλου. Δρ. 0.80

Θεαίτητος εἶναι ὀψιγενὲς τοῦ Πλάτωνος ἔργον, ὃπου διερυνύονται τὰς ἀνθρωπίνης γνώσεως καὶ καθορίζεται τὸ τί εἶναι ἐπιστήμη. Ἡ ἐνάργεια τῆς σκέψεως, ἡ βαθύτης τοῦ νοήματος καὶ ἡ ἀκριβεὺς τῆς φιλοσοφικῆς διατυπώσεως καθιστῶσιν τὸν Θεαίτητον ἓνα τῶν ἐξοχωτέρων Πλατωνικῶν διαλόγων. Ἡ μετάφρασις κριτικωτάτῃ, φιλολογικὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζάμπα. Δρ. 3.—

Κρατύλος μὲ βαθύτατην παρατηρητικότητα καὶ εὐληπτον ἀνάλυσιν ἐξετάζει ὁ διάλογος οὗτος πῶς παρήχθη ἡ γλῶσσα, πῶς πρέπει νὰ ἀποβλέπομεν εἰς τὴν μουσικὴν ἐτυμολογίαν τῶν λέξεων καὶ μέγας τίνος σημείου ἢ σκέψεως δύναται νὰ χειραφετηθῇ ἀπὸ τὰς ἀτελείας τῆς γλώσσης. Ἡ μετάφρασις κομμῆ συνάμα καὶ πιστὴ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζάμπα. Δρ. 2.50

Σοφιστής εἶναι τολμηροτάτῃ φιλοσοφικὴ ἔξαρσις πρὸς ἐξακριβωσίν τῶν ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης νοήσεως, δι' ἧς καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ μεταφυσικὴ τοῦ Πλάτωνος, εἶναι δὲ ὁ κατὰ τὴν λογικὴν πολυτροπώτερος καὶ ὀξύτερος τῶν διαλόγων του. Ἡ ἀρτία φιλολογικὴ του μετάφρασις ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζάμπα. Δρ. 2.50

Πολιτικὸς φιλοσοφικῶς ἀνάλυσιν τὴν ἀνθρωπίνην ἐνέργειαν εἰς πράξιν καὶ θεωρίαν, διὰ μεγάλου δὲ μύθου κατόπιν παρουσιάζει ἄλλο νέον πολιτεῖμα καὶ ὑποδεικνύει τὰς ἀτελείας τῶν ὑπαρχόντων πολιτευμάτων, ἀποτελοῦν οὗτον τὴν κατ' ἐξοχὴν κοινωνιολογικὴν μελέτην τοῦ μεγάλου φιλοσόφου. Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζάμπα. Δρ. 2.50

Χαρμίδης ἀποτελεῖ ἐπισκόπηση τῆς ἠθικῆς, ἐξετάζει δὲ κυρίως τί εἶναι σωφροσύνη καὶ συμπεραίνει ὅτι καὶ αὕτη, ὅπως τόσαι ἄλλαι ἠθικαὶ ἀξίαι, εἶναι σχετικὴ καὶ ἐπιζυγμένης ὑπὸ πολλὰς ἐπιφύεις ἀπροσδιόριστος. Ἡ μετάφρασις ἐπιλοτεχνήθη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Καμπάνη. Δρ. 0.80

Ἐκάστος τόμος δευτέρος ἐπὶ πλῆθον δραχ. 1.

Ἐκάστος τόμος δευτέρος ἐπὶ πλῆθον δραχ. 1.

ΠΛΑΤΩΝ

Ἴππίας **μεϊζων** καὶ **ελάσσων**. Εἰς τὸν «Ἴππιαν μεϊζονα» ὁ Σωκράτης φέρει αὐτὸν νὰ ὀρίσῃ τὸ ὄραϊον. Μετὰ ὑποδείξεις συγκεκριμένων ὄραϊων πραγμαμάτων, τὰς ὁποίας ὁ Σωκράτης γελιοποιεῖ, ἐρευνᾶται ἂν ὄραϊον εἶναι τὸ πρέπον ἢ τὸ χρήσιμον ἢ τὸ ἱκανὸν ἢ γενικώτερον. Ἐκτὸς ἀν τοιούτων εἶναι τὸ ἀγαθὸν αἴτιον ἢ θετικώτερον ἄλλως τὸ ἡδονικὸν τὴν ὄραϊον καὶ τὴν ἀκοήν. Ὅλους τούτους τοὺς ὀρισμοὺς ἐλέγχει ὁ Σωκράτης ὡς ἀτελεῖς, ὑποδεικνύων ἐν τοῦτοις ὡς εὐχάριστον καὶ ἐπαρκῆ διὰ τὸν νοῦν τὴν τοιαύτην πολλαπλὴν καὶ διαφοροτρόπον ἐπισκόπησιν τῶν γενικῶν ζητημάτων.—Ὁμοῖον ἔχει συμπέρασμα ὁ «Ἴππίας ἐλάσσων», ἔχων ὅμως ἄλλο κατ' οὐσίαν θέμα, ἥτοι ἂν καὶ κατὰ πόσον ἢ ἀλήθεια διαφέρει τοῦ ψεύδους. Δρ. 2.— Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζάμπα.

Φαῖδρος. Διάλογος περιμάχηντος, προκαλέσας ὅτε μὲν ἐπαίνους, ὅτε δὲ ἐπικρίσεις ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος διὰ τὰς παρατόλμους περὶ ἠθικῆς ἰδέας του, αἱ ὁποῖαι ἀναπτύσσονται τεχνικώτατα εἰς ὕφος ῥητορικὸν καὶ μὲ παραστατικὸν λυρισμὸν. Πραγματεύεται περὶ ἔρωτος, περὶ ὠραιότητος καὶ περὶ σχετικῶν συνασθημάτων τῆς ψυχῆς, ἀντικροῦν δὲ καὶ συμπληρῶν ἕνα σχετικὸν λόγον τοῦ Δυσίου ἀποδεικνύει συνάμα ὅτι ἡ ῥητορικὴ μόνον διὰ τῆς φιλοσοφίας δύναται ν' ἀναχθῆ εἰς τέχνην. Ζωηρά, χαρίεσσα καὶ κομψὴ εἶναι ἢ ἐν ἀρχῇ περιγραφή τοῦ τόπου τοῦ διαλόγου. Δρ. 2.— Ἡ μετάφρασις φιλολογικῶς πιστὴ καὶ γλαφυρὰ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γούτσου.

Ἀλκιβιάδης **Ἁλκυιδίης** **δευτερος** καὶ βελτιώτης. Ἡ αὐτοεπιγνώσις, τὸ «γνῶθι σαυτόν», ἐξ ὧν ἡμῶν κόσμον τίθεται εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην ὡς ἀφετηρία καὶ βᾶσις τῆς ἐξηνψώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἀφοῦ πρακτικῶς διευκρινισθῆ ὅτι χωρὶς τὴν αὐτοεπιγνώσιν δὲν ἔχομεν ὀρθὴν ἀντίληψιν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀφέλμου, γενικεῖται κατόπιν τῆς αὐτοεπιγνώσεως ἡ ἰδέα καὶ παρουσιάζεται ἡ ἐξ αὐτῆς ὠφέλεια ὡς ἡ κατ' ἔξοχον τελειοποιούσα τὸν ἀνθρώπον καὶ ἐξηνψούσα πρὸς τὸ θεῖον. Οὕτως αἱ ἀντιλήψεις τοῦ διαλόγου τούτου εἶναι ὁ πυρὴν ὅλης τῆς Νεοπλατωνικῆς φιλοσοφίας. Ὁ συναπτόμενος διάλογος «Ἀλκιβιάδης δευτερος», ἀφορμώμενος ἐκ τοῦ ὅτι προσεῦχονται οἱ ἄνθρωποι ζητοῦντες πολλὰς ἐπιβλαβῆ πράγματα, ἄγεται εἰς τὸ ὅτι ἀγνοοῦμεν τί εἶναι τὸ ὠφέλιμον καὶ τί τὸ ἀγαθόν. Δρ. 2.50 Ἡ μετάφρασις πιστὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη.

Ἴππαρχος — **Ἀντερασταί**. Ἐρευνᾶται εἰς τὸν «Ἴππαρχον» τί εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ κέρδους καὶ γενικώτερον ἢ τᾶσις τῆς ἐκ τῶν ἄλλων ὠφελείας καὶ ἐπαρκήσεως καὶ κατὰ πόσον εἶναι αὐτὴ βλαβερὰ καὶ ἄδικος. Ἀφοῦ δὲ διεγθῆ ἡ σχετικότης τῶν τοιούτων ἀντιλήψεων, συμπεραίνεται ὡς φυσικὴ ὅση ἢ φιλοκέρδεια. — Εἰς τοὺς «Ἀντεραστάς» ἔξετάζεται τί εἶναι φιλοσοφία καὶ κατὰ πόσον καὶ πῶς αὕτη ὀφελεῖ, κατακρινόμεναι δὲ οἱ ἐπιδεικνύοντες ἀπλήρη πολυμάθειαν ὡς σοφίαν Δρ. 0.80 Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ ἀκριβὴς.

Ερρυξίας, **Ἀξίωχος**, **Ἀλκυών**. Ὁ «Ἐρρυξίας» ἐρευνᾷ τί εἶναι πλοῦτος καὶ κατὰ πόσον εἶναι ὠφέλιμος. — Εἰς τὸν «Ἀξίωχον» γίνεται ἐπισκόπησις τῆς περὶ ψυχῆς ἑσωτέρας πίστεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ προβάλλεται ἐμμέσως ἡ πίστις αὐτῆς εἰς ἐκμηδένισιν τοῦ φόβου τοῦ θανάτου. Εἰς τὴν «Ἀλκυώνα» ποιητικῶς μετὰ τινος μυστικισμοῦ διεξηγεῖται ἡ μεταμορφωτικὴ τῆς ὕλης δύναμις τῆς φύσεως. Δρ. 1.— Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ, πιστὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μάνση.

Ἐκαστὸς τόμος δεικνύει ἐπὶ πλεόν ὄραξ. 1.

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΠΛΑΤΩΝ

Παρμενίδης. Ὁ Παρμενίδης καὶ ὁ Ζήνων ὑποστηρίζουν δογματικῶς τὴν ἐνιαυτότητα τοῦ Σύμπαντος, ἀποδεικνύοντες διὰ πληθῆθος μεταφυσικῶν ἰσχυρισμῶν τὸ ἀδύνατον τῆς πολλαπλότητος τῶν ὄντων. Ὁ Σωκράτης ὅμως δι' ἀλλεπαλλήλων ἐρωτησέων περιάγει αὐτοὺς εἰς ἀντιφάσεις, ὥστε νὰ προκίνησιν βαθύτερον τοῦ διαλόγου συμπεράσμα ἢ σχετικότης τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων καὶ τὸ ἐσφαλμένον πάσης δογματικῆς θεωρίας. Δρ. 2.— Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ, σαφὴς καὶ περιετχὸς.

Συμπόσιον ἢ **περὶ ἔρωτος**.— Εἰς συμπόσιον ἐορταστικὸν τῆς νίκης τοῦ πλουσίου ποιητοῦ Ἀγάθωνος ἀποφασίζουσι οἱ συνδαιτυμόνες νὰ εἴπῃ ἕκαστος ἐγκώμιον τοῦ ἔρωτος. Τελευταῖος ὁ Σωκράτης ὀρίζει ὡς πρῶτον ὅτι ἔρος, ὡς κοινὸς ἐννοεῖται, εἶναι ἐπιθυμία τοῦ κάλλους, διηγείτῃ διάλογον μετὰ τῆς φίλης του Διοτίμας· εἰς τὴν διήγησίν του περιλαμβάνεται ὁ μῦθος περὶ γενέσεως τοῦ ἔρωτος, ἐνέχων ὑψηλὴν καὶ βαθυτέραν μυστικότητα, παρουσιάζων δὲ τὸν ἐρωτικὸν πόθον ἰδεολογικῶς ὡς φιλοσοφικὴν ἐφευρίσκασιν, τᾶσιν πρὸς εὐδαιμονίαν ἅμα καὶ ἀθανασίαν. Ἡ ἀπόροπος ἕλευσις τοῦ Ἀλκιβιάδου μεθύοντος καὶ σκόπτουτος μὲν φαινομενικῶς, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ἐπαινοῦντος τὸν Σωκράτην, παρέχει παραστατικὴν βεβαίωσιν τῆς Σωκρατικῆς ἰδεολογίας, τὴν ὁποῖαν συνεχίζομένην διακόπτει ἐσθθὴν εἰσβολὴ κωμωδιστοῦ. Δρ. 2.50 Ἡ μετάφρασις καλλιεπὴς καὶ φιλολογικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κουντουριώτου.

Εὐθύδημος. Ἀποτελεῖ σφοδρὰν ἐπίθεσιν καὶ ἐπικρίσιν ἐναντίον τῶν ἀμφιγνωμιῶν, τῶν στρεβλῶν συλλογισμῶν καὶ τῆς κενότητος τῶν σκέψεων καὶ τῶν γνώσεων τῶν σοφιστῶν, ἰδίως ὄχι τῶν ἐπιφανῶν καὶ φιλοσοφούντων, ἀλλὰ τῶν κοινῶν καὶ ῥητορούντων. Ὑπανυγμοὶ εἰς τὸν διάλογον τοῦτον γίνονται περὶ τοῦ Ἀντισθέuous καὶ τοῦ Ἰσοκράτους. Δρ. 1.50 Ἡ μετάφρασις πιστὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Χαροκόπου.

Μένων. Ἀπὸ τῶν πλεόν λιτοῦς τῶν διαλόγων ἀλλὰ δεικνύων τὴν εὐρύτητα καὶ τὸ πολυσχιδὲς τῆς πλατωνικῆς σκέψεως ἕξετάζων καὶ ἀναλύων τὴν ἀρετὴν, ἂν καὶ κατὰ πόσον εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐμφυτος. Ἡ ἐν αὐτῷ μαθηματικῶς διατυπωμένη σκέψις, ἡ ἀλληλωνία καὶ τὸ ἀκριβὲς τῶν συλλογιστικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ ζητήματος πλησιάζουσι τὸν διάλογον τοῦτον εἰς τὴν λεγομένην ἡδὴ θετικὴν φιλοσοφίαν. Δρ. 1.50 Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ εἰς ὕφος σαφὲς ὑπὸ τοῦ κ. Χαρ. Παπαντωνίου.

Φίλητος ἢ **περὶ ἡδονῆς**. — Εἰς τὴν ἐρώτησιν ποῦ βασιίεται τὸ ἀγαθόν, ὃ μὲν Φίλητος ἀπαντᾷ προβάλλων τὴν ἡδονὴν, ὃ δὲ Σωκράτης ἀντιπροβάλλει τὴν φρόνησιν. Καὶ ἀφοῦ καταδειχθῆ ὅτι διὰ τὸν ἀνθρώπον σημαντικώτερα εἶναι ἡ φρόνησις καθὸ πεπερασμένη καὶ ἀντίληπτή, συμπεραίνεται ὅτι ὁ συνδυασμὸς φρονήσεως καὶ ἡδονῆς ἀγεῖ εἰς τὸ ἀγαθόν. Δρ. 2.50 Ὁ «Φίλητος» μεταφράσθῃ πιστῶς καὶ εἰς ὕφος σαφὲς ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζάμπα.

Θεαῖγις — **Περὶ δικαίου** — **Περὶ ἀρετῆς**. Εἰς τὸν ὃ Πλάτων ἕξετάζει τί εἶναι σοφία καὶ ἂν δύναται αὕτη νὰ διδαχθῆ, θετεῖ δὲ ὡς βᾶσιν τῆς μορφώσεως καὶ ἐπιδόσεως ἕκαστου τὴν ἑσωτερικὴν φυσικὴν του κλίσιν. Εἰς τὸν διάλογον τοῦτον γίνεται ὑπὸ τοῦ Σωκράτους ἐκτενὴς λόγος περὶ τοῦ γνωστοῦ δαιμονίου αὐτοῦ. — Εἰς τὸν «περὶ δικαίου» διερευνᾶται ἂν ἡ ἀντίληψις τοῦ δικαίου εἶναι ἐμφυτος ἢ ἐπίκτητος. — Εἰς τὸν «περὶ ἀρετῆς», ὁμοίως σκοπεῖται ἂν εἶναι διδακτὴ ἢ ὄχι ἢ ἀρετὴ, καὶ ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι δῶρον ἐκ θείας βουλήσεως προερχόμενον. Δρ. 0.80 Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ ἀκριβὴς ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Λιμπεροπούλου.

Ἐκαστὸς τόμος δεικνύει ἐπὶ πλεόν ὄραξ. 1.

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΠΛΑΤΩΝ

Πρωταγόρας. Μετὰ ὠραίων καὶ εἰρωνικὴν περιγραφὴν τῶν ἐπιδείξεων καὶ τῶν φαντασμένων τρόπων τῶν σοφιστῶν διεξάγεται συζήτησις μεταξὺ τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Πρωταγόρα περὶ ἀρετῆς. Ἐπιδείξις ὁ Σωκράτης φέρον εἰς ἀδιέξοδον τὸν σοφιστὴν, ἀποδεικνύει πρῶτον ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι αὐτοδίδακτος, μεταστρέφον δὲ κατόπιν παρουσιάζει ἀγχιθῆτως αὐτὴν ὡς ἀποτέλεσμα γνώσεως. Δρ. 2.—

Κριτίας. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν μυθολογουμένην χώραν Ἀτλαντίδα, τῆς ὁποίας παρέχει ποιητικὴν καὶ ἐξῆχος παραστατικὴν περιγραφὴν, διατυπώνει πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν σύστημα ἰδεῶδες, συνδυασμὸν μοναρχίας καὶ ὁμοσπονδιακῆς ὀργανώσεως. Δρ. 1.—

Αἱ μεταφράσεις τοῦ Πρωταγόρα καὶ τοῦ Κριτίας φιλολογικῶς πισταὶ καὶ εἰς γλαφυρὸν καὶ σαφὲς ὕφος ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Χαροκόπου.

Λάχης. Θέτει ὡς βᾶσιν τῆς ἀνατροπῆς τὴν ἀνδρείαν, ἠθικῶς ἅμα καὶ ὕλικῶς λαμβανομένην. Ἐξετάζων τί εἶναι ἀνδρεία καὶ μὴ καταλήγων εἰς ὀρισμὸν, ἐξάγει ἐκ τούτου συμπέρασμα ὅτι θεωρητικῶς καὶ ἀπολύτως δὲν δύνανται νὰ καθορισθῶσιν αἱ ἀρεταί. Δρ. 1.—

Λύσις. Διάλογος μεταξὺ τοῦ Σωκράτους καὶ ὠραίων ἐφήβων ἐν τῇ παλαιστῶν, πραγματευόμενος περὶ τῆς φιλίας τῆς ἀρμοζούσης εἰς τοὺς νέους πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ γενικώτερον περὶ τῆς φιλίας ὡς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀρετῆς. Δρ. 0.80

Ὁ «Λάχης» καὶ ὁ «Λύσις» μεταφράσθησαν με κοινὸν φιλολογικὸν ὕφος σαφῶς καὶ πιστῶς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Καμπάνη.

Ἀπολογία Σωκράτους. Τὸ δρᾶμα τῆς δίκης καὶ καταδίκης τοῦ Σωκράτους, κυρίως δὲ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀπολογουμένη ἀπλὴ καὶ σοφὴ ἱστορία τῆς ζωῆς καὶ τῆς διδασκαλίας του, ἀποτελοῦσα τὴν ἐναντίον τῶν κατηγορῶν του ὑπεράσπισιν, περιέχονται εἰς τὸν διάλογον τούτον. Δρ. 1.50

Εὐθύφρων. Ἐξετάζει καὶ ἀναλύει με βαθύτητα φιλοσοφικὴν καὶ ἐλευθερόφρονα τὸ τί εἶναι δσιότης, ἵγουν εὐσέβεια, ἀρετὴ καὶ νομιμοφροσύνη. Ἐπικρίνων τὴν πρόληψιν καὶ τὴν κατὰ τύπου καὶ κατὰ παράδοσιν εὐσέβειαν, θέτει ὡς ἀφετηρίαν καὶ γνώμονα τῆς ἀληθοῦς ἠθικῆς τὴν ἐμφυτον καὶ κατὰ συνείδησιν ἠθικότητα. Δρ. 1.20

Ἡ «Ἀπολογία Σωκράτους» καὶ ὁ «Εὐθύφρων» μεταφράσθησαν πιστῶς, εἰς ὕφος ζωντανὸν καὶ καλλιτεχνον ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μωραϊτίδου.

Γοργίας. Συζήτησις τοῦ Σωκράτους μετὰ τοῦ διασήμου τῆς ἀρχαϊότητος σοφιστοῦ, τοῦ διδάσκοντος ὅτι ἡ τυπικὴ μορφώσις— ἡ λεγομένη σημερον ἐπιστημονικὴ πωλυμάθεια — ἐπαρκεῖ εἰς ἀνήυψωσιν καὶ ἀνάδειξιν τοῦ ἀνθρώπου. Θέμα τῆς συζήτησεως εἶναι ἂν ἡ ῥητορικὴ κατορθῶναι νὰ παράσχω τὴν ὑπεροχὴν, τούτου δὲ ἀποκρούει ὁ Σωκράτης, ἀποδεικνύων ὅτι ἀληθινῆς μόρφωσις εἶναι μόνον ἡ θεμελιουμένη ἐπὶ τῆς φιλοσοφίας. Δρ. 3.—

Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Ἄλ. Φιλαδελφέως.

Μενέξενος. Μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδὸς του διάλογος τοῦ Πλάτωνος, διότι ἀποτελῶν δὴθεν ἐγκώμιον πεσόnton Ἀθηναίων, συνταχθέν ὑπὸ τῆς Ἀσπασίας, εἶναι πράγματι λεπτὴ καὶ εἰρωνικὴ σάτυρα τῆς φλυαροῦ ῥητορείας καὶ τῶν ῥητόρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῶν ὁποίων μμεῖται με θαυμαστὴν τέχνην τὸ ὕφος καὶ τὴν παραλογιζομένην σοφιστείαν. Ἡ μετάφρασις φιλολογικῶς πιστὴ καὶ περιέχνης μετ' ἐξηγηματικῶν προλόγου ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ζερβού. Δρ. 1.—

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ἂΝΑ ἼΟΥ ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΠΛΑΤΩΝ

Τίμαιος. Ἀποτελεῖ σύστημα μεταφυσικῆς φιλοσοφίας περὶ γενέσεως τοῦ κόσμου καὶ περὶ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἔχει δὲ πολλὴν συγγένειαν με τὰς Πυθαγορείους θεωρίας. Ὁ Τίμαιος ἀναπτύσσει τὰς βαθυτάτας ἐν τῷ διαλόγῳ μυστικιστικὰς ἰδέας «περὶ κόσμου φύσεως», ὁ δὲ Σωκράτης, διευκρινίζει, συντελεῖ εἰς τὴν ἐνάργειαν καὶ τὴν παραστατικότητα τὴν ἰδιάζουσαν εἰς τὸ πλατωνικὸν ὕφος. Δρ. 3.—

Ἡ μετάφρασις φιλολογικῶς ἀργία καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Π. Γρατσοῦ.

Ἴων, Μίνως, Δημόδοκος, Σίσυφος, Κλειτοφῶν. Ὁ πρῶτος τῶν διαλόγων τούτων ἐλέγχει τὴν ἐπιπόλαιον γνῶσιν, δριζεῖ δὲ ἐπιμέσως εἰς τὴ συνίσταται ἡ μερικὴ καὶ ἡ συνολικὴ γνῶσις.

— Ὁ «Μίνως» ἀναφέρεται εἰς τὰς περὶ δικαίου καὶ ἀρετῆς γενικὰς καὶ σχετικὰς ἀντιλήψεις.— Ὁ «Δημόδοκος», ἀφορμώμενος ἐκ τοῦ ἐρωτήματος ἂν καὶ παρὰ τίνων πρέπει νὰ ζητῶμεν συμβουλὰς, ἀνάγεται γενικώτερον εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ τρόπου καὶ τοῦ ποιοῦ τῆς ἐπικτητοῦ μορφώσεως.— Ὁ «Σίσυφος» ἀναλύει τί εἶναι σκέψις πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ καὶ πόσον εἶναι ἀφέλιμος. Ὁ «Κλειτοφῶν» ἐπισκοπῶν τὰς ἠθικὰς ἀντιλήψεις ἀποδεικνύει τὴν σχετικότητα αὐτῶν. Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη. Δρ. 2.—

Πολιτεία. Τὸ πρωτοτυπώτερον καὶ πλαστικώτερον τῶν πλατωνικῶν ἔργων, ἀποτελούμενον ἐκ 10 βιβλίων. Τὸ πρῶτον βιβλίον πραγματευόμενον περὶ δικαιοσύνης εἶναι ἀφετηρία διατυπώσεως ἔπειτα ἰδανικοῦ πολιτεύματος. Ἡ δριζομένη ἰσότης δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, ἡ διακανόνισις ἴσης ἐργασίας, ἡ κατανομὴ τῶν πολιτῶν εἰς τρεῖς τάξεις, ἡ ἐξίσωσις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἡ κοινογαμία καὶ κοινοκτημοσύνη, ὁ ἀποκλεισμός τῶν ποιητῶν, ὁ περιορισμὸς τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, αἱ πορωτόρητοι γενεαὶ καὶ περὶ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου ἀρχαί, συνδυαζόμενα εἰς ὀργανικὸν σύστημα εἰς τὴν «Πολιτείαν» τοῦ Πλάτωνος, ὑπὲρξαν ἀφετηρία πλείστον φιλοσοφικῶν, κοινωνιολογικῶν καὶ πολιτικῶν θεωριῶν. Ὡστε καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶναι ἐκ τῶν σημαντικωτέρων δημιουργημάτων τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως. Δρ. 6.—

Ἡ μετάφρασις πιστὴ, σαφὴς καὶ γλαφυρὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ν. Γρυπάρη.

Νόμοι καὶ Ἐπινομίς. Τὸ ὀριμώτερον καὶ πραγματικώτερον τοῦ ἔργου, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν παρουσιάζεται πλέον διδασκων ἡ ἐλέγχει ὁ Σωκράτης, ἄλλα κάποιος ἀνώνυμος Ἀθηναῖος, ἦτοι ὁ Πλάτων, διεξάγει εἰς μίαν ἡμέραν πορείαν ἀπὸ Κνωσοῦ μέχρι τοῦ ἀντροῦ τοῦ Διὸς. Μετέχουσι δὲ αὐτοῦ ὁ Μέγιλος, Λακεδαιμόνιος, καὶ ὁ Κλεινίας, Κρής, ἦτοι ἀντιπρόσωποι τῶν δύο περιφερῶν ἀρχαίων πολιτευμάτων. Περιγραφαί χαρακτηρισῶν καὶ ἐπεισόδια καὶ προσωποποιαὶ δὲν ὑπάρχουν, ἕκαστος δὲ τῶν διαλεγομένων παρίσταται ἀπλῶς ὡς ἐκπροσωπῶν ὀρισμένην θεωρίαν, ἵνα διατυπωθῇ τελικῶς ἡ ὀριμος φιλοσοφικὴ ἀντίληψις τοῦ Πλάτωνος εἰς πολιτικὸν σύστημα ἐπιδεικτικὸν ἐφαρμογῆς καὶ πραγματοποιήσεως.— Ἡ προσηρητημένη «Ἐπινομίς» ἀποτελεῖ συνέχειαν τῶν «Νόμων» καὶ ἐνιαχοῦ ἐπεξηγήσιν αὐτῶν. Δρ. 8.—

Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζάμπα.

Ἐπιστολαὶ καὶ ὄροι. Αἱ ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἤδη ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν Πλάτωνα ἐπιστολαὶ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς φιλοσοφικὰς αὐτοῦ ἀντιλήψεις καὶ παρέχουσα λεπτομερεῖας περὶ τοῦ βίου του.— Μετὰ τῶν ἐπιστολῶν συνεδεδόθησαν οἱ «Ὁροι», ἦτοι ἐξηγηταὶ τῶν ἐιδικῶν λέξεων καὶ φιλοσοφικῶν ὄρων, τῶν εἰς χρῆσιν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος. Δρ. 2.—

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ἂΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐκάστος τόμος δεμένος ἐπὶ πλέον δραχ. 1.

Ἐκάστος τόμος δεμένος ἐπὶ πλέον δραχ. 1.

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

Πατὴρ τῆς Ἱστορίας ἀνομιώσθη ὁ Ἡρόδοτος, τοῦ ὁποίου ἡ πιστοποιηθεῖσα ἐξ ἄλλων πηγῶν ἀκριβεία τῆς ἀφηγήσεως ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν ῥητικὴν τοῦ ἕφους.

Μούσαι εἶναι τὸ θαυμάσιον ἔργον, τὸ ἱστοροῦν τὴν ζωὴν τῶν ἀρχαίων Ἀσιατικῶν ἐθνῶν, τῶν βαβυλῶν λαῶν, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἐθνικὸι καὶ θρησκευτικὸι μῦθοι, αἱ περιγραφαὶ τόπων, ἡθῶν καὶ ἐθίμων καὶ ποικίλα ἐπεισόδια, παρεμβλλόμενα, παρέχουν ἀφθαστον χάριν εἰς τὸ βιβλίον, τοῦ ὁποίου τὰ ἐννέα τεύχη ἀνωμασαν διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαίοι μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐννέα Μουσῶν. Τόμοι 4. Δρ. 12.—
Ἡ μετάφρασις ὑπὸ Α. Σκαλίδου, ἐπιθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ζερβού.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Ἡ ἀμρόκλητος ἀκρίβεια, ἡ ῥητικὴ βαθύνοια, ἡ οὐνοτομία τοῦ λόγου καὶ ἡ ἀδρότης τοῦ νου ἠνάδειξαν τὸν Θουκυδίδην κορυφαίον ἱστορικὸν τοῦ κόσμου.

Πελοποννησιακὸς πόλεμος εἶναι ἡ θαυμασιὰ ἱστορία τοῦ ἐμφυλίου μακροῦ πολέμου τῶν Ἑλλήνων, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ ἀνεπανόρθωτος ἐξασθένισις τῆς Ἑλλάδος. Ἀνατρέχων εἰς τὰ ἀπότιστα αἷτια ὁ Θουκυδίδης ἐξεργεῖ τὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, περιγράφει τὴν σύστασιν καὶ τὴν ζωὴν τῶν καθέκαστα πολιτειῶν, παρέχει δὲ συγχρόνως οὕτως ἀρτίαν εἰκόνα τῆς ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων ζωῆς. Τόμοι 4. Δρ. 10.—
Ἡ μετάφρασις πιστὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ζερβού.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Ὁ Δημοσθένης κρίνεται ὡς ὁ μεγαλύτερος τοῦ κόσμου ζήτωρ καὶ οἱ λόγοι του εἶναι τὸ τελειότερον ὑπόδειγμα ῥητορικῆς τέχνης. Δυνατοὶ καὶ ἀκριβεῖς τὴν φράσιν, ἀκαταμάχητοι εἰς ἐπιχειρήματα, εἶναι καλλιτεχνήματα σπέφους καὶ φράσεως.

Ὁ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος εἶναι ἀπολογία τοῦ πολιτικοῦ του βίου. Τόσον δὲ πλοῦτον εἰς ἐξάρσεις καὶ ῥητορικὰ τεχνάσματα περιέχει, ὥστε δύναται νὰποτελεσθῇ ἐξ αὐτοῦ ἀρτία διδασκαλία τῆς ῥητορικῆς. Δρ. 2.—

Οἱ τρεῖς Ὀλυνθιακοὶ εἶναι φανέρωσις τῆς πολιτικῆς τοῦ Φιλίππου καὶ ἐπικρίσις τῆς ἀδρανείας τῶν Ἀθηναίων. Κρίνονται ὡς οἱ κατ' ἐξοχὴν πολιτικοὶ λόγοι τοῦ Δημοσθένους. Δρ. 1.—

Οἱ τέσσαρες Φιλίππικοὶ ἀποτελοῦν δοιμυτᾶτην ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Φιλίππου καὶ πρόκλησιν εἰς ἄμεσον κατ' αὐτοῦ ἐνέργειαν πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος. Δρ. 1, 50
Αἱ μεταφράσεις ἀκριβεῖς, διατηροῦσαι κατὰ τὸ δυνατόν τὴν δύναιμιν καὶ τὴν ἀνθηρότητα τοῦ πρωτοτύπου, ἔγιναν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γκινοπούλου.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ

Χαρακτήρες. Τὸ κατ' ἐξοχὴν ἠθογραφικὸν καὶ ψυχολογικὸν τοῦτο ἔργον τοῦ φιλοσόφου συγγραφῆς, ἀπομεινάν ἔκτοτε πρότυπον εἰς τὸ εἶδος του, ἀποτελεῖ περιγραφὴν καὶ σάτυραν κοινωνικῶν καὶ ἀτομικῶν κακιῶν καὶ ἐλαττωμάτων. Δρ. 1.—
Ἡ μετάφρασις πιστὴ καὶ γλαφυρὰ ὕπο τοῦ κ. Μ. Σιγούρου.

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

ΟΜΗΡΟΣ

Τὸ μέγιστον καὶ ἀνυπέβλητον ποιητικὸν μνημεῖον τῆς παγκοσμίου σέφους ἀποτελοῦν αἱ δύο θανασιὰ ἐποποιαὶ Ἰλιάς καὶ Ὀδύσεια τοῦ Ὁμήρου. Ὅτι παρήγαγον οἱ ἀρχαῖοι τῆς Ἀνατολῆς πολιτισμοὶ εἰς γῶσιν, εἰς θρησκευτικὰ δοξασιὰς καὶ μῦθους καὶ σύμβολα, εἰς ἠθικὰς ἀντιλήψεις καὶ εἰς δημιουργήματα τέχνης, πολλαπλασιασθέντα ἐκ τῆς πλουσίας Ἑλληνικῆς διανοήσεως καὶ διωλιθόντα διὰ τῆς καθαοῆς καὶ λεπτῆς Ἑλληνικῆς ἀισθητικῆς, ἀπέληξαν εἰς τὸν Ὀμηρον ὡς ἀπόσταγμα ποιήσεως, πλαστικότητος καὶ κάλλους. Οὕτως ἀπετελέσθησαν αἱ δύο ἐποποιαί, πηγὰὶ ἀστείρευτοι πάσης τέχνης, πρότυπα ἰδεωδῆ καὶ ἀφθαστα πάσης ποιήσεως.

Ἰλιάς. Τὸ κυρίως ἡρωϊκὸν ἔπος, δοιῶμενον ἀπὸ τῆς ἔριδος Ἀγαμέμνωνος καὶ Ἀχιλλεύου, ἱστορεῖ ὅλα τὰ κατοπινὰ καὶ ἐπεισοδιακῶς ὅλα τὰ πρότερον συμβάντα τοῦ Τρωικοῦ πολέμου. Θεοί, ἥρωες, παραδόσεις, περιπέτεια, περιγραφαὶ ἀποτελοῦν εἰς τὴν Ἰλιάδα κόσμον κινούμενον καὶ ζῶντα μὲ ὅλην τὴν ἐνάργειαν τῆς ἀληθείας μέσα εἰς τὸ φῶς ἐξόχου ποιήσεως.

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Αἱ ἔξ ἐπόμενα ἄσφωδια: Α. Λοιμὸς-μῆνις—Β. Ὀνειρος-Βοιωτία ἢ κατὰ ἄλλους νεῶν—Γ. Ὅρκοι. Τεχνοπολία. Ἀλεξάνδρου καὶ Μευελάου μονομαχία—Δ. Ὁρίων σύγκρισις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπόλησις—Ε. Διομῆδος ἀριστεία—Ζ. Ἐκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὄμιλλια. Δρ. 1, 50
ΤΕΥΧΟΣ Β'. Αἱ ἔξ ἐπόμενα ἄσφωδια: Η. Ἐκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. Νεκρῶν ἀναίσεις—Θ. Κόλος μάχη—Ι. Προσβῆτα πρὸς Ἀχιλλέα. Λιταί—Κ. Δολοποιία—Λ. Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία—Μ. Τεχνοπολία. Δρ. 1, 50
ΤΕΥΧΟΣ Γ'. Αἱ ἔξ ἐπόμενα ἄσφωδια: Ν. Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν—Ξ. Λιὸς ἀπάτη—Ο. Παλιῶσις παρὰ τῶν νεῶν—Π. Πατρόκλησις—Ρ. Μευελάου ἀριστεία—Σ. Ὀπλοπολία. Δρ. 1, 50
ΤΕΥΧΟΣ Δ'. Αἱ ἔξ ἐπόμενα ἄσφωδια: Τ. Μήνιδος ἀπόρησις—Υ. Θεομαχία—Φ. Μάχη παραποτάμιος—Χ. Ἐκτορος ἀναίσεις—Ψ. Ἀθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ—Ω. Ἐκτορος λιττα. Δρ. 1, 50
Ἡ μετάφρασις ὀνυμική, σαφὴς καὶ πιστὴ ὑπὸ τοῦ κ. ΐ. Ζερβού.

Ὀδύσεια. Τὸ πολυσύνθετον καὶ πολυμερὲς ἔπος, τὸ ἱστοροῦν τὴν δεκαετῆ περιπλάνησιν τοῦ Ὀδυσσεῶς μετὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον. Οἱ πολιτισμοί, αἱ θρησκείαι, αἱ ἱστορίαι, τὰ ἤθη τῶν τότε καὶ τῶν μυθολογουμένων λαῶν περιλαμβάνονται καὶ περιπλέκονται εἰς τὴν θαυμασίαν περιπετειώδη ποιητικὴν ἀφήγησιν.

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Αἱ ἔξ ἐπόμενα ἄσφωδια: Α. Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραινέσις πρὸς Τηλεμάχον—Β. Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου ἀποδημία—Γ. Τὰ ἐν Πύλῳ—Δ. Τὰ ἐν Λακεδαιμόνι—Ε. Ὀδυσσεῶς σκεβία—Ζ. Ὀδυσσεῶς ἀφίξις εἰς Φαιακίας. Δρ. 1, 50
ΤΕΥΧΟΣ Β'. Αἱ ἔξ ἐπόμενα ἄσφωδια: Η. Ὀδυσσεῶς εἰσόδος πρὸς Ἄλκινον—Θ. Ὀδυσσεῶς σύστασις πρὸς Φαίακας—Ι. Ἄλκινου ἀπόλογοι. Κυκλώπεια—Κ. Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστργόνων καὶ Κίρκης—Λ. Νέκυια—Μ. Σειρήνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες Ἥλιου. Δρ. 1, 50
ΤΕΥΧΟΣ Γ'. Αἱ ἔξ ἐπόμενα ἄσφωδια: Ν. Ὀδυσσεῶς ἀπόλους παρὰ Φαίακων καὶ ἀφίξις εἰς Ἰθάκην—Ξ. Ὀδυσσεῶς πρὸς Εὐμήιον ὄμιλλια—Ο. Τηλεμάχου πρὸς Εὐμήιον ἀφίξις—Π. Τηλεμάχου ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεῶς—Ρ. Τηλεμάχου ἐπᾶνοδος εἰς Ἰθάκην—Σ. Ὀδυσσεῶς καὶ Ἴρου πύλη. Δρ. 1, 50
ΤΕΥΧΟΣ Δ'. Αἱ ἔξ ἐπόμενα ἄσφωδια: Τ. Ὀδυσσεῶς καὶ Πηνελόπης ὄμιλλια. Ἀναγνωρισμὸς ὑπὸ Εὐρυκλείας—Υ. Τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφονίας—Φ. Τόξων θέσις—Χ. Μνηστηροφονία—Ψ. Ὀδυσσεῶς ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγνωρισμὸς—Ω. Σπονδαί. Δρ. 1, 50
Ἡ μετάφρασις ἔμμετρος, σαφὴς καὶ πιστὴ ὑπὸ ΐαν. Πολυλά.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ

Ὁ πλησιέστερος εἰς ἡμᾶς καὶ συγγενέστερος ἀρχαῖος ποιητὴς, ἑμπνῆσις τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς φύσεως, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον ἐν συνόλῳ ἔχει πολλὰ ὁμοιωτικὰ καὶ ἀναλογίας μὲ τὴν δημοτικὴν μας ποιήσιν.
Ειδύλλια. Τὰ σφζόμενα ποιήματά του, βουκολικά, ἐρωτικὰ καὶ ἄλλα, διαπνέονται ἀπὸ ζωὴν καὶ χάριν, παρέχοντα δὲ ζωντανὴν εἰκόνα τοῦ ἀρχαίου βίου παρουσιάζουσαν καὶ καταπληκτικὴν νεωτερικότητα. Ἡ μετάφρασις ἔμμετρος, καὶ ἀρτίως ἁρμονικὴ ὑπὸ τοῦ κ. ΐ. Πολέμη. Δρ. 2.—

Ἐκδόσεις τόμος δευτέρος ἐπὶ πλέον δρουχ. 1.

Ἐκδόσεις τόμος δευτέρος ἐπὶ πλέον δρουχ. 1.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Ὁ πολυσχιδέστερος καὶ ἐγκυκλοπαιδικώτερος τῶν φιλοσόφων, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον ὑπῆρξε καὶ ἡ βόσις ὅλης τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης καὶ φιλοσοφίας.

Ἡθικὰ Νικομάχεια εἶναι τὸ νεωτεριστικὸν ἔργον του, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται, ἀναλύονται καὶ διατυπῶνται ἀπὸ θεωρητικῆς συνάμα καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως αἱ ἀρχαὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς ἀτομικῆς ἠθικῆς. Δρ. 5.—
Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ σαφῆς ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζάμπα.

Περὶ ψυχῆς. Εἰς τὸ περιλάλητον τοῦτο ἔργον διετύπωνεν ὁ Ἀριστοτέλης τὰς μεταφυσικὰς περὶ ψυχῆς θεωρίας του, βασιζομένης ἐπὶ τῶν δεδομένων τοῦ φυσικοῦ κόσμου καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Ὑπῆρξαν δὲ αὐτὰ ἀφετηρία πλείστον ἐκ τῶν νεωτέρων μεταφυσικῶν συστημάτων. Δρ. 3.—

Μικρὰ Φυσικά. Τὰ πορίσματα τῶν πρὸ αὐτοῦ φυσικῶν καὶ φιλοσοφῶν, μάλιστα δὲ τὰ ἐξαγόμενα τῆς κολοσσαίας αὐτοῦ προσωπικῆς ἐργασίας διετύπωνεν ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, βαθῶν καὶ διαφανιστικῶν τῶν τότε φυσικῶν καὶ βιολογικῶν γνώσεων. Δρ. 3.—

Τὰ «Περὶ Ψυχῆς» καὶ τὰ «Μικρὰ Φυσικά» μετὰ φιλολογικὴν ἀκριβείαν, καλλιπέειαν καὶ σαφῆνειαν μετέφρασεν ὁ κ. Π. Γρατσιάτος.

Ἀθηναίων Πολιτεία. Ἱστορία πολιτικὴ καὶ πολιτειακὴ τῶν Ἀθηναίων, ἡ κυριώτερά τῆς μεγάλης «περὶ πολιτειῶν» συγγραφῆς τοῦ Ἀριστοτέλους. Θαυμάσιαι ἐν αὐτῇ ἡ λιτότης, καὶ ἡ τάξις τῆς συγγραφῆς, παρεχούσης πλείστας πολεμικὰς μελέτας. Δρ. 3.—

Ἡ μετάφρασις μετὰ ἀποκατάστασιν τοῦ ἑλλείποντος κειμένου καὶ μετὰ εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ζερβού.

ΞΕΝΟΦΩΝ

Λαξευτῆς τοῦ λόγου, ὑπερέχων εἰς σαφῆνειαν, λιτότητα καὶ περιγραφικότητα, ὁ Ξενοφῶν ἀποτελεῖ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Ἀττικῆς καλλιπέειας καὶ εἶναι εἰς τῶν μεγάλων ἱστορικῶν καὶ ἠθικολόγων τῆς παγκοσμίου φιλολογίας.

Τὰ Ἀπομνημονεύματά του εἶναι ἡ περιλήψις τῆς διδασκαλίας τοῦ Σακράτους, περιέχουν δὲ κυρίως τὰς ἠθικὰς ἀντιλήψεις τοῦ μεγάλου φιλοσόφου. Δρ. 2.50

Ἡ μετάφρασις ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Βάρναλη.

Κύρου Ἀνάβασις. Ἱστορία τῆς ἐξστρατείας τοῦ νεωτέρου Κύρου καὶ ἰδίως ἡ ἀφήγησις τῆς ἐπιστροφῆς τῶν δέκα χιλιάδων Ἑλλήνων ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τοῦ Ξενοφάντος. Ἡ περιγραφή τῶν χωρῶν καὶ τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας ἐνισχύει τὴν ζωνρότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἱστορικῆς ἀφηγήσεως. Δρ. 5.—

Ἡ μετάφρασις ἀρτία ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ἀναστασοπούλου τοῦ Ἀθηναίου.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ

Ἐγχειρίδιον. Αἱ περὶ κόσμου, περὶ ἀνθρώπου, περὶ ἠθικῆς γνῶμαι τοῦ ἐπιφανοῦς στωικοῦ φιλοσόφου συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο. Δρ. 0.80

Ἡ μετάφρασις ἀριστοτεχνικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Καμπάνη.

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ

Ὁ μέγιστος μ. Χ. Ἕλληρ συγγραφεὺς καὶ φιλόσοφος. Οἱ «Παράλληλοι βίοι» του εἶναι βιογραφίαι, καθ' ἃς εἰς ἕκαστον Ἕλληνα ἀντιπαραβάλλεται ὁ ἀντιστοιχῶν κατὰ χαρακτῆρα, δρᾶσιν καὶ περιπετειᾶς Ῥωμαῖος· εἶναι δὲ φιλοσοφικαί, ἠθικολογικαί, διδασκικαὶ καὶ μάλιστα πηγαὶ πολιτισμοῦ τῆς ἱστορίας. Τὰ ἀνεκδότα, ἡ ζωηρότης τῆς παραστάσεως, ἡ ἐνάργεια τῆς περιγραφῆς, αἱ σκέψεις, ἡ ἐμβριθὴς κρίσις, καθιστῶσι τοὺς «Παράλληλους Βίους» μελέτην τερπνὴν καὶ μορφωτικὴν.

Θησεὺς-Ῥωμύλος -Λυκούργος-Νουμάς. Ὁ ἦρωρ τῶν Ἀθηναίων παραβάλλεται πρὸς τὸν ἰδρυτὴν τῆς Ῥώμης. Καὶ ὁ νομοθέτης τῆς Σπάρτης Λυκούργος πρὸς τὸν Ῥωμαῖον Νομᾶν. Τόμος Α'. Δρ. 3.—

Σόλων-Ποπλικόλας, Θεμιστοκλῆς-Κάμιλλορ, Περικλῆς -Φάβιορ Μάξιμορ. Ὁ νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων ἀντιρρῦζεται πρὸς τὸν μεταρρρυθμιστὴν Ποπλικόλαν. Ὁ δὲ νικητῆρ τῶν Περσῶν Θεμιστοκλῆρ πρὸρ τὸν Κάμιλλον. Τέλορ ὁ πολιτικὸρ Περικλῆρ πρὸρ τὸν συνετὸν πολιτικὸν τῆρ Ῥώμης Φάβιον Μάξιμον. Τόμορ Β'. Δρ. 3.—

Ἀλκιβιάδης-Κοριολανός, Τιμολέων-Αἰμίλιορ Παύλορ. Ὁ ἐπιτήδειορ καὶ ἄλλοπρόσαλλορ Ἀθηναῖορ συγκρίνεται πρὸρ τὸν ἱκανόν, ἀλλὰ πολεμήσαντα τὴν πατρίδα του Κοριολανόν. Ὁ ἐνάρετορ δὲ Τιμολέων πρὸρ τὸν ἀγαθόν στρατηγόν τῆρ Ῥώμης. Καὶ τῶν Θηβῶν ὁ ὑπεραριστιτῆρ παραβάλλεται πρὸρ τὸν Μάρκελλον. Τόμορ Γ'. Δρ. 3.—

Ἀριστείδης-Κάτων, Φιλοποῖμν-Φλαμίνιορ, Πύρρορ-Μάριορ. Ὁ Ἀριστείδηρ τίθεται παράλληλορ πρὸρ τὸν Κάτωνα. Ὁ τελευταῖορ τῆρ Ἑλλάδορ στρατηγὸρ πρὸρ τὸν Φλαμίνιον. Καὶ ὁ ἥρωικὸρ Πύρρορ πρὸρ τὸν στρατηγόν Μάριον. Τόμορ Δ'. Δρ. 3.—

Λύσανδρορ-Σύλλαρ, Κίμων-Δούκουλλορ, Νικίαρ-Κράσορ. Ὁ καθὼρ ἀποθανόν βασιλεὺρ τῆρ Σπάρτηρ παραβάλλεται πρὸρ τὸν ὀμότυχον Σύλλαν. Ὁ Ἀθηναῖορ Κίμων πρὸρ τὸν ὀμοῖορ παραγωγισθέντα στρατηγόν Δούκουλλον. Καὶ ὁ δυστυχῆσορ στρατηγὸρ Νικίαρ πρὸρ τὸν Κράσορ. Τόμορ Ε'. Δρ. 3.—

Σερτώριορ-Εὐμένηρ, Ἀγνοῖλορ-Πομπήιορ. Ἡ ἀπὸ μικρῶν ἀνύψωσιρ εἰρ μεγάλα του Σερτωρίου καὶ του Εὐμένουρ παραλληλίζονται. Ὅμοῖορ του Ἀγνοῖλου καὶ του ἐνδόξου Πομπηίου ἡ πρώτη λαμπρὰ τύχη καὶ ἡ κατόπιν συμφορὰ. Τόμορ ΣΤ'. Δρ. 3.—

Ἀλέξανδρορ-Ἰούλιορ Καίσαρ, Φωκίωρ-Κάτων. Οἱ δύο μέγιστοι καὶ δυναστικοὶ τῆρ Ἑλλάδορ καὶ τῆρ Ῥώμης στρατηγοὶ παραλληλίζονται. Εἰρ τούρ ἐπομένουρ δύο βίοιρ ὁ Φωκίωρ συγκρίνεται πρὸρ τὸν Κάτωνα. Τόμορ Ζ'. Δρ. 3.—

Ἄγιρ καὶ Κλεομένηρ -Τιβέριορ καὶ Γάιορ Γράκκορ, Δημοσθένηρ-Κικέρωρ. Οἱ δύο ἀναμορφωταὶ τῆρ Σπάρτηρ ἀντιπαραβάλλονται πρὸρ τοὺρ δύο Ῥωμαῖουρ. Καὶ ὁ ὑπέροχορ Δημοσθένηρ πρὸρ τὸν μέγαν τῆρ Ῥώμης ῥήτορα. Τόμορ Η'. Δρ. 3.—

Ἀρταξέρωρ-Δημήτριορ, Ἀντώνιορ. Ὁ πολιτικὸρ τῶν Περσῶν βασιλεὺρ παραλληλίζεται πρὸρ τὸν Δημήτριον. Ἐπειτα δὲ μόνορ ὁ βίορ του Ἀντωνίου. Τόμορ Θ'. Δρ. 3.—

Δίων-Βρούτορ, Ἀρατορ-Γάλβαρ, Ὄθωρ. Ὁ περιπετειώδηρ βίορ του Σαρακουσίου Δίωνορ παραβάλλεται πρὸρ τὸν βίορ του Βρούτου. Του δὲ στρατηγοῦ τῶν Ἀχαιῶν Ἀράτου πρὸρ τὸν αὐτοκράτορα Γάλβα. Ἐπειτα δὲ ὁ βίορ του αὐτοκράτορορ Ὄθωρ. Τόμορ Ι'. Δρ. 3.—

Τὸ ὅλον ἔργον τόμοι δέκα Δραχ. 30.—

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐκαστὸρ τόμορ δεμένορ ἐπὶ πλῆρον δούκ. 1.

Ἐκαστὸρ τόμορ δεμένορ ἐπὶ πλῆρον δούκ. 1.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδιδόμενη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

E. Haeckel

Μετ. Α. Φαρμακοπούλου

Ἡ καταγωγή τοῦ ἀνθρώπου

Ἐμβριότης ἐρμηνευτῆς καὶ ἐκλαϊκευτῆς τῆς Δαρβινίου θεωρίας τῆς ἐξελίξεως ὁ Χαϊνελ ἐξετάζει εἰς τὸ βιβλίον του τοῦτο καὶ ἀναλύει τὰ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ζωικοῦ βασιλείου μέχρι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοὺς σταθμοὺς τῆς προόδου αὐτοῦ μέχρι τοῦ σημερινοῦ τύπου. Δρ. 2.—

J. Loubbock

Μετ. Θ. Φλωρᾶ

Πῶς νὰ ζῆτε

Εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ χρησιμότερα καὶ τερπνότερα σοβαρὰ βιβλία διὰ κάθε ἀναγνώστην. Ἀφηγηματικόν, μεστὸν ὠφελίμων γνῶμων φιλοσοφικῶν καὶ ἐμπειρικῶν, μὲ ἀνέκδοτα καὶ μὲ συμπερασματικὴν σκέψιν ἀπρητισμένον, ἀποτελεῖ πρακτικὸν ὁδηγὸν τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ζωῆς. Δρ. 3.—

W. James (Τζέιμς)

Μετ. Ν. Καζαντζάκη

Ἡ θεωρία τῆς συγκινήσεως

Θεμελιώδης ἐνέργεια τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ εἶναι ἡ συγκίνησις, ἥτοι ἀπ' ἐνὸς ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου αἰσθήσις καὶ ἀντίληψις καὶ ἀπ' ἑτέρου ἢ ὑποκειμενικῆ διαμόρφωσις καὶ φανέρωσις, ἀπὸ τῶν πλέον στοιχειωδῶν καὶ κοινῶν συγκινήσεων μέχρι τῶν πλέον συνθέτων καὶ τελειότερων. Τοιοῦτοτρόπως ἐξετάζων καὶ ἀναλύων τὴν συγκίνησιν ὁ Τζέιμς παρέχει πρωτοτύπως καὶ διαφωτιστικῶς ἰδίαν θεωρίαν φυσιολογικῆς ψυχολογίας. Δρ. 3.—

Fr. Paulhan

Μετ. Χ. Δαράλεξη

Ἡ ἠθικὴ τῆς εἰρωνείας

Μετὰ φιλοσοφικὴν ἐπισκόπησιν τῶν ἀνθρωπίνων σκέψεων καὶ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς φυσιολογικῆς ψυχολογίας ἐξετάζει τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἀναλύει τὴν εἰρωνεῖαν ὡς σκέψιν καὶ ὡς ἔκφρασιν καὶ χαρακτηρίζει τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἀνῆθικον ὄψιν αὐτῆς εἰς τὰς καθημερινὰς ἐκδηλώσεις καὶ εἰς τὰς καλλιτεχνικὰς καὶ γενικωτέρας μορφὰς αὐτῆς. Δρ. 3.—

X. Dastre

Μετ. Ι. Στρατηγοπούλου

Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος

Ἀπὸ βιολογικῆς καὶ φιλοσοφικῆς ἀπόψεως ἐξετάζεται καὶ ἐξηγεῖται τὸ φαινόμενον τῆς ζωῆς καὶ τὸ ἐναλλάσσον φαινόμενον τοῦ θανάτου εἰς τὸν ἐνὸργανον κόσμον, ἰδίως δὲ εἰς τὸν ἀνθρώπον. Ἡ ἔκθεσις καὶ ἐξέλεγχις ὅλων τῶν σχετικῶν θεωριῶν, τὰ κρατήσαντα ἐκάστοτε δόγματα, τὰ δεδομένα τῆς ζωικῆς ἱστορίας, τὰ ἐκ τῆς χημείας καὶ γενικῶς ἐκ τῆς ἐπιστήμης συμπεράσματα παρατίθενται παράλληλα μὲ τὴν παρεχομένην θεμελιώδη δι' ἐπιστημονικῶν τρόπων ἐξήγησιν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Δρ. 4.—

Gast. Danville

Μετ. Χ. Δαράλεξη

Ἡ ψυχολογία τοῦ ἔρωτος

Ἐπιστημονικὴ ἀλλὰ καὶ ποιητικὰ διατυπωμένη ἐξήγησις τοῦ ἀνθρωπίνου ἔρωτος εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις αὐτοῦ δίδεται διὰ τοῦ ἔργου τοῦτου, ποῦ περιέχει συνάμα ὅτι διὰ τὸν ἔρωτα ἐγνωμάτευσεν ἡ φιλοσοφία, ἡ ποίησις καὶ ἡ ἐπιστήμη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον. Συμπεράσμα δὲ προκύπτει ὅτι ὁ ἔρωτος εἶναι φυσικὴ καὶ ὄχι ἀνώμαλος, ὑπερτέρα καὶ ὄχι ἐκφυλὸς λειτουργία τῆς ζωῆς. Δρ. 3.—

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδιδόμενη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Tolstol

Μετ. Σ. Φεργκοπούλου

Ἡ νέα ζωὴ

Τὸ πλέον ριζοσπαστικὸν κοινωνιολογικὸν ἔργον τοῦ Τολστόη εἶναι «Ἡ νέα ζωὴ» ποῦ ἐξετάζει μὲ ζοφερὰ χρώματα τὰς σημερινὰς κοινωνίας, εἰκονίζει θαυμαστά τὴν ἀθλιότητα τῶν ἐργατικῶν τάξεων, βαίνουσαν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον, διδάσκει δὲ τὴν ἀελοποίησιν τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν καὶ τὸν φυσικὸν καὶ ἀγροτικὸν βίον ὡς τὸ μόνον μέσον σωτηρίας ἀπὸ τῆς ἀθλιότητος. Δρ. 2.50

B. Dangennes

Μετ. Η. Οἰκονομοπούλου

Ἡ θέλῃσις

Ὅτι σχετικὸν μὲ τὴν ἀσκησιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς θελήσεως καὶ ὅσα εἶναι τὰ ἐξ αὐτῆς ὠφελήματα τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας, περιελήφθησαν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Μεθοδικὰ ταξινομημένα καὶ ἐρμηνευμένα, μὲ ἀφηγηματικότητα δὲ καὶ χάριν, παρετέθησαν αἱ περὶ θελήσεως γνῶμαι ἀρχαίων καὶ νέων σοφῶν μαζί μὲ τὰ διδάγματα τῆς κοινωνικῆς πείρας. Δρ. 3.—

Jhon Caird

Μετ. Π. Γρατσαίτου

Ἡ φιλοσοφία τῆς θρησκείας

Ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ μεταφυσικὴ δικαιολογία τῆς θρησκείας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνεκτικῆς σκέψεως τῆς ἀνθρωπότητος καὶ σύμφωνοις διατυπώνονται εἰς τὰ δύο βιβλία τοῦ ἔργου— τὸν Γαβατάμαν καὶ τὸν Ἀσάτην— περιληπτικῶς καὶ κατὰ τρόπον μεταφορικῶς, χωρὶς νὰ παραβλεφθῇ ἐκ τούτου ἡ ἀκρίβεια. Ὡς συνάθροισμα καὶ ολοκληρωσις τῶν ἱστορουμένων ἰδεῶν προκύπτει τέλος κεντρικὴ φιλοσοφικὴ ἰδέα, ἐξηγοῦσα, συναρμολογούσα καὶ ἐνώνουσα ὅλας τὰς ἀνεκτικῶν κοινωνικῶν πίστεων καὶ φιλοσοφικῶν δοξασίας. Δρ. 3.—

Ἰω. Ζερβου Ἱστορία τῆς ἰδέας

Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἀνθρωπίνων ἰδεῶν, θεολογικῶς, μεταφυσικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἰδεῶν τούτων εἰς θρησκευτικὰς πίστεων, εἰς ἠθικὰ δόγματα καὶ εἰς τὰς ἄλλας κοινωνικὰς ἐφαρμογὰς διατυπώνονται εἰς τὰ δύο βιβλία τοῦ ἔργου— τὸν Γαβατάμαν καὶ τὸν Ἀσάτην— περιληπτικῶς καὶ κατὰ τρόπον μεταφορικῶς, χωρὶς νὰ παραβλεφθῇ ἐκ τούτου ἡ ἀκρίβεια. Ὡς συνάθροισμα καὶ ολοκληρωσις τῶν ἱστορουμένων ἰδεῶν προκύπτει τέλος κεντρικὴ φιλοσοφικὴ ἰδέα, ἐξηγοῦσα, συναρμολογούσα καὶ ἐνώνουσα ὅλας τὰς ἀνεκτικῶν κοινωνικῶν πίστεων καὶ φιλοσοφικῶν δοξασίας. Δρ. 4.—

E. Haeckel

Μετ. Α. Φαρμακοπούλου

Ὁ Μονισμὸς

Ἐξετάζων ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως καὶ ἰδίως συμφωνῶν μὲ τὴν κρατοῦσαν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως ὁ Χαϊνελ τὴν κίνησιν, τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὕλης παρουσιάζει τὸν Μονισμόν, ἥτοι τὴν ἀπλήν καὶ ἐξ ἐνὸς στοιχείου σύστασιν τῆς ὕλης ὡς τὴν μόνην πραγματικὴν καὶ ἐναργῶς ἀληθῆ φιλοσοφικὴν περὶ τοῦ κόσμου ἀντίληψιν. Δρ. 2.—

V. Hugo

Μετ. Γεω. Βουτσινᾶ

Φιλοσοφία καὶ φιλολογία

Μὲ ὀξυδέρκειαν καὶ μὲ δύναμιν εἰς ὕψος ἐναργῶς καὶ ποιητικῶν ὁ Οὐγκὸ διερευνᾷ εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον του τὴν παγκόσμιον σκέψιν ὡς πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν ἰδίως ἐκδήλωσιν αὐτῆς. Ἡ ἀνάλυσις τοῦ ἔργου τοῦ Αἰσχύλου κατὰ συμπαραβολὴν μὲ τὸ ἔργον τοῦ Σαίπηρ ἐκτείνουμαι περιλαμβάνουσαν γενικὴν ἐπισκόπησιν τοῦ ἀρχαίου ιδεώδους καὶ τοῦ νεωτέρου. Δρ. 2.50

300 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 15 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐκαστὸς τόμος δεγμένος ἐπὶ πλέον δραχ. 1.

Ἐκαστὸς τόμος δεγμένος ἐπὶ πλέον δραχ. 1.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

John Lubbock

Μετ. Α. Μαρπουτσόγλου

Αἱ ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς

Αἰσιόδοξος ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δεινὰ, τὰς εὐτυχίας καὶ τὰς συμφορὰς τῆς ζωῆς, παρουσιάζων δὲ μέγα τὸ πλεόνασμα τῶν ἀπολαύσεων, διδάσκει πῶς καὶ εἰς τὰς ταλαιπωρίας ἀκόμη νὰ εὐρίσκωμεν τὴν ἀπόλαυσιν καὶ νὰ κατορθώωμεν τὴν ἀποσώβησιν ἢ ἐλάττωσιν των. Δρ. 3.—

Richard

Μετ. Η. Οικονομοπούλου

Ὁ Σοσιαλισμὸς

Μελέτη τῆς ἱστορίας τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἔκθεσις περιληπτικῆ τῶν νεωτέρων σοσιαλιστικῶν συστημάτων καὶ τῶν εφαρμογῶν των, ἰδίως δὲ ἐξέλεξις αὐτῶν σύμφωνα μετὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς συγχρόνου οἰκονομολογικῆς ἐπιστήμης εἶναι τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον παρέχει ἰδίως πολλὰς καὶ πολυτιμὰς περὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ γνώσεις καὶ πληροφορίας. Δρ. 3.—

Pappalardo

Μετ. Α. Καμπάνη

Ἡ Τηλεπάθεια

Ὅλα τὰ φαινόμενα παλαιὰ καὶ νέα, ὅσα ἐξηκριβώθησαν σχετικὰ μετὰ τὴν ἔξ ἀποστάσεως αἴσθησιν, ἴτοι τὰ φαινόμενα τῆς τηλεπαθείας ἢ ἄλλως λεγομένης ἔκτης αἰσθήσεως, συνάμα δὲ καὶ ὅλας τὰς διατυπωμένας ὑπὸ διαφόρων ὑποθέσεως πρὸς ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου, συνεκέντρωσεν ὁ συγγραφεὺς μεθοδικὰ εἰς τὸ βιβλίον αὐτό, ὥστε ἡ ἀνάγνωσίς του παρέχει σαφῆ ἰδέαν τοῦ τί εἶναι καὶ πῶς κρίνεται σήμερον ἡ τηλεπάθεια. Δρ. 2.50

Rousseau

Μετ. Α. Κιονίτη

Περὶ τῆς ἀνισότητος τῶν ἀνθρώπων

Εἶναι τὸ πολμηρότερον ἔργον τοῦ Ρουσσώ, περιέχον περιληπτικῶς τὰς φιλοσοφικὰς του ἰδέας ὅπως ἀνεπτύχθησαν εἰς τὸ «Κοινωνικὸν Συμβόλαιον», εἰς τὰς «Ἐξιμολογήσεις» του κ.τ.λ. Ὑποστηρίζει ὅτι τὰ δεινὰ τῆς ἀνισότητος προέκυψαν ἐκ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὑποδεικνύει τὴν ἐπαναστροφὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀρχέγονον κατάστασιν. Δρ. 3.—

Rousseau

Μετ. Ι. Ζερβού

Κοινωνικὸν συμβόλαιον

Βασίζομενος ὁ Ρουσσώ εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ Κοινωνίαι ἐσχηματίσθησαν βαθμηδὸν καὶ μετὰ τὸ νὰ συμβληθοῦν μεταξύ των οἱ ἄνθρωποι, ἐξετάζει κατὰ πόσον τὸ Κοινωνικὸν αὐτὸ Συμβόλαιον εἶναι διατηρήσιμον καὶ δίκαιον ἢ δικαιωφανές. Καὶ καθ' ὅσον οἱ πλείότεροι ἄνθρωποι ἀδικοῦνται ἀπὸ τοὺς ὀλίγους κρίνει ὁ Ρουσσώ ὡς δικαίαν τὴν ἐπανάστασιν. Ἀπὸ κοινωνιολογικῆς ἀπόψεως τὸ Κοιν. Συμβόλαιον εἶναι σπουδαιότατον ἔργον, ἱστορικῶς δὲ ὑπῆρξεν ἡ κυριώτερα θεωρητικὴ διδασκαλία τῆς Γαλ. Ἐπαναστάσεως. Δρ. 3.—

Schopenhauer

Μετ. Α. Ζάγκου

Συγγραφεὶς καὶ Ὑφος

Ὁ μέγας τῆς Γερμανίας νεώτερος φιλόσοφος, βαθύς καὶ πρῶτότυπος, ὑπερέχει συνάμα καὶ εἰς κομψότητα ὕφους. Εἰς τῆς σειρᾶν δὲ τῶν ἔργων του, τῶν ὑπὸ τίτλον «Πάρεργα καὶ Παραλειπόμενα» περιέλαβε τὸ ὑπὸ τὸν ἀνω τίτλον σύγγραμμα, ὅπου μετὰ διαύγειαν φιλοσόφου καὶ πείραν μεγάλου καλλιτέχνου ὀρίζει τοὺς κανόνας τοῦ καλοῦ ὕφους, τοὺς τρόπους τῆς διατυπώσεως τῶν ἰδεῶν καὶ ἐν γένει τῆς συγγραφῆς, ἐπιτίθεται δὲ δριμύτατα ἐναντίον τῶν διαστροφῶν τῆς γλώσσης καὶ τῶν κενολόγων καλλιτεχνῶν. Δρ. 3.—

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ἈΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Th. Ribot =

Μετ. Π. Ψηλοεῖτη

Αἱ ἀσθένειαι τῆς προσωπικότητος

Αἱ μελέται τοῦ ἐπιφανοῦς φυσιολόγου καὶ ψυχολόγου κ. Ριμπώ περὶ τῆς ἀτομικότητος, ἴτοι περὶ τοῦ πῶς ἡ προσωπικότης ἐσχηματίσθη εἰς τὸν ἄνθρωπον, πῶς λειτουργεῖ, πῶς σχετίζεται μετὰ τὸν ἐσώτερον ὁργανισμόν, ἴτοι τὸν νοῦν, καὶ πῶς μετὰ τὸν ἔξωτερικόν, ἴτοι τὸ σῶμα, καὶ πῶς εὐρίσκεται μέσα εἰς τὸ ἀντικειμενικὸν περιβάλλον, συγκεντροῦνται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο. Συνάμα δὲ καθορίζεται ἕως πού ὑπάρχει φυσιολογικὴ ἐνέργεια τοῦ προσώπου καὶ ἀπὸ πού ἀρχίζει αὐτὴ νὰ γίνεται νοσηρά. Ὡστε ἐν συνόλῳ τὸ ἔργον εἶναι φυσιολογικὴ ψυχολογία διαλευκαίνουσα καὶ ἐξηγοῦσα κυριώτατα ἠθικὰ καὶ ψυχικὰ φαινόμενα. Δρ. 3

Th. Ribot =

Μετ. Π. Ψηλοεῖτη

Αἱ ἀσθένειαι τῆς βουλήσεως.

Τὸ σπουδαιότερον κεφάλαιον τῆς ψυχολογίας εἶναι τὸ περὶ βουλήσεως. Ἡ βούλησις ἀληθινὰ εἶναι ἡ ἀμετηρία οἰασθήποτε ἐνεργείας καὶ ἐκδηλώσεως τοῦ ἀνθρώπου, συναφῆς μετὰ τὴν νόησιν, ἐπιδρῶσα ἐπ' αὐτῆς καὶ ὑφισταμένη τὴν ἐπίδρασίν της. Εἰδικεύων τὰς ψυχολογικὰς μελέτας του δ κ. Ριμπώ ἐξηγεῖ εἰς τὰς Ἀσθενείας τῆς βουλήσεως πῶς μορφώνεται κληρονομικῶς καὶ προσωπικῶς ἡ θέλησις, πῶς ἐξωτερικεύεται κάθε τῆς ἐνεργεία καὶ πῶς ἐπιδρῶ εἰς τὴν πνευματικὴν παραγωγὴν, εἰς τὴν ψυχικὴν φανέρωσιν καὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν τοῦ ἀτόμου. Δρ. 3

Louis Figuler

Μετὰφρ. Α. Πολυμέρη

Ἡ ἐπαύριον τοῦ θανάτου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀστρονομίας, φυσικῆς, βιολογίας κ.λ. ὁ συγγραφεὺς παρουσιάζει ὡς ἀναμφισβήτητον τὴν ὑπαρξιν ψυχῆς καὶ μελλούσης μετὰ θάνατον ζωῆς. Αἱ θεμελιώδεις ἐπιστημονικαὶ γνώσεις καθὼς καὶ ὅλη ἡ φιλοσοφία τῶν ἰδεολόγων καὶ τῶν θρησκειαῶν, διατυπωμένοι μετὰ ἀπλότητα καὶ μετὰ σαφήνειαν, κἀμνον ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσαν καὶ πολὺ διδακτικὴν τὴν ἀντιγνώσιν τοῦ ἔργου, τοῦ ὁποῦ ἡ ἔκδοσις ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀλλαχοῦ. Δρ. 4

Ludwic Büchner

Μετὰφρ. Α. Φαρμακοπούλου

Ὁ Δαρβινισμὸς.

Ὁ διάσημος φυσιολόγος καὶ βιολόγος τῆς Γερμανίας Βύχνερ ἐξηγεῖ εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτο τοὺς νόμους καὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς Δαρβινικῆς θεωρίας περὶ ἐξελίξεως καὶ ἐπιλογῆς τῶν εἰδῶν, περὶ ἱεραρχίας τῶν ὄντων κ.λ., συνάμα δὲ ἐξάγει γενικὰ συμπεράσματα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τοῦ προσωρισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ δύναται κάθε ἀναπτύξεως ἀναγνώστης νὰ μάθῃ εὐκόλῃ τὴν ἔκτασιν, τὰς λεπτομερείας καὶ τὰ βιολογικὰ καὶ φιλοσοφικὰ πορίσματα τῆς Δαρβινικῆς θεωρίας. Δρ. 4

Léon Tolstoï

Μετὰφρ. Σ. Ζησιδη

Τὰ Εὐαγγέλια.

Ἐπιχειρῶν νὰ συστηματοποιήσῃ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Εὐαγγελίων καὶ καθ' ὅσον περιέχουν αὐτὰ γενικὰς ἐντολάς, κατήρτισεν ὁ Τολστόη σύνολον ἐκ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν λαμβάνων ὑπ' ὄψιν του καὶ τὴν ὅλην χριστιανικὴν παράδοσιν. Θεμελιώδης ἰδέα τοῦ Νεοχριστιανοῦ φιλοσόφου εἶναι νὰ συναρμόσῃ τὴν σημερινὴν κοινωνικὴν ἀντίληψιν καὶ ζωὴν πρὸς τὰ χριστιανικὰ δόγματα, σύμφωνα μετὰ τὰς ἰδικὰς του φιλοσοφικὰς ἀντιλήψεις. Τὸ πολύκροτον ἔργον αὐτό τοῦ Τολστόη μετεφράσθη ἐπισταμῆως ὑπὸ τοῦ κ. Ζησιδη. Δρ. 2.50

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ἈΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐκατότος τόμος δευτέρος ἐπὶ πλῆρον δόραξ. 1.

Ἐκατότος τόμος δευτέρος ἐπὶ πλῆρον δόραξ. 1.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Louis Büchner Ὁ κατ' ἐπιστήμην ἄνθρωπος.

Μετ. Ἀν. Φαρμακοπούλου

Τὸ ἔργον διαιρούμενον εἰς τρία μέρη ἐξετάζει ἀπὸ βιολογικῆς κυρίως ἀπόψεως: Πόθεν ἐρχόμεθα; Ποιοὶ εἰμεθα; Ποῦ βαίνομεν; Ἡ πρωτογενεὶς τοῦ ἀνθρώπου κατάστασις, ἡ κατ' ἐξέλιξιν καταγωγὴ του, ἡ σημερινὴ φυσιολογία καὶ ἡ κοινωνικὴ, ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ του ὑπόστασις ἐκτίθενται μὲ τὸ ἀναλυτικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν εὐρυμάθειαν τοῦ διασήμου ἐπιστήμονος, τὸν ὁποῖον ἀπέδωκε μὲ ἀκριβείαν ὁ γνωστός συγγραφεὺς δημοσιολόγος κ. Φαρμακοπούλου. Δρ. 4.

A. Dehay = Φιλοσοφία τοῦ γάμου.

Μετ. Θ. Ὀρφανίδου

Ὁ φυσιολόγος συγγραφεὺς, τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ἔργα ἐσημείωσαν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν ἐκδόσεων ἐν Γαλλίᾳ καὶ πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, πραγματεύεται τὰ τοῦ ἔρωτος, τῆς εὐτυχίας, τῆς συζυγικῆς πίστεως, τῆς ζηλοτυπίας, τῆς μοιχείας, τοῦ διαζυγίου, τῆς ἀγαμίας ἀπὸ βιολογικῆς καὶ ἠθικῆς ἀπόψεως. Ἡ μετάφρασις ἔγινεν ἐκ τῆς 115ης ἐκδόσεως. Δρ. 3.

A. Fouillé — Ἡ φιλοσοφία τοῦ Σωκράτους.

Βραῖλα Ἀρμέν

Τὸ διτόμον σπουδαῖον σύγγραμμα τοῦ Φονγιέ περὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Σωκράτους ὡς ἰδεολογίας καὶ ὡς ἠθικῆς συνέπτυξεν ὁ Ἕλληνας συγγραφεὺς εἰς βιβλίον γενικῶς προσιτὸν διὰ τὴν σαφήνειαν, τὴν λογικὴν μέθοδον καὶ τὸ ὕψος του. Εἰς αὐτὸ διεκρινίζονται αἱ Σωκρατικαὶ ἀντιλήψεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἔργων τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ξενοφάντος, φαίνεται δὲ ἐναργῶς τὸ ὕψος καὶ ἡ ἔκτασις τῆς διδασκαλίας τοῦ μεγάλου φιλοσόφου. Δρ. 2.

Ernest Renan Ὁ Ἀντίχριστος.

Ὁ φιλόσοφος καὶ καλλιτέχνης συγγραφεὺς, ὁ μέγας Ἀσσυριανολόγος καὶ Ἑβραϊστῆς Ῥενάν ἐξιστορεῖ μὲ τὸ θαυμάσιον ὕψος του τὰ τῆς παραδόσεως περὶ Ἀντιχρίστου κατὰ τοὺς πρώτους μετὰ Χριστὸν χρόνους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀυθεντικῶν κειμένων. Ἡ φανέρωσις τῆς τότε κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως, ἡ ἀνάπτυξις τῆς Χριστιανικῆς θεοσεκείας καὶ ὅλα τὰ συναφῆ θέματα φιλοσοφικὰ καὶ ἱστορικὰ καθορίζονται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο. Δρ. 3.

Max Nordau Ψυχολογικὴ φυσιολογία.

Μετ. Η. Οἰκονομοπούλου

Ἐπέμβασις τῶν ἠθικῶν τῆς κοινωνίας βάσεων, ἀπολογητικὴ τῶν παλαιῶν ἀξιών κατὰ τρόπον ὄχι δογματικόν, ἀλλὰ ὀρθολογιστικόν, παρουσιάζεται ὁ Νορδάου εἰς τὸ ἔργον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ψυχολογικὴ φυσιολογία τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἰδιοφυΐας». Καταπολεμεῖ τὴν ἐπαναστατικὴν ῥοπήν εἰς τὴν ἰδεολογίαν καὶ ἰδίως ἀναλύει καὶ καθορίζει ἀπὸ φυσιολογικῆς ἀπόψεως τί εἶναι ὁ ὀρθὸς νοῦς, ἡ ἰδιοφυΐα καὶ ἡ μεγαλοφυΐα. Δρ. 2.

G. Flammarion Ὁ Θεὸς ἐν τῇ φύσει.

Μετάφρασις Α. Ζάρκου

Τὰς ἐπιστημονικὰς περὶ τοῦ σύμπαντος γνώσεις, κυρίως τὰς ἀναγομένας εἰς τὸν εὐρὺν ὀρίζοντα τῶν φυσικῶν νόμων καὶ τῆς ἀστρονομίας, παρουσιάζει εἰς τὸ βιβλίον του αὐτὸ ὁ Φλωμμαριόν. Ἀφορμώμενος ἀπὸ τὸ δόγμα τοῦ Θεϊσμοῦ καὶ καταλήγων εἰς ἀναγνώρισιν τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἁρμονίας τοῦ κόσμου, ἀπὸ τοὺς πλέον γενικῶς νόμους ἕως εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῶν ὑπάρξεων, παρουσιάζει μὲ πειστικότητα τὴν ὑπόστασιν Ἀνωτάτου Ὄντος δημιουργοῦ τῆς ζωῆς. Δρ. 4.

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Léon Tolstoï Ἡ συνάτα τοῦ Κρούτσερ.

Μετ. Σ. Φραγκοπούλου

Ἐπὶ τύπον διηγήματος, μὲ ἰδιαίτερον φιλολογικὴν ἀξίαν, συνάμα δὲ καὶ μὲ δύνανιν συλλογισμοῦ, ἀναπτύσσει ὁ Τολστόη τὰς γνώμας του περὶ γάμου καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀνηθικότητος καθὼς καὶ τὰς βασιζόμενας εἰς τὸν Χριστιανισμὸν ἀρχὰς του περὶ ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἠθικῆς. Δρ. 2.

Léon Tolstoï Τὸ σχολεῖον Γιασονάιας Πολιάνας.

Μετάφρ. Βλ. Σκορδέλη

Εἶναι αἱ ἰδέαι τοῦ Τολστόη περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν, βασιζόμεναι εἰς φυσιολογικὰς, ψυχολογικὰς καὶ κοινωνικὰς παρατηρήσεις. Πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῶν ὁ συγγραφεὺς ἴδρυσεν πρότυπον σχολεῖον εἰς τὸ κτήμᾳ του Γιασονάια Πολιάνα καὶ τὰ συμπεράσματα καὶ τὰποτελέσματα τῆς διδασκαλίας περιλαμβάνει ἐπίσης εἰς τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον οὕτως εἶναι μεγίστου κοινωνικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ ἐνδιαφέροντος. Δρ. 3.

G. Flammarion Τὸ ἄγνωστον καὶ τὰ ψυχικὰ προβλήματα

Μετάφρ. Ἀλ. Γεωργιάδου

Τὰ ἀνεξήγητα φαινόμενα, τὰ θετικῶς ἤδη βεβαιούμενα ὑπὸ παρατηρητῶν καὶ ἐπιστημονῶν ἀξιολογῶν, ἐκτίθενται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ ἀστρονόμου μεταφυσικοῦ. Ἐμφανίσεις καὶ ἐκδηλώσεις θρησκόντων, ὀπτασίαι, τηλεπάθεια, ὄρασις ἐξ ἀποστάσεως, ψυχικαὶ ἐπικοινωνίαι, προφητεῖαι καὶ προρρήσεις τοῦ μέλλοντος καὶ ὄνειρα ἀξιοσημείωτα ἐξηγουῦνται οὕτως, ὥστε νὰ προκύπτῃ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὑπάρχει ψυχὴ, ἔχουσα δυνάμεις ἀγνώστους εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἐνεργοῦσα πέραν τῶν αἰσθήσεων καὶ προγινώσκουσα τὸ πεπερασμένον. Δρ. 3.

Léon Tolstoï Ἡ ἀνάστασις.

Μετ. Οἰκονομοπούλου

Πολέμιος τοῦ ἠθικοῦ καθεστώτος, μισὸν τὰς προλήψεις καὶ τὰ συμβατικά ψεῦδη, ἐπέμβασις τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀλληλοβοηθείας παρουσιάζει ὁ Τολστόη ὑπὸ καλλιτεχνικὸν τύπον ἀφηγήσεως τὰ ἄτοπα τῆς σημερινῆς κοινωνίας καὶ ὑποδεικνύει τρόπους ἐξαγνίσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἀφ' ὅτου ἐδημοσιεύθη «Ἡ Ἀνάστασις» ἐξακολουθεῖ νὰ διαδίδεται καταπληκτικῶς καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἐπίδρασις ἐν Ῥωσίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ εἶναι μεγίστη. Δρ. 3.

Léon Tolstoï Αἱ νέαι ἰδέαι.

Μετ. Οἰκονομοπούλου

Ἐπιτομὴ τῆς ἰδεολογίας καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρχῶν τοῦ Τολστόη εἶναι τὸ βιβλίον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται πῶς εἶναι τώρα καὶ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ἡ Ζωή, ὁ Ἄνθρωπος, ἡ Κοινωνία, ἡ Θρησκεία, ἡ Ἐξουσία, ἡ Πατρις, ὁ Πλοῦτος, ἡ Ἔργασία, ἡ Ἐπιστήμη, ἡ Τέχνη, ὁ Ἔρως, ἡ Γυνή, ὁ Ἀγαθόν, ἡ Ἀλήθεια κλ. Πολλὰ ἀξιώματα καὶ γνωμικὰ ἐξ ὅλων τῶν ἔργων τοῦ Τολστόη περιλαμβάνονται ἐπίσης εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Δρ. 2.

Max Nordau Ὁ ἐκφυλισμός.

Μετ. Ἀγγέλου Βλάχου

Ἰατρός καὶ φρενολόγος ὁ Νορδάου ἐνέκηψεν εἰς τὴν μελέτην τῆς συγχρόνου κοινωνίας καὶ τῶν νοσηρῶν ἐκδηλώσεών της συμπέρασμα δὲ τῶν μελετῶν του εἶναι «Ὁ Ἐκφυλισμός», ὅπου περιγράφονται αἱ παθολογικαὶ πνευματικαὶ τάσεις τοῦ κοινου καὶ τῶν καλλιτεχνῶν καὶ ἰδεολόγων. Πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ νεώτεροι, ὁ Ἴψεν, ὁ Τολστόη, ὁ Ζολά, ὁ Βάγγνε, ὁ Βερλαίν, ὁ Γκατιέ κλ., παρουσιάζονται ὡς ἐκφυλοὶ ἐν τέλει δὲ ὑποδεικνύονται τὰ μέτρα ἀντιδράσεως ἐναντίον τῆς προοιούσης κοινωνικῆς ἐκφυλίσεως. Δρ. 2.

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐκδόσεις τόμος δευτέρος ἐπὶ πλῆθον δραχμ. 1.

Ἐκδόσεις τόμος δευτέρος ἐπὶ πλῆθον δραχμ. 1.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Max Nordau **Ψυχολογικά παράδοξα**

Μετ. Ν. Κουντουριώτου

Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον μέρος τῶν φιλοσοφικῶν ἀντιλήψεων τοῦ Νορντάου. Τολμηρὸν εἰς φυσιολογικὰς ἀναλύσεις καὶ εἰς συμπεράσματα περὶ ἔρωτος, αἰσιοδοξίας καὶ ἀπαισιοδοξίας, περὶ προλήψεων ἠθικῆς καὶ ἀληθείας καὶ περὶ τοῦ ποῦ ἔγκειται ἡ ἀλήθεια. Τὸ ἄδρον ὕψος καὶ ἡ ζωντανὴ διατύπωσις τοῦ Νορντάου ἀπεδόθησαν γλαφυρῶς καὶ μὲ ἀκρίβειαν ἀπὸ τὸν κ. Κουντουριώτην.

Δρ. 3.

Friedrich Nietzsche **Γνώμαι καὶ περικοπαί.**

Μετάφρασις Ἰωάννου Ζερβού

Ἡ πρωτοτυπία τῆς σκέψεως, ὁ ἀπότομος λυρισμός, ἡ ὀξεία φιλοσοφικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ ἀντίληψις τοῦ ὑπερόχου συγγραφέως κρατοῦν ὑπὸ τὴν γοητείαν καὶ τὴν ἐπίδρασίν των σήμερον τὴν παγκόσμιον ἐκλεκτὴν φιλολογίαν. Καὶ μέχρι τῆς φιλοσοφίας ἀκόμη ἔφθασεν ὁ ἀντίλαλος τοῦ Νιτσεϊσμοῦ. Τὰ ἔργα τοῦ Νίτσε: «Ἡ Γέννησις τῆς Τραγωδίας», «Θεωρίαι ἀσύγχρονου», «Ἀνθρώπινα πράγματα, πολὺ ἀνθρώπινα», «Ἐπιφώνημα», «Φαιδρὰ Γνώσις», «Ζαροτούστρας», «Ἀντίχριστος», «Ἴδε ὁ Ἀνθρώπος» κτλ. ἔκαμαν κατάπληξιν, μεταφρασμένα εἰς κάθε φιλολογικὴν γλῶσσαν. Ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Παρισίοις Πανεπιστημίου Διχτεμπερξὲ ἔκαμαν ἐκλογὴν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ὁ κ. Ζερβός, ἀποδώσας εἰς τὴν γλῶσσάν μας ζωντανὰ τὸν δαιμόνιον συγγραφέα. Θαυμαστὴ βιογραφία καὶ ἀναλύσις προτάσσεται τοῦ ἔργου.

Δρ. 3.

Ossip Lourié **Ἡ φιλοσοφία τοῦ Τολστόη.**

Μετ. Γεωργίου Βουτινᾶ

Αἱ θρησκευτικαὶ, αἱ ἠθικαὶ, αἱ φιλοσοφικαὶ ἰδέαι, ποῦ ἀνέπτυξεν εἰς τὰ τόσα συγγράμματά του φιλοσοφίας, δογματικῆς, μυθιστορηματικῆς, δράματος, διηγήματος ὁ δίασημος Τολστόη — ὁ Ρώσος ἐπαναστάτης φιλόσοφος, ὁ Νεοχριστιανικός — εὐρίσκονται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο, συστηματοποιηθεῖσαι ἀπὸ ἀξίωσημειωτων συγγραφέα, τὸν κ. Ὀσσίπ-Λουριέ καὶ κατὰ μετάφρασιν τοῦ δοκίμου δημοσιογράφου κ. Βουτινᾶ.

Δρ. 3.

Louis Büchner **Δύναμις καὶ ὕλη.**

Αἱ χημικαὶ καὶ βιολογικαὶ θεωρίαι τοῦ διασήμου Γερμανοῦ φυσιολόγου Μπύχνερ, τείνουσαι εἰς ὑποστήριξιν τῶν ἰλιτιστικῶν γνωμῶν, διατυπώνονται εἰς τὸ πολὺκροτον τοῦτο βιβλίον, ἄξιον μελέτης διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα ἀνεξαρτήτως γνομῶν καὶ πεποιθήσεων.

Δρ. 4.

Βραΐλα Ἀρμένη **Περὶ πρώτων ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν**

Ἡ φιλοσοφικὴ διδασκαλία τοῦ Βραΐλα περιλαμβάνεται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ποῦ ἀποτελεῖ συνάμα καὶ περιλήψιν πολλῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων μεταφυσικῆς καὶ καθαρᾶς λογικῆς ἀπὸ Ἀριστοτέλους μέχρι Κάντ.

Δρ. 3.

Léon Tolstoï **Τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς μας.**

Μετ. Σ. Φραγκοπούλου

Εἶναι τὸ βιβλίον, ποῦ ἐξέδωκεν ὁ Τολστόη μετὰ τὸν Ρωσοϊατικὸν πόλεμον, φιλοσοφικὸς ἀντίλαλος τῶν διαδόσεων τῆς Ρωσικῆς ψυχῆς, ἀναφερόμενον ὅμως εἰς γενικότητας θεωριῶν ἐφαρμοσίμων εἰς κάθε λαὸν καὶ εἰς κάθε κοινωνίαν. Ὁ ὑπέρημος τοῦ δικαίου, ὁ ἀπολογητὴς τῆς ἰσότητος, ὁ κήρυξ τῆς εἰρήνης Τολστόη μᾶς παρουσιάζει νέας ἀπόψεις μέλλοντος τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸ ἔργον του τοῦτο.

Δρ. 1.50.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Σ. Ἀποστολίδου **Αἱ ψυχώσεις.**

Σύγγραμμα ἐπιστημονικόν, ὅπου τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα κεφάλαια τῆς φυσιολογίας, ἡ ἐγκληματικότης, αἱ μονομανίαι, αἱ γενετήσιοι διαστροφαί, ὁ ἐκφυλισμός, ἡ ἀνισόρροπος εὐφροσύνη, αἱ ψευδαισθήσεις διερευνῶνται καὶ περιγράφονται σαφῶς μετὰ περιέργων παραδειγμάτων ἐξ ὅλης τῆς ἱστορίας καὶ κατὰ τρόπον ἀφηγηματικόν, δυνάμενον νὰ ἐλκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον κάθε ἀναγνώστου.

Δρ. 4.

A. Debay **Ὑγιεινὴ καὶ φυσιολογία τοῦ γάμου**

Μετ. Τ. Καρδαρά

Ἦτοι φυσικὴ καὶ ἰατρικὴ ἱστορία τῶν συζύγων. Ἐπιστημονικὴ, ἀλλὰ καὶ εὐληπτος δι' ὅλους διδασκαλία τῶν συζυγικῶν καθηκόντων, τῆς τερπνῆς συμβιώσεως καὶ τῆς γεννήσεως ὑγιῶν τέκνων, συνάμα δὲ καὶ ὑπόδειξις τῶν μεγάλων ἐξ ἀγνοίας σχετικῶν νοσημάτων. Ἡ μετάφρασις ἐγένετο ἐκ τῆς 221ης γαλλικῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Τ. Καρδαρά.

Δρ. 3.

A. Debay **Ὑγιεινὴ τῶν ἡδονῶν καὶ τέρψεων**

Μετ. Τρ. Εὐαγγελίδου

Ἐπιστημονικὴ ἐξήγησις περὶ τοῦ μέτρου τῶν γενετησίων ὁρμῶν παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, περὶ τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως σχετικῶς μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὴν ἡλικίαν, τὰς ἐποχάς, τὰς κοινωνικὰς συνθήκας κτλ. Ἡ φωτισμένη διὰ τοῦ ἔργου τοῦτου ἀνάπτυξις τῶν σχετικῶν κεφαλαίων τῆς βιολογίας τοῦ ἐξησφάλισαν παγκόσμιον καὶ συνεχῆ ἐπιτυχίαν.

Δρ. 3.

Π. Βραΐλα Ἀρμένη **Περὶ ἐνότητος τῶν Λογικῶν Στοιχείων**

Ἐξακολουθῶν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νεωτέρας μεταφυσικῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ὁ Βραΐλας ἐξηγεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν φυσικῶν φαινομένων πῶς ἐμορφώθησαν οἱ θεμελιώδεις νόμοι τῆς ἐφαρμοσμένης λογικῆς, οἱ ὅποιοι πάντες ἀποδεικνύουν τὴν ὑπαρξιν Θεοῦ καὶ ψυχῆς καὶ παρουσιάζουν ἀναμφισβήτητον τὴν ἀνωτέραν τοῦ ἀνθρώπου ὑπόστασιν.

Δρ. 1.

Jean Finot **Ἡ ἐπιστήμη τῆς εὐτυχίας.**

Μετ. Α. Γεωργιάδου

Παγκοσμίως γνωστὸς διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ φιλολογικὴν ἀξίαν τῶν ἔργων του, ποῦ τὰ διαπνέει ὅλα φιλοσοφικὴ αἰσιοδοξία, πραγματεύεται εἰς τὸ βιβλίον του αὐτὸ ὁ κ. Finot πῶς δύνανται κάθε ἄτομον καὶ κάθε κοινωνία νὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔμφυτον εἰς εὐνοίαν ἐπιτυχίας καὶ νὰ τὸ πολλαπλασιάσουν, ὥστε ἡ ἀποκαρτέρησις καὶ ὁ ἀτελεισμός — νοσηρὰ συμπτώματα — νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἡ φιλοσοφικότης, ἡ ἠθικολογία, ὁ ἐπιστημονισμός τοῦ ἔργου συνδυάζονται μὲ τερπνὴν ἀφηγηματικότητα.

Δρ. 3.

Π. Βραΐλα Ἀρμένη **Φιλοσοφικὰ μελέται.**

Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιλοσοφικὰ μελέται περὶ Χριστιανισμοῦ» ἔσχον θεολογικῆς καὶ μεταφυσικῆς φιλοσοφίας ἔργον τοῦ Αὐγ. Νικολάι, εἰς τὸ ὅποιον διατυπώνεται αἱ θεωρίαι περὶ Θεοῦ, ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, θρησκευτικῆς ἀποκαλύψεως, προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου κτλ., συνδυασμένοι μὲ τὰ δεδομένα τῶν σημερινῶν γνώσεων, ἀπεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοφιλσοφου Βραΐλα εἰς τὴν γλῶσσάν μας τὸσον ἀριτίως, ὥστε ν' ἀποτελῇ ἴδιον αὐτοῦ ἔργον, φιλολογικὸν καὶ ἐπιστημονικόν. Τὸ ὅλον ἔργον τόμοι 3.

Δρ. 12.

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Εκδιδόμενη υπό την διεύθυνσιν του Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Max Nordau Κοινωνιολογικά παράδοξα.

Τὸ δεύτερον μέρος τῶν φιλοσοφικῶν ἀντιλήψεων τοῦ Νορνταίου, σχετικῶν πρὸς τὴν ὑπόστασιν τῆς σημερινῆς κοινωνίας καὶ πρὸς τὰς τάσεις τῆς μελλούσης κοινωνικῆς ἐξελίξεως, περιέχεται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐπιστημονικῶς ῥιζοσπαστικὸν καὶ φιλοσοφικῶς φιλελεύθερον. Δρ. 3.

Η. Βράϊλα Ἀρμένη Στοιχεῖα φιλοσοφίας.

Συμπλήρωσις τοῦ ἔργου «Περὶ πρώτων ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν» καὶ διδασκαλία ἰδεολογίας, ἠθικῆς ψυχολογίας καὶ φιλοσοφίας εἶναι τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦ φιλοσόφου Βράϊλα, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν κύκλον τῶν γνῶσεων τούτων περιέλαβε καὶ τὰς περὶ Γλυπτικῆς, Μουσικῆς, Ποιήσεως μεταφυσικῆς ἀντιλήψεις, καθὼς καὶ τὰς περὶ δικαίου θεωρίας. Δρ. 3.

Félix le Dantec Ὁ ἀθεϊσμός.

Μετάφρασις Ἀρ. Καμπάνη
Τὸ σύστημα τοῦ Ὀριστικισμοῦ (déterminisme), ἣτοι ἡ φιλοσοφία ὡς συμπέρασμα τῶν ἐξηκριβωμένων ἐπιστημονικῶν γνῶσεων, διατυπῶνται μὲ πολυμάθειαν, μὲ ἰσχυρὸν λογικὸν εἰρμόν καὶ μὲ συγγραφικὴν χάριν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ καθηγητοῦ Νταντέκ σχετικῶς μὲ τὰς κοσμολογικὰς καὶ θρησκευτικὰς θεωρίας. Χωρὶς νὰ διδάσκη καθ'αυτὸ τὸν ἀθεϊσμόν, συνοψίζει τὰς σχετικὰς παλαιότερας καὶ συγχρόνους θεωρίας, πολεμεῖ κυρίως τὴν αὐθαίρετον σκέψιν εἰς κάθε δόγμα εἴτε θεϊτικὸν εἴτε ὑλιστικὸν καὶ ὑποδεικνύει ὀρίζοντα ἐλευθέρου σκέψεως, ὑποταγμένης εἰς τοὺς μαθηματικούς, φυσικοὺς, χημικοὺς καὶ βιολογικοὺς νόμους. Ὅστε ἀνεξαρτήτως πεποιθήσεων καὶ ἰδεῶν παρέχει οὐσιαστικῶς πλῆθος γνῶσεων εἰς κάθε ἀνθρώπινον τῆς σκέψεως. Ἡ μετάφρασις ἐπιμελημένη ὑπὸ τοῦ λογογράφου κ. Ἀρ. Καμπάνη Δρ. 4.

Θ. Καῖρη Φιλοσοφικά.

Εἶναι τὸ κεφαλαῖωδες ἔργον τοῦ ἐξόχου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἠθικολόγου, μεταφυσικοῦ φιλοσόφου καὶ αἰρεσιάρχου Θ. Καῖρη, ὁ ὁποῖος ἔσχε μεγάλην ἐπίδρασιν παλαιότερα καὶ ἕως σήμερον. Αἱ ἰδέαι του περὶ Θεϊσμοῦ, περὶ ἠθικῆς, περὶ Νόμου, περὶ Λογικῆς, περὶ Κόσμου κ.τ.λ. διατυπῶνται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο εὐληττα καὶ σύντομα. Δρ. 2.

H. Taine = Φιλοσοφία τῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι.

Μετ. Ἀγαθονίκου
Ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ κριτικὴ τοῦ διασίου του Ταιν περὶ τῶν λόγων τῆς ἀναπτύξεως τῆς Καλλιτεχνίας, Ποιήσεως, Τραγωδίας, Γλυπτικῆς, Ζωγραφικῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι περιέχονται εἰς τὸ βιβλίον αὐτό. Ἡ ποικιλία τῶν γνῶσεων, ἡ κομψότης τῶν ἀντιλήψεων, ἡ γοητεία τοῦ ὄφους τὸ κάμνον ἐξαιρετικὰ ἐλλειπτικὸν καὶ προσιτὸν εἰς κάθε ἀναγνώστην. Ἡ μετάφρασις ἐπιμελημένη ὑπὸ τοῦ Ἀρ. Ἀγαθονίκου. Δρ. 2.50.

H. Taine = Φιλοσοφία τῆς τέχνης ἐν Ἰταλίᾳ.

Μετ. Ἀγαθονίκου
Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς θεωρίας του «τοῦ περιβάλλοντος» περιγράφει ὁ Ταιν τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν χρόνων τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ ἐξηγεῖ πῶς ἐφανερώθη ἐντὸς ὀλίγου χρόνου τόση ἀκμὴ τέχνης ἐν Ἰταλίᾳ μὲ τὸν Ραφαήλ, τὸν Μιχαήλ Ἄγγελον, τὸν ντὰ Βίντσι καὶ τοὺς ἄλλους κορυφαίους ζωγράφους, γλύπτας καὶ καλλιτέχνας ἐν γένει. Δρ. 2.50.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Εκδιδόμενη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Friedrich Nietzsche Ἡ Γένεσις τῆς Τραγωδίας

Μετάφρ. Ν. Καζαντζάκη.
Τὸ θαυμάσιον ποιητικὸν καὶ φιλοσοφικὸν ἔργον τοῦ Νίτσε περὶ τῆς ἀρχαίας τραγωδίας. Ἐμβριθὴς γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, βαθύς δὲ ψυχολόγος τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας, μὲ ποιητικὴν πρωτοτυπίαν καὶ μὲ κριτικὴν ἰσχυρὰν ἔδωκεν ἀποκαλυπτικὸν φῶς ἐπὶ τῆς ἀρχαίας τραγωδίας καὶ γενικώτερον ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Δρ. 3.—
Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ πιστὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη.

Wilhelm Wundt Ὑπνωτισμὸς καὶ Ὑποβολή.

Μετάφρ. Ἀ. Πολυμέρη
Ὁ κορυφαῖος σύγχρονος φιλόσοφος τῆς Γερμανίας, δεινὸς βιολόγος, ψυχολόγος καὶ μελετητὴς τῶν κοινωνικῶν φαινομένων, ἰδρυτὴς ἰδίως φιλοσοφικῆς θεωρίας, συμπληρώσας τὴν μεταφυσικὴν ἀντίληψιν διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀνάπαλιν, ἀσχολεῖται εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτο μὲ τὰ φαινόμενα τοῦ ὑπνωτισμοῦ καὶ τῆς ὑποβολῆς. Ἐξετάζει δὲ καὶ ἀναλύει καὶ κατατάσσει τὰ φαινόμενα ταῦτα ἀπὸ φυσικῆς, χημικοῦζωικῆς καὶ κοινωνιολογικῆς ἀπόψεως. Δρ. 3.—
Ἡ μετάφρασις πιστὴ καὶ σαφὴς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Πολυμέρη.

Cesare Lombroso Ὁ ἐγκληματίας ἄνθρωπος

Μετάφρ. Μάμπη Ἀννίνου
Τὸ πολὺζητον ἐπιστημονικὸν καὶ κοινωνιολογικὸν σύγγραμμα τοῦ Λομπρόζο, τὸ προκαλέσας σημαντικὰς τροποποιήσεις τῶν θεωριῶν καὶ τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς ψυχοπαθείας καὶ τῆς ἐμπειρικῆς ψυχολογίας, διὰ κλινικῶν δὲ καὶ ποικίλων στατιστικῶν παραδειγμάτων ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἐγκληματῆται εἶναι ἔκφυλοι συνενπῶς ἀνεύθυνοι ἀπὸ ἀτομικῆς ἀπόψεως. Εἰσάγον οὕτως ἄλλην θεωρίαν περὶ ποινῆς, ὑποδεικνύει καὶ ῥιζικὰς τροποποιήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν αὐτῆς. Τὸ σύγγραμμα, ἐκδοθὲν εἰς δύο τόμους, εἶναι προσιτὸν καὶ ἐξόχως ἐνδιαφέρον εἰς πάντα ἀναγνώστην, ἀπαραίτητον δὲ εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, ἰατροὺς καὶ νομικοὺς. Δρ. 8.—
Ἡ μετάφρασις ἀρτία ἐκ τῆς τελευταίας ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ κ. Μάμπη Ἀννίνου.

Léon Tolstol Ἡ Ἀναγέννησις.

Μετ. Σπ. Φραγκοπούλου
Αἱ μελέται τῆς τελευταίας συγγραφικῆς περιόδου τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς Ρωσίας καὶ φιλοσόφου περιλαμβάνονται εἰς τὸν τόμον τοῦτον. Μελέται θρησκευτικαί, κοινωνικαί, ἠθικαί, σοσιαλιστικαί, ὄλαι διαγωγῆς καὶ ἥρεμοι εἰς τὴν διατύπωσιν, ἀλλὰ ῥηξικέλευστοι καὶ ἐπαναστατικαὶ κατ' οὐσίαν. Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Φραγκοπούλου. Δρ. 2.50

H. Poincaré Ἐπιστήμη καὶ ὑπόθεσις.

Μετάφρ. Π. Ζερβῶ
Τὸ βαθὺ καὶ ἀποκαλυπτικὸν ἔργον τοῦ κορυφαίου τοῦ αἰῶνός μας φιλοσόφου ἐπιστήμονος. Ἐπισκοπεῖται εἰς αὐτὸ καὶ καθορίζεται ἡ σχετικότης καὶ ἡ ἀξία τῆς ἐπιστήμης καὶ καταδεικνύεται ἡ σημασία τῆς ὑποθέσεως εἴτε ἐπιστημονικῆς εἴτε καθαρῶς φιλοσοφικῆς εἶναι αὕτη. Οὕτω τίθενται τὰ ὄρια τῆς σήμερον ἀνθρωπίνης σκέψεως, διαγράφεται δὲ εὐρὺς ὁ ὀρίζων τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω νοήσεως. Δρ. 4.—
Τὸ ἐξόχον ἔργον μετάφρασεν ἀκριβῶς καὶ σαφῶς ὁ κ. Παν. Ζερβός.

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐκαστὸς τόμος δεμέννος ἐπὶ πλῆρον δραχ. 1.

Ἐκαστὸς τόμος δεμέννος ἐπὶ πλῆρον δραχ. 1.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδιδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ἰ. ΖΕΡΒΟΥ

Th. Ribot Προβλήματα τῆς ψυχολογίας τῶν δυναϊσθημάτων.

Φυσιολόγος καὶ φιλόσοφος ὁ συγγραφεὺς ἐπιχειρεῖ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς αἵμα καὶ τῆς ἰδεολογικῆς μεθόδου τὴν διερεύνησιν καὶ ἐξηγήσιν τῶν πλέον περιπλόκων καὶ μυχιῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Δρ. 3.

M. Maeterlinck Ὁ θησαυρὸς τῶν ταπεινῶν.

Σειρὰ φωτεινῶν μελετῶν ἐπὶ συγκεκριμένων θεμάτων καὶ ἐπὶ ἀφηρημένων ζητημάτων, ὡς αἱ ὑπὸ τοὺς τίτλους «τὸ ξύπνημα τῆς ψυχῆς—οἱ προειδοποιημένοι (περὶ τοῦ θανάτου)—Νοβαλις—ἡ καθ' ἡμέραν τραγικότης» κ.λ.π., ἀποτελοῦσα σύνολον πρωτοτύπου ψυχολογίας καὶ κοινωνικῆς φιλοσοφίας. Δρ. 3.—

Osipe Lourié Ἡ φιλοσοφία τοῦ Ἴψεν.

Ἡ φιλοσοφικὴ σκέψις ἡ ἐμπνεύσασα τὸ ὅλον ἔργον τοῦ Ἴψεν, ἡ βασιζομένη εἰς τὰς συγχρόνους βιολογικὰς δοξασίας, παρουσιάζεται εἰς ἐνιαῖον σύστημα. Ἐν ταύτῳ γίνεται συσχετικὸς ὁλῶν τῶν δραμάτων τοῦ μεγάλου Νορβηγικοῦ συγγραφέως, παρεχεται δὲ ἀκριβῆς ἀνάλυσις ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν. Δρ. 3.—

A. Metchnikoff Μελέται περὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ὁ διάσημος ἐν Γαλλίᾳ βιολόγος θέτει διὰ τοῦ ἔργου τούτου ἀπόψεις νέας ἠθικῆς, μὴ δεχόμενος ὡς ἠθικὴν βάσιν τὴν ἰδέαν τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς, προβάλλων δὲ ὡς τοιαύτην τὴν ἐπιδίωξιν τῆς μακροβιότητος. Παραλλήλως δὲ ὡς κοινωνικὸν παράγοντα, περιόδου καὶ ὡς μέσον ἠθικοποιήσεως ὑποδεικνύει ἀντὶ τῆς φιλανθρωπίας τὴν συναίσθησιν ἀμοιβαίας ὠφελιμότητος. Δρ. 4.—

H. Eckermann Συνομιλίας Ἐκκερμαν καὶ Γκαίτε.

Αἱ φιλοσοφικαὶ ἀντιλήψεις, αἱ περὶ φιλολογίας καὶ τέχνης γνῶμαι καὶ ὁ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ Γκαίτε κατὰ τὴν ὥριμον τῆς ζωῆς του περιόδον περιλαμβάνονται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο. Δρ. 3.—

F. Vialat καὶ F. Jolyet Φυσιολογία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐξήγησις ἐπιστημονικῆ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ καὶ περιγραφή τῶν λειτουργιῶν τοῦ σώματος εὐμεθόδως καὶ ἀναλυτικῶς, παρέχουσαι καὶ εἰδικὰ καὶ ἐγκυκλίους γνώσεις, ἀπαραίτητους διὰ τὴν κατανόησιν τῆς βιολογίας, τῆς κοινωνιολογίας καὶ τῆς καθόλου φιλοσοφίας. Δρ. 12.—

A. Schopenhauer Τὸ αὐτεξούσιον.

Ὁρμώμενον ἐκ τῆς ἐμπειρικῆς ψυχολογίας καὶ συνδυάζον τὰς παρατηρήσεις αὐτῆς πρὸς τὰ ἐκ τῆς φυσιολογίας πορίσματα τὸ ἔργον τοῦτο διερευνᾷ ἂν πραγματικῶς ὑπάρχη ἐλευθερία βουλήσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον, κατὰ πόσον δὲ οὗτος ὑφίσταται ἀναπόδραστον ἐπίδρασιν προηγουμένων καὶ συγχρόνων του ἔξωθεν ἐνεργειῶν, εἶναι δηλαδὴ οὗτος ἀποτέλεσμα μᾶλλον ἢ αἰτίον. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἰδίας αὐτοῦ θεωρίας περὶ τούτων προβαίνει ὁ Σοπενάουερ ἀναπτύσσει συναφῶς τὰς περὶ ἠθικῆς ἀντιλήψεις του, πόρισμα τῆς ὅλης φιλοσοφίας του. Δρ. 3.—

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 10 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδιδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ἰ. ΖΕΡΒΟΥ

Papus Ἀπόκρυφος ἐπιστήμη-ψυχισμός.

Ὁ συγγραφεὺς, γνωστότατος ἐν Παρισίοις ἰατρός, καὶ ἐκ τῶν περιφανεστέρων μυστῶν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, ἐξοθεῖ τὴν τόλμην τῆς σκέψεως μέχρι τῶν ἀνοητῶν ὀρίων ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐπὶ τοῦ Σύμπαντος, τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ψυχῆς, τὴν ὅποιαν παρακολουθεῖ ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς μέχρι τῆς ὀριστικῆς διὰ τῶν διαδοχικῶν μετενασχωρῶσεων τελειώσεως τῆς. Τὸ βιβλίον ἔκαμε κατάλληλιν ἐν Γαλλίᾳ, τοιαύτην δὲ ἀναμφιβόλως θὰ ἐπιξενήσῃ καὶ παρ' ἡμῖν τόσο εἰς τὸν γενικῶς σκεπτόμενον κόσμον καὶ τὸν ἐπιστημονικόν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κοινωνιολογοῦντας ἰδιαίτερος. Δρ. 4.—

Paul Lefert Ἐπιτομὴ Φυσιολογίας.

Ἐγκυκλοπαιδικὸν ἐπιστημονικὸν ἔργον, περιγράφον καὶ ἐξηγοῦν τὰ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἤτοι τὴν σύστασιν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, τὴν λειτουργίαν τῆς θέρψεως καὶ τῆς πέψεως, τὰ τῶν μυῶν, νεύρων κ.λ.π. κατὰ τρόπον εὐχάριστον καὶ ἀντιληπτὸν εἰς ὅλους. Δρ. 5.—

Emerson Λόγια τοῦ κόσμου.

Σειρὰ μελετῶν κοινωνικῶν, ψυχολογικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων τοῦ μεγάλου Σάξωνος συγγραφέως, τὰς ὁποίας διαπνέει καὶ καθιστᾷ εἰς ὅλους γοητευτικὰ καὶ ἀντιληπτὰ μία ὑπέροχος πνοὴ ποιήσεως, με παραστατικότητα καὶ ἐνάργειαν ὕψους. Προηγεῖται βιογραφία κριτικῆ τοῦ συγγραφέως ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ καὶ ἔπονται αἱ μελέται: Προορισμός—Πλοῦτος—Δατριεῖα—Αὐτεξούσιον—Χαρακτῆρ—Θάρος. Δρ. 3.—

Martin-Viel κλπ. Νόσοι καὶ Θεραπείαι.

Μετ' ἐπιμελῆ ἔργον συνκεντρώθησαν ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ αἱ καλῶς τετραὶ εἰδικαὶ μελέται ἐξόχων ἐπιστημόνων, τοιαῦται ὥστε νὰ δύνανται ν' ἀναγνωσθῶσιν ὑφ' ὅλων καὶ νὰ εἶναι ἀντιληπτὰ, εὐχάριστα καὶ ὀδηγητικὰ ἐπὶ τῶν κυριωτέρων ἀσθενειῶν. Πλὴν τῆς περιγραφῆς περιέχουσι διάγνωσιν καὶ κυρίως ὀδηγίαν προληπτικὰς καὶ θεραπευτικὰς. Δρ. 5.—

N. Cuyau Στοιχεῖα ἐλευθέρου ἠθικῆς.

Βιβλίον πολὺκροτον. Ἡ ἠθικὴ διδασκαλία τοῦ Γκιγιῶ, ἀνεξάρτητος ἀπὸ παντὸς θερησκευτικοῦ δόγματος καὶ ἠθικῆς κυρώσεως, τοιαύτην ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν ἐν Γαλλίᾳ, ὥστε ἔγινεν ἀντικείμενον ἰδιαίτερας συζητήσεως εἰς τὴν Γαλλικὴν Φιλοσοφικὴν Ἐταιρείαν. Οἱ γνωρίζοντες τὰς φιλοσοφικὰς ἀντιλήψεις τοῦ Νίτσε θὰ ἐκπλαγοῦν βλέποντες πῶς δύο ὑπέροχοι διανοιαί, ἀπὸ τῆς αὐτῆς βάσεως ὀρμηθεῖσαι, κατέληξαν εἰς συμπεράματα ἐντελῶς ἀντίθετα, ἤτοι εἰς ἐνα ἐντελῶς διαφορετικὸν ὑπεράνθρωπον. Δρ. 5.—

N. Vaschide Ὁ ὕπνος καὶ τὰ ὄνειρα.

Τὸ ἀριώτερον προῖον τῆς περὶ ὄνειρων μελέτης εἶνε τὸ ἔργον τοῦτο, ἐν ᾧ ἐπιθένται ὅλαι αἱ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον ἔργον πάντων τῶν σοφῶν, θίγονται δὲ ζητήματα σπουδαιότητος πρακτικῆς σημασίας, ὡς τὸ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ὄνειρων ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ζωῆς, τῆς διαγνωστικῆς αὐτῶν σημασίας, τῆς χρησιμοποίησός των ὡς παθογνωμονικῶν ἐνδείξεων κ.λ.π. Δρ. 4.—

400 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 20 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐκάστος τόμος δευμένος ἐπὶ πλέον δραχ. 1.

Ἐκάστος τόμος δευμένος ἐπὶ πλέον δραχ. 1.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Γ. ΖΕΡΒΟΥ

Geriolles - Gaustier

Μετάφρασις Ν. Ποριώτη

Αἱ ξένοι χῶροι.

Καλλιτεχνικὴ καὶ ἐν ταυτῷ ἀκριβὴς περιγραφὴ χωρῶν καὶ λαῶν, πολιτισμοῦ καὶ θρησκειῶν καὶ ἐθίμων, γεωργίας, ἐμπορίου, ναυτιλίας κ.λ.π. τῶν μᾶλλον περιέργων καὶ ἀγνώστων πόλεων καὶ τόπων τῆς γῆς. Πρὸς συγγραφὴν τοῦ ἔργου συνεργασθεῖσαν ἐπιφανεῖς συγγραφεῖς περιηγητῆται. Δρ. 5.—

Κ. Κυπριάδου Μελετήματα Κοινωνιολογικά καὶ Ἑγκληματολογικά.

Αἱ νεώτεροι παρατηρήσεις, κοινωνιολογικαὶ ἀντιλήψεις καὶ ἠθικὰ πορίσματα ἐπὶ διαφόρων κοινωνικῶν θεσμῶν καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐγκληματικῶν τάσεων καὶ τῶν περὶ τῶν ἠθικῶν θεωριῶν. Δρ. 1.20

Fred. Nietzsche Ὁ Ζαρατούστρας.

Μετ. Ν. Καζαντζάκη

Τὸ ὑπέροχον καὶ κυριώτατον ἔργον τοῦ μεγάλου συγχρόνου ποιητοῦ καὶ φιλοσόφου τῆς Γερμανίας, ὅπου κυρίως ἐκτίθενται αἱ ριζοσπαστικαὶ θεωρίαι του περὶ τῆς παλαιᾶς—τῆς μέχρι σήμερον—ἠθικῆς καὶ τῆς ἐν γένει κοινωνικῆς ὀργανώσεως μετὰ τρόπον θαυμασιῶς ποιητικῶν καὶ ὅπου παρουσιάζεται πλήρης ἡ πολύκροτος νιτσεικῆ θεωρία τοῦ Ὑπερανθρώπου. Δρ. 4.50

Γ. Σωτηριάδου Ἱστορία τῆς ἀρχαιότητος.

Ὅλη ἡ ἀρχαία ἱστορία ἀπὸ τῶν πρώτων φαραωνικῶν ἐποχῶν τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς ὑποδουλώσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας. Ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια καὶ κριτικὴ διαύγεια διακρίνουσι τὸ ἔργον. Δρ. 4.—

Ι. Η. Καραδία Ἡ ὀροθεραπεία.

Ὁ νεώτατος καὶ κατ' ἐξοχὴν σπουδαῖος θεραπευτικὸς οὗτος κλάδος τῆς ἰατρικῆς, ἡ ὀροθεραπεία, ἐκτίθεται εὐληπτως διὰ πάντα ἀναγνώστην καὶ διεξηγεῖται εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτο, γραφὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος νεωτέρων ἀθηνεϊκῶν ἔργων τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Δρ. 3.—

B. Spinoza

Μετ. Ν. Κουντουριώτου

Ἡθικὴ.

Τὸ κεφαλαῖωδες ἔργον τοῦ μεγάλου πανθεῖστου φιλοσόφου. Ἐν αὐτῷ δι' ἐπιστημονικῆς καὶ κατ' ἐξοχὴν κριτικῆς μεθόδου ἀνάγεται ὁ συγγραφεὺς εἰς γενικωτάτας καὶ καθωρισμένας ἀντιλήψεις περὶ θεοῦ, περὶ ἀρχῆς καὶ φύσεως τῆς ψυχῆς, περὶ συναισθημάτων καὶ παθῶν, περὶ κοινωνίας, κοινωνικῆς ἐξασθεσεως τοῦ ἀνθρώπου κλπ. Αἱ ὑψηλαὶ καὶ ὑπέροχοι θεωρίαι του ἀποτελοῦσι κυριωτάτην βάσιν τῆς νέας φιλοσοφίας. Δρ. 5.—

G. A. Laisant

Μετ. Ν. Καζαντζάκη

Ἡ Ἀγωγή.

Ἡ ἀγωγή τῶν παιδῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιστήμης εἶναι ὁ πλήρης τίτλος καὶ τὸ θέμα τοῦ ἔργου τοῦτου, ὅπερ ἐνέχει μέγα ἐνδιαφέρον ὄχι μόνον διὰ τοὺς παιδαγωγούς, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα περὶ τὴν κοινωνιολογίαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀσχολούμενον. Ἡ μύησις εἰς τὰ μαθηματικὰ καὶ εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, ἡ ἐπιστημονικὴ ἀνατροφή, ἡ ψυχολογία καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνατροφῆς εἶναι τὰ κυριώτερα ζητήματα τοῦ βιβλίου. Δρ. 3.—

100 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Γ. ΖΕΡΒΟΥ

Διονυσίου Σολωμοῦ Τὰ ἔργα.

Ὅλα τὰ ποιητικὰ καὶ πεζὰ ἔργα τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ, μετὰ τῶν παραλλαγῶν στίχων καὶ διορθώσεων του—ποίηματα ἐθνικά, ἐπικολυρικά, σατυρικά, λυρικά, ἐπιγράμματα, σημειώσεις καὶ μελετήματα φιλολογικὰ, ἱστορικὰ καὶ κριτικά, ἐν οἷς «ὁ διάλογος τοῦ ποιητῆ, φίλου καὶ σοφολογιστάτου», εἰς ἓνα τόμον κατὰ τὴν διαρρυθμίσιν καὶ τὴν τάξιν τῆς κριτικῆς ἐκδόσεως Ἰακ. Πολυλά.— Ἡ ἐκδοσις ἐπὶ χάριτος κοινοῦ. Δρ. 2.50

Ἰω. Ζερβοῦ Μῦθοι τῆς Ζωῆς.

Διηγήματα καὶ παραμύθια, συγχρονιστικὰ ἀλλὰ καὶ ἀναγόμενα εἰς θεόλους καὶ παραδόσεις τῆς Ἀνατολῆς, πρωτότυπα δὲ εἰς τὸ ὕψος καὶ εἰς τὴν καθόλου μορφήν. Τὸ πρῶτον μέρος, αἱ «Ἱστορίαι τοῦ Δισκεψίου» εἰκονίζουσι ὑπὸ ἰδεολογικῶν τύπων, ἀλλὰ μετ' ὀμίον κατ' οὐσίαν ὁραλισμὸν, τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τὰς ὁρμάς καὶ τὰ πάθη των εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἰδανικά των. Τὸ δεῦτερον μέρος, αἱ «Ἱστορίαι τοῦ Τρισκεψίου» παρουσιάζουσι ὡς τρίτον παράγοντα τῆς ζωῆς τὴν ὑπερτέραν καὶ γενικὴν ἀντίληψιν τοῦ νοῦ, τὴν μοιραίως εἰρωνευομένην κάθε πραγματικῆν ἐνέργειαν καὶ κάθε ἐνδιάθετον ῥοπήν. Δρ. 3.—

W. Goethe (Γκαίτε)

Μετάφρ. Π. Παμπουκῆ

Βέρθερος.

Μυθιστόρημα, τοῦ ὁποῦ ἡ φιλολογικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐπίδρασις ὑπῆρξε μοναδική, μεστὸν λυρισμοῦ, τρυφερότητος καὶ πάθους εἶναι ὁ Βέρθερ τοῦ κορυφαίου τῆς Γερμανίας ποιητοῦ Γκαίτε. Ὁ ἔρως, ἐξεταζόμενος ἀπὸ τῆς πλέον αἰσθητικῆς καὶ ἰδεολογικῆς ἀπόψεως, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ ῥωμαντικοῦ ἀλλὰ καὶ ψυχολογικοῦ τοῦτου μυθιστορήματος. Ἡ ἐκδοσις ἐπὶ χάριτος κοινοῦ. Δρ. 2.—

Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου Ἔργα.

Τὸ ἔξοχον ποιητικὸν ἔργον τοῦ ἡμνητοῦ τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἰδανικῶν, τοῦ ἀποδώσαντος συγχρονιστικῶς τὴν δημοτικὴν μᾶς τῆς Ἡλείρου καὶ τῆς Ρούμελης ποίησιν. Τὰ προλεγόμενα καὶ αἱ φιλολογικαὶ, ἱστορικαὶ καὶ ἄλλαι σημειώσεις τοῦ ποιητοῦ συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν τόμον τοῦτον.— Ἡ ἐκδοσις ἐπὶ χάριτος κοινοῦ. Δρ. 5.—

Ἰ. Κονδυλάκη Ὁ Πατούχας

Τὸ δυνατόν καὶ συνάμα κλασσικῶς λιτὸν ὕψος τοῦ συγγραφέως, ἡ ἐνάργεια καὶ ἡ παραστατικότης καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς περιγραφῆς, ἡ ἀνεπιτήδευτος ἀλλὰ καὶ βαθεῖα ψυχολογία τῶν κοινωνικῶν καὶ τῶν κατ' ἀτομον ἐκδηλώσεων τῆς ζωῆς, προσόντα διακρίνοντα ἐξαιρετικῶς τὸ συγγραφικὸν ἄλτανον τοῦ κ. Ἰ. Κονδυλάκη, συγκεντροῦνται καὶ παρέχονται πλοῦσια καὶ ἀφθονα εἰς τὸν Πατούχαν. Ὡστε τὸ ἀληθῶς Ἑλληνικὸν τοῦτο ἔργον, ἠθογραφικὸν ἅμα καὶ ψυχολογικόν, νὰ εἶναι ἰσάξιον πρὸς τὰ τελειώτερα τοῦ εἶδους του εἰς τὴν ξένην φιλολογίαν. Δρ. 3.—

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος I. ΖΕΡΒΟΥ

Ἐρμανουὴλ Ροῦδου Συριανὰ Διηγήματα.

Δημιουργὸς ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ ὕφους εἶναι ὁ Ροῦδης, συνδυάσας πολυμάθειαν καὶ ἀνηθρότητα φράσεως, σκέψιν καὶ σαφήνειαν, σκῶμμα δὲ καὶ χαριτωμένην λεπτότητα. Τὰ κατεσπαρμένα πολλαχού ἠθογραφικὰ διηγήματά του, μερικὰ ἐπιθεωρημένα ὑπ' οὗτου τοῦ ἰδίου, περιλαμβάνονται εἰς τὸν τόμον τοῦτον μετὰ πλήρους βιογραφικῆς καὶ κριτικῆς μελέτης τοῦ συγγραφέως ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μ. Ἀνδρεάδου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ἐμμ. Ροῦδης, Βιογραφία.— Ψυχολογία Συριανοῦ συζύγου. Δρ. 3.— Ἐνὸς σκύλου. — Ἱστορία μιᾶς γάττας. — Τὸ ἔστυπωμα. — Τὸ παράπονον τοῦ νεκροθάπτου. — Ἱστορία ὀρνιθῶνος.

Ἀνδρέου Κάλβου Ἡ Λύρα.

Αἱ εἰκοσιτέσσαρες θαυμασταὶ ψῆδοι, αἱ δημοσιευθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ εἰς δύο τεύχη, ἦτοι τὸ ὅλον ποιητικὸν αὐτοῦ ἔργον, τὸ διάφορον, ἀλλὰ καὶ παράλληλον καὶ ἐφαμιλλον τοῦ ἔργου τοῦ Σολωμοῦ, ἐκδίδονται εἰς τὸν τόμον τοῦτον. Προτάσσεται βιογραφία τοῦ Κάλβου ὑπὸ τοῦ κ. I. Ζερβου, ἐν τέλει δὲ παρατίθεται ἡ συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ μετρικὴ τῶν ψδῶν του.

Δρ. 2.—

Α. Γ. Καμπούρογλου Θρούψαλα.

Ἐντυπώσεις ὑπὸ πρωτότυπον διηγηματικὸν τύπον, κριτικαὶ γνώμαι, φιλοσοφικαὶ, ἠθικαὶ, φιλολογικαὶ, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλαι ἐκτενέστεραι καὶ ἄλλαι κομψῶς ἐπιγραμματικαὶ, εἰς ὕψος ἐν συνόλῳ ἐπίχαρι ἀλλὰ μεστὸν λεπτῆς εἰρωνείας, περιλαμβάνονται εἰς τὸ πρωτότυπον τοῦτο ἔργον τοῦ κ. Καμπούρογλου, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀποστάλαγμα πολυετοῦς καὶ ἀνήρως φιλολογικῆς ἐργασίας.

Δρ. 2.—

W. Shakspear (Σαίξπηρ) Κοριοιανός.

Μετάφρασις Μ. Δαμιράλη

Ἡ ζωὴ τοῦ Κοριοιανοῦ, τοῦ ἡρωικοῦ προασπιστοῦ τῆς πατρίδος του Ῥώμης καὶ κατόπιν προδότου καὶ πολεμίου αὐτῆς, ἀποτελεῖ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ θαυμασίου εἰς πέντε πράξεις δράματος, τὸ ὁποῖον οἱ κριτικοὶ θέτουν ἐφαμιλλον τοῦ «Βασιλέως Λήρ», τοῦ «Μάκβεθ» καὶ τοῦ «Οἰθῆλλου», ἦτοι μετὰ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ κορυφαίου νεωτέρου τραγικοῦ.

Δρ. 2.—

Λεοπαρδῆ Ἡθικὰ ἔργα.

Τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ ὑπερόχου τῆς Ἰταλίας φιλοσόφου καὶ ποιητοῦ Λεοπαρδῆ εἶναι τὰ «ἠθικὰ ἔργα» του. Ἡ παραστατικότης τῶν ἰδεῶν, ὁ λυρισμὸς, ἡ πρωτοτυπία καὶ τὸ κλασικὸν ὕψος παρέχουν εἰς τὸ ἔργον μοναδικὴν γοητείαν καὶ χάριν. Ἐνθ' ἡ ἐμβριθία, αἱ φιλοσοφικαὶ ἀντιλήψεις καὶ ἡ εὐρύτης τῆς σκέψεως τὸ ἀναδεικνύουν ἐξόχως ὑποβλητικὸν συνάμα καὶ μορφωτικόν. Τοῦ ἔργου προτάσσεται πρόλογος ἐμβριθῆς περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων Λεοπαρδῆ ὑπὸ τοῦ καλλιτεχνικῶς μεταφράσαντος κ. Α. Καμπάνη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Βίος καὶ ἔργα τοῦ Λεοπαρδῆ.— Διάλογος τοῦ δόκτορος Rusch μετὰ τὴν μοῦσιν.— Διάλογος τοῦ Πλωτίνου καὶ τοῦ Πορφυρίου.— Διάλογος ἐνὸς Ἰσλανδοῦ μετὰ τὴν μητέρα Φύσιν.— Διάλογος τῆς Φύσεως καὶ μιᾶς ψυχῆς.— Ἐγκώμιον τῶν πουλιῶν.— Ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.— Σκέψεις.

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος I. ΖΕΡΒΟΥ

Ἐρμανουὴλ Ροῦδου Διηγήματα.

Τὰ ποικίλα, πολύμορφα καὶ πολύτροπα διηγήματα τοῦ συγγραφέως τῆς Παλίσσης, ἠθογραφία, σάτυροι, ἱστορικὰ εἰκόνες, ὅλα λεπτὰ εἰς σκέψιν, καὶ καλλιτέχνα εἰς διατύπωσιν, περιελήφθησαν εἰς τὸν τόμον τοῦτον. Δρ. 3.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Τὰ Ἐφήμερα.— Ἱστορία ἐνὸς τουφεκιμοῦ.— Πανδαμάτωρ καὶ Πανδαμάτερα.— Ἡ Μηλιά.— Μονόλογος ἐδαισθήτου.— Ἡ πρώτη του μονομαχία.— Τὰ εὐτυχήματα τῆς ἀρρώστιας.— Τὸ θέατρον τοῦ Γιλδὶς Κιάσκ.— Ἅγιος Σάωτης.— Ὁρσῆτης καὶ Παλάδης.— Χρηστὴ κλπ.

Κ. Χρηστομάνου Ἡ κερένια κούκλα.

Ἀληθινὸν εἰς ψυχολογίαν, εἰς περιγραφὴν, εἰς ἠθογραφίαν ἔργον, ἀντάξιον τοῦ συγγραφέως τῆς «Αὐτοκρατείας Ἐλισάβετ», εἶναι ἡ «Κερένια κούκλα». Ἑλληνικὸν καὶ ἰδίως Ἀθηναϊκὸν μυθιστόρημα, τὸ ὁποῖον καὶ δημοσιεύομεν ἤδη ὡς τὸ πρῶτον καὶ τὸ πρότυπον τοῦ εἶδους του. Ἡ κομψότης, ἡ πλαστικότητα καὶ ἡ χάρις τοῦ ὕψους καὶ κάποια ὑποβλητικὴ δύναμις ἡ χαρακτηρίζουσα τὸν κ. Χρηστομάνου ὡς συγγραφέα, παρέχουν καὶ εἰς τὸ ἔργον τοῦ αὐτοῦ ἐξαιρετικὴν δύναμιν, γοητείαν καὶ θέλητρον.

Δρ. 3.—

Ἀργύρη Ἑφταλιώτη Νησιώτικες ἱστορίες

Κατ' ἐξοχὴν ζωγράφος τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, δυνηθεὶς εἰς ἀπλᾶς τὸ ὕψος, φαινεὶν δὲ καὶ μεστὰς λυρισμοῦ ἠθογραφίας νὰ δώσῃ μορφὴν ἰδιότυπον διηγήματος, εἶναι ὁ κ. Ἑφταλιώτης. Αἱ «νησιώτικες ἱστορίες» του, τῶν ὁποίων τινὲς ἀνέκδοτοι, ὅλαι δὲ ἐπιθεωρηθεῖσαι καὶ συμπληρωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, τὰς ὁποίας ἐκδίδομεν ἤδη, εἶναι ὡραῖαι καὶ πλήρεις ἐνδιαφέροντος εἰκόνες καὶ περιγραφαὶ τῆς ζωῆς τῶν ἑλληνικῶν παραλιῶν.

Δρ. 3.—

Σ. Βασιλειάδου. Ἄττικαὶ Νύκτες.

Τὰ ποιητικὰ καὶ πεζὰ ἔργα τοῦ Βασιλειάδου, λυρικά καὶ δραματικά, ἠθογραφία καὶ διηγήματα, σκέψεις καὶ χρονογραφήματα, περιλαμβάνονται ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον. — Ἡ ἔκδοσις ἐπὶ χάρτου κοινῷ.

Δρ. 6.—

Ἐρμανουὴλ Ροῦδου Κριτικαὶ μελέται.

Ὁ κατ' ἐξοχὴν κριτικὸς ἐν Ἑλλάδι, ὁ διαφωτιστής, ὁ ποδηγητής, ὁ χαρακτηρίσας ἰδίως τὴν συγγραφικὴν ἐν Ἑλλάδι παραγωγὴν ὑπῆρξεν ὁ Ροῦδης. Γνώμαι φωτειναί, γνώσεις πλούσιαι, ἀντιλήψεις ὀξεῖαι, χαρακτηρισμοὶ ἐπιτυχεῖς προσώπων καὶ πραγμάτων καθιστοῦσι τερνὰς καὶ πάντοτε μορφωτικὰς τὰς κριτικὰς μελέτας του, τὰς περιληφθεῖσας εἰς τὸν τόμον τοῦτον.

Δρ. 3.—

Μουσαίου Ἡρῶ καὶ Λέανδρος.

Μετ. Σίμου Μενάρδου

Τὸ θαυμασίον ποίημα λυρισμοῦ καὶ ἔρωτος, ἀποδοθὲν εἰς τὴν σημερινὴν μας γλῶσσαν ἐμμέτρως ἀπὸ τὸν κ. Σίμου Μενάρδου. Ἡ μετάφρασις ἐνθυμίζουσα τὰ κρητικὰ καὶ κυπριακά τραγούδια, γενομένη οὕτω διὰ νὰ ἀποδοθῇ ἡ τεχνολογία τοῦ Μουσαίου, παρέχει ἀκεραίαν τὴν καλλιτεχνίαν καὶ τὴν χάριν τοῦ πρωτοτύπου.

Δρ. 0.70

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐκαὶ τὸς τόμος δειγνός ἐπὶ πλῆρον δραχ. 1.

Ἐκαὶ τὸς τόμος δειγνός ἐπὶ πλῆρον δραχ. 1.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος I. ZEPBOY

W. Shakspear (Σαίξπηρ) Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα.
Μετάφρασις Μ. Δαμιράλη

Ὁ ἔρωσ τοῦ Ἀντωνίου, τοῦ μεγάλου τῆς Ῥώμης στρατηλάτου καὶ ἄρχοντος, πρὸς τὴν Κλεοπάτραν τὴν γόησον βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου, αἱ περιπέτειαι καὶ τὸ τραγικὸν τέλος αὐτῶν παρουσιάζονται θαυμασιῶς εἰς τὸ δράμα τοῦτο, θεωρούμενον ὡς ἓν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Σαίξπηρ. Δρ. 2.—

Κωστή Παλαμά Οἱ κλημοὶ τῆς λιμνοθάλασσης,
καὶ τὰ σατυρικά γυμνάσματα.

«Οἱ κλημοὶ τῆς λιμνοθάλασσης» εἶναι εἰς ἀρμονικὰς στροφὰς λυρικοὶ στοχασμοὶ ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὰς ὀραιότητας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. «Τὰ σατυρικά γυμνάσματα» εἶναι δριμύεια σάτυρα τῶν ἀτοπιημάτων τῆς φύλης. Δρ. 2.—

Γρ. Ξενοπούλου Ὁ κακὸς δρόμος καὶ ἄλλα καινούργια διηγήματα.

Εἶναι ὅλα τὰ νέα διηγήματα τοῦ συγγραφέως γοητευτικά διὰ τὴν τεχνικὴν πλοκὴν, ὄρατα εἰς τὸ ὕφος, ἀληθινὰ εἰς περιγραφὴν καὶ ψυχολογίαν. Δρ. 3.—

Γ. Β. Τσοκοπούλου Ἡ θεατρίνα.

Ἐν ἐκτενῆς μὲ δυνατὴν πλοκὴν διήγημα ἠθογραφικὸν καὶ ψυχολογικὸν — ἡ θεατρίνα — μαζὶ μὲ ἄλλα ἀνεκδότα διηγήματα τοῦ κ. Τσοκοπούλου, ὅλα ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντος περιλαμβάνονται εἰς τὸν τόμον τοῦτον. Δρ. 3.—

Émile Zola Ἡ ταβέρνα. — Ἡ Γῆ.

Μετ. Χ. Νεοκλέους — Μπ. Ἀννίνου.

Ῥεαλιστικά μυθιστορήματα τοῦ Ζολᾶ, ἐκ τῆς τραγικῆς κοινωνικῆς ἐποποιΐας τῶν Ρουγκῶν Μακάρ, ὅπου αἱ κοινωνικαὶ ἀδιότητες καὶ τ' ἄμεσα ἀποτελέσματά των ζωγραφίζονται ἐκ τοῦ πραγματικοῦ πιστὰ καὶ ἀληθινὰ. Ἐκαστὸν μυθιστόρημα Δρ. 4.50

Γ. Ζαλοκώστα Ποιήματα.

Ὁλόκληρον τὸ πολυμερὲς ποιητικὸν ἔργον τοῦ Ζαλοκώστα, πρωτότυπα καὶ μεταφράσεις, πατριωτικὰ ποιήματα, λυρικά καὶ ἐρωτικά. Δρ. 3.50

Molière (Μολιέρου) Ταρτούφος — Ἀγαθόπουλος — Ἀρχοντοχωριάτης.

Σάτυρα τῆς ὑποκρισίας εἶναι ὁ Ταρτούφος, διακωμώδησις τοῦ ἐπαρχιωτισμοῦ εἶναι ὁ Ἀγαθόπουλος καὶ γελοιοποίησις τῆς ἀλαζονείας τοῦ νεοπλουτοῦ εἶναι ὁ Ἀρχοντοχωριάτης. Καὶ τὰ τρία ἔργα ὁμοῦ Δρ. 3.20

H. Ibsen Οἱ βρογκόλακες. — Τὸ σπίτι τῆς κούκλας.
(E. Ἴψεν)

Τραγικὴν ἀναπαράστασιν τῆς κληρονομικότητος ἀποτελοῦν οἱ «Βρογκόλακες». Πολεμικὴ κατὰ τῶν οἰκογενειακῶν θεσμῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν προλήψεων εἶναι τὸ «Σπίτι τῆς κούκλας». Καὶ τὰ δύο ἔργα ὁμοῦ Δρ. 2.40

300 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 15 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος I. ZEPBOY

Μολιέρου Τὰ ἐρωτικά πείσματα

Μία ἀπὸ τὰς ὀραιότερας κωμωδίας τοῦ Μολιέρου, ἀληθινὰ ψυχολογική, μὲ χαρακτηρισμοὺς προσώπων, ἐλαττώματων καὶ παθῶν, μὲ ἀλλεπάλληλα κωμικά ἐπεισόδια καὶ πλουσίαν σκηρικὴν πλοκὴν, μεταφρασθεῖσα φιλολογικῶς καὶ πιστῶς εἰς μέτρον ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη. Δρ. 1,50

Ε. Ροΐδου Τὰ εἰδωλα

Ἡ μεγάλη καὶ πολύκροτος γλωσσικὴ μελέτη τοῦ Ροΐδου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ ἐμβριθῆ φιλολογικὴν κριτικὴν βλῆς τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας. Μετ' αὐτῆς συνεξεδόθη καὶ ἡ συμπληρωματικὴ ἀπάντησις τοῦ Ροΐδου εἰς βιβλιογραφικὴν ἐπίκρισιν τοῦ Πολυλά. Δρ. 4.—

Ἄλεξ. Παπαδιαμάντη Τὰ Ἄπαντα

Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ μὲ τὰ ἐθνικά της ἰδέωδη, τὰς οἰκογενειακὰς παραδόσεις, τὰ συναξάρια καὶ τοὺς θυλλοὺς καὶ τὴν ποιήσιν της παρουσιάσθησαν ἀπὸ τὸν Παπαδιαμάντην εἰς ἀριστοτεχνικὰ μυθιστορήματα καὶ διηγήματα. Εἰς τὸν ἕξοχον διηγηματογράφον ἡ Ὁρθοδοξία εὖρε τὸν θαυμάσιον ραφιδῶν τῆς καὶ ἡ ἑλληνικὴ φύσις τὸν ἕξοχον ὑμητὴν αὐτῆς.

Τὰ ἔργα τοῦ ἀφανῶς ἔσαντος καὶ πρὸ δλίγου καιροῦ ἔν πενία ἀποθανόντος μεγάλου Ἑλληνοῦ συγγραφέως ἐξεδόθησαν εἰς τοὺς ἑξῆς 11 τόμους:

Ἡ Γυφτοπούλα	Δρ. 4	Πρωτοχρονιάτικα διηγήματα Δρ. 1.—	
Ἡ Φόνισσα	» 3	Τὰ ρόδινα ἀκρογιάλια	» 2.50
Ἡ Μάρισσης	» 3	Ἡ χολεριασμένη	» 2.50
Πασχαλινὰ διηγήματα	» 1	Ἡ Νοσταλγὸς	» 2.—
Χριστουγεννιάτικα διηγήματα » 1		Τὰ Χριστούγεννα τοῦ Τεμπέλη » 3.—	
Ὁ πεντάρφανος	» 3	Οἱ ἕνδεκα τόμοι Δρ. 26.—	

Πλ. Ροδοκανάκη Τὸ βυσσινὶ τριαντάφυλλο

Ὁραία παθητικὴ ἱστορία ἔρωτος, μὲ λυρισμὸν καὶ ψυχολογίαν ἰδιότυπον. Μετ' αὐτοῦ συνεξεδόθησαν δύο σειραὶ ἀνεκδότων διηγημάτων τοῦ κ. Ροδοκανάκη ὑπὸ τοὺς τίτλους «Παιδιάτικες Ἀγάπες» καὶ «Ἱστορίες» Δρ. 2.—

Ed. de Amicis Σκηναὶ τοῦ στρατιωτικοῦ βίου

Μετ. Φρ. Ν. Σαράδου

Ἡ ζωὴ τοῦ στρατῶνος καὶ ἡ ζωὴ τοῦ πολέμου μὲ τὴν χαρὰν ἀλλὰ καὶ τὰς φρικαλεότητες καὶ τὴν θλίψιν της περιγράφονται ἀριστοτεχνικὰ ἀπὸ τὸν καλλιτέχνην συγγραφέα εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἑξῆς διηγημάτων: ὁ Θάνατος, ὁ Πηγαυμένος, ὁ Νεοσύλλεκτος, ὁ Σκοπιός, ὁ Ὑπηρέτης, ἡ Μήτις κλπ. Δρ. 2.—

Π. Δημητρακοπούλου Σκουπιδιάδα

Ἰδιόρρυθμος, δυνατὴ καὶ μοναδικὴ εἰς τὴν φιλολογίαν μας σάτυρα εἰς 16 ἑπιγράμματα, σατυρίζουσα ἐλαττώματα καὶ ἀδυναμίας, προλήψεις καὶ κοινωνικὰ ἀτοπα τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς ζωῆς μας. Δρ. 1.—

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 10 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Ἐκδιδόμενη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΗΡΒΟΥ

T. Turghenieff Τὸ ξένο ψωμί.

Ἐν ἀπὸ τὰ δυνατώτερα καὶ πλέον χαρακτηριστικά δράματα τῆς Ρωσικῆς φιλολογίας. Βάσις τῆς πλοκῆς αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀδικία κατὰ τῶν λαϊκῶν ὀμαδῶν καὶ ἡ κατάθλιψις αὐτῶν ἐν Ρωσίᾳ—συνέπεια τῆς μεγάλης ἀνισότητος τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Δρ. 1.—

Jean Richepin Ἴσπανικὰ παραμύθια.

Μετάφρασις Ν. Ποριώτη

Κομψὰ εἰς ὕφος καὶ ποιητικὰ εἰς ἔκφρασιν διηγήματα τοῦ Γάλλου ἀναδημαϊκοῦ συγγραφέως. Εἶναι εὐλημιμένα ἐκ τῶν ἠθῶν, τῶν ἐθίμων, τῶν παραδόσεων καὶ τῶν θρύλων τῆς Ἰσπανίας, τὴν ὅποιαν ὁ Richepin ἐπιμακρὸν περιηγήθη. Οὕτω διακρίνονται διὰ διὰ τὸ πρωτότυπον, τὴν ἀπλότητά καὶ τὴν ἰδιορρυθμίαν των. Δρ. 3.—

G. J'Annunzio Ὀνειρον ἑαρινῆς πρωΐας.

Μετάφρασις Γ. Λαμπελεῦ

Παιθητικὸν δράμα ἔρωτος, ἐξελισσόμενον εἰς περίτεχρον πλοκὴν καὶ διαπνεόμενον ἀπὸ τὴν δυνατὴν παραστατικότητά καὶ τὸν ζοηρὸν λυρισμὸν, τὸν διακρίνοντα τὸν κορυφαῖον σύγχρονον συγγραφέα τῆς Ἰταλίας. Δρ. 0.60

Κωστῆ Παλαμᾶ Τὰ πρῶτα κριτικά.

Σειρὰ ἐμβριθῶν καὶ ἐμπνευσμένων κριτικῶν μελετῶν ἐπὶ τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας καὶ τῶν νεωτέρων Ἑλληνικῶν συγγραφέων—τοῦ Ρήγα, τοῦ Σολωμοῦ, τοῦ Κάλβου, τοῦ Μαρκοῦ, τοῦ Πολυλά, τοῦ Λασκαράτου, τοῦ Ροῦδου, τοῦ Βιζυηνοῦ, τοῦ Καρκαβίτσα, τοῦ Ψυχάρη κ.λ.π. Αἱ μελέται αὐταί, πλὴν τῶν γενικῶν περὶ τῆς τέχνης ἀντιλήψεων καὶ πρὸς τὴ κριτικὴν τοῦ ἔργου ἐνὸς ἑκάστου τῶν κρινομένων, περιλαμβάνουσι καὶ ἐνδιαφερούσας περὶ τῶν συγγραφέων πληροφορίας. Δρ. 3.50

Pedro Calderon Τὸ στοιχείο. Ὁ Ἀλκάδης τῆς Θαλαμέας.

Μετάφρ. Ι. Καμπούρογλου

Ἐν ἀπὸ τὰ ἐντεχνώτερα δράματα τοῦ κορυφαίου δραματικοῦ τῆς Ἰσπανίας εἶναι «τὸ Στοιχείο» ἀναγόμενον εἰς τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους. — «Ὁ Ἀλκάδης τῆς Θαλαμέας», ἐν ᾧ εἰκονίζεται ἡ ὑπερφηάνεια καὶ τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς τῶν Ἰσπανῶν, θεωρεῖται ὡς τὸ τελειότερον ἔργον τοῦ Κάλδερον. Ἐκαστον Δρ. 1.—

Γρ. Ξενοπούλου Στέλλα Βιολάντη.

Ῥωαία καὶ παθητικὴ ἱστορία ἔρωτος καὶ θελήσεως, — ὁ Ἔρωσ Ἐσταυρωμένος—με ἠθογραφίαν ἐπαρχιακὴν, ἀλλὰ με ἀντιλήψεις καὶ χαρακτηριστικούς ἀποβλέποντας εἰς γενικωτάτας κοινωνικὰς προλήψεις. Δρ. 3.—

Edgar Poe Ἱστορίες ἀλλόκοτες.

Μετ. Ν. Σπανδωνῆ

Σειρὰ παραδόξων διηγημάτων τοῦ Πόε, ἐν οἷς τὸ Πηγάδι καὶ τὸ Ἐκκρεμές, Ἡ Λίγεια, Ὁ δαίμων τῆς διαφθορᾶς, Ἡ συνάντησις κ.λ.π. Δρ. 3.—

H. Van Dyk Διηγήματα.

Μετ. Α. Μαρμπουτζόγλου

Τὰ ὠραιότερα διηγήματα τοῦ ἐπιφανεστέρου σύγχρονου Ἀμερικανοῦ διηγηματογράφου. ἐν οἷς «Ἡ πηγή — Μία φρούτα πηλός — Τὸ γαλάζιο λουλούδι — Τὸ πρῶτο δένδρον τῶν Χριστουγέννων» κ.λ.π. Δρ. 2.50

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 5 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Γ. ΦΕΞΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

ΟΡΝΙΘΟΤΡΟΦΙΑ Πρακτικὴ Γ. Παρίση λ. 70	Ο ΛΑΚΟΟΛΙΣΜΟΣ ὑπὸ Legrain . . . λ. 60
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ Πρακτικῆς ὑπὸ Κ. Στασινοπούλου . . . 80	ΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ ΡΑΙΝΤΓΕΝ ὑπὸ Paul Philippson, καθηγητοῦ . . . 60
ΑΝΘΟΚΟΜΙΑ Ὀσμυρία, Α. Γεωργιάδου . . . 60	ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ . . . 60
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΙΝΟΠΟΙΑΣ Πρακτικῆς ὑπὸ Κ. Στασινοπούλου . . . 90	Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΑΡΗΣ Flammarion . . . 60
ΑΙ ΔΕΞΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΣΙΩΝ ὑπὸ Κ. Στασινοπούλου . . . 80	ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ . . . 60
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ ὑπὸ Federico Reale καθηγητοῦ . . . 90	ΟΙ ΠΟΛΥΤΥΜΟΙ Αἰθίου P. Gaubert . . . 60
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ ὑπὸ Henri Coupin, καθηγητοῦ . . . 80	Ο ΧΡΥΣΟΣ ὑπὸ H. Mercereau . . . 60
ΜΕΤΑΞΟΣΚΩΔΗΚΟΤΡΟΦΙΑ Πρακτικὴ ὑπὸ Χ. Φωσκόλου, γεωπόνου . . . 80	ΤΟ ΑΛΑΣ ὑπὸ M. Arsantraux . . . 60
ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ὑπὸ A. Hébert . . . 80	ΥΓΙΕΙΝΗ τῶν ΟΛΟΝΤΩΝ . . . 50
ΚΕΡΑΜΟΠΟΙΑ καὶ Ἀγγειοπλαστικὴ ὑπὸ Ch. Guillard, καθηγ. Χημείας . . . 90	ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ἐπὶ πορσελάνης καὶ ξύλου . . . 80
Ο ΗΛΙΟΣ ὑπὸ Ch. Martin . . . 60	ΥΔΑΤΟΓΡΑΦΙΑ . . . 80
ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ ὑπὸ Κίμωνος Δημακοῦλη . . . 70	Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ . . . 80
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ Πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ ὑπὸ Α. Ἀνδρεοπούλου . . . 90	Ο ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ . . . 80
ΟΙΚΙΑΚΗ ΜΑΤΕΡΙΚΗ, Ν. Σταθάτου . . . 90	ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΑΠΟΝΟΠΟΙΑ . . . 90
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ὑπὸ Ν. Ἀγημ. τράϊδου . . . 90	ΠΟΤΟΠΟΙΑ . . . 90
ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ καὶ διατηροῦνται τὰ ἐνδύματα ὑπὸ Α. Γεωργιάδου . . . 50	ΚΡΕΩΦΑΓΙΑ καὶ ΦΥΤΟΦΑΓΙΑ . . . 90
Η ΟΙΚΟΔΕΞΗΘΙΝΑ ὡς νοσοκόμος καὶ φαρμακοποιὸς ὑπὸ Α. Γεωργιάδου . . . 60	ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ . . . 90
ΤΟ ΨΑΡΕΥΜΑ ὑπὸ Φ. Καραράτη . . . 90	Η ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ δερμάτος καὶ τριχῶν . . . 50
ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΚΛΑΨΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ὑπὸ τῆς βαρῶνης Στάφ.—Τεχνος Α', Γέννησις—Βάπτισις κ.λ.π. . . 70	ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΛΙΕΡΓ. ΚΑΠΝΟΥ Δρ. 1.—
» Β', Γεγάματα—Ἐσπερίδες κ.λ.π. . . 70	ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ καὶ Αἰθαογραφία . . . 4.—
» Γ', Ἐπισκόψεις κ.λ.π. . . 70	ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΜΟΔΙΣΤΑΣ . . . 1.50
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ἘΛΑΙΟΥΡΓΙΑ Π. Σουρή . . . 90	ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΟΛΟΝΤΟ-ΓΑΤΡΙΚΗΣ . . . 2.—
Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ὑπὸ Ch. Martin . . . 60	ΜΗΧΑΝΙΚΗ καὶ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ . . . 2.—
ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ . . . 60	ΟΙΚΙΑΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ . . . 0.90
ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ . . . 60	ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΤΟΥ . . . 0.60
ΟΙ ΣΒΙΣΜΟΙ ὑπὸ V. Meunier . . . 60	ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ . . . 4.—

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟΙ ἀπὸ βίβλους τοὺς λογογράφους μᾶς
ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ
εἰς 120 τόμους δεμένους, ἀξίας δραχμῶν 315 ΜΕ 10 ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΦΕΞΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ—(Συστήματος KUNTZÉ)	ΒΙΒΛΙΑ
Ὁ Ἕλλην ἐν Γαλλίᾳ ἢ ἑλληνογαλλικοὶ διάλογοι . . . Δρ. 0.80	ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΩΝ
Ὁ Ἕλλην ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ἢ ἑλληνοαγγλ. διάλ. . . 0.80	Μαγικὰ παίγνια Δρ. 1.20
Ὁ Ἕλλην ἐν Γερμανίᾳ ἢ ἑλληνογερμανικοὶ διάλογοι . . . 0.80	Παίγνια συναναστροφῶν . . . 1.40
Ὁ Ἕλλην ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἑλληνοϊταλικοὶ διάλογοι . . . 0.80	Ζαχαριῶν (Σκάκι) . . . 1.40
Ὁ Ἕλλην ἐν Τουρκίᾳ ἢ ἑλληνοτουρκικοὶ διάλογοι . . . 1.—	Χειρομαντεία καὶ χαρτομαντεία . . . 1.—
Ὁ Ἕλλην ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἑλληνοαίγυπιοι διάλογοι . . . 1.—	Ντάμα καὶ Τριώδιον 1.20
Ὁ Ἕλλην ἐν Ρωσίᾳ ἢ ἑλληνορωσικοὶ διάλογοι . . . 1.—	Σφαιριστήριον . . . 1.20
Ὁ Ἕλλην ἐν Ρουμανίᾳ ἢ ἑλληνορουμανικοὶ διάλογοι . . . 1.—	
Le Français en Grèce ἢ γαλλοελληνικοὶ διάλογοι . . . 1.—	
Der Deutsche Griechenland ἢ γερμανοελλ. διάλογοι . . . 1.—	
The Englishman in Greece ἢ ἀγγλοελληνικοὶ διάλογοι . . . 1.—	
L'Italiano in Grecia ἢ ἰταλοελληνικοὶ διάλογοι . . . 1.—	

100 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐκαστός τῶμος δεμένος ἐπὶ πλέον δραχ. 1.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Γ. ΦΕΞΗ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Table listing books in French: Μέθοδος Γαλλικής γλώσσας Gaspey-Otto-Sauer (4.50), Κλεις μεθόδου Γαλλικής γλώσσας Gaspey-Otto-Sauer (1.50), Η Γαλλική άνευ διδασκάλου υπό Xavier de Bouge (7.50), Νεωτάτη Μέθοδος τής Γαλλικής γλώσσας υπό F. Ahn (2.00), Δεξικόν Γαλλοελληνικόν υπό Θ. Κυρίου. Τόμοι 2 (15.00), Ελληνογαλλικόν (12.50), Πρόχειρον Γαλλοελληνικόν Δ. Μελισσοπούλου (4.00), Ελληνογαλλικόν (4.00), Εμπορική Ελληνογαλλική Επιστολογραφία Θ. Κυρίου (1.50), Γαλλική γραμματική Γ. Φέξη (έγκυριμ. υπό του Ύπουργ.) (1.20), Γαλλικόν αλφαβητάριον Γ. Φέξη (1.20), Ελληνογαλλικοί διάλογοι δι' ελληνικῶν χαρακτήρων (0.70), Ηχώ τῶν Παρισίων (2.00)

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Table listing books in English: Μέθοδος ἀγγλικῆς γλώσσας υπό Gaspey-Otto-Sauer (5.00), Κλεις μεθόδου Ἀγγλικῆς γλώσσας (1.50), Η Ἀγγλική άνευ διδασκάλου υπό Xavier de Bouge (7.50), Νεωτάτη μέθοδος τής ἀγγλικῆς γλώσσας υπό F. Ahn (2.00), Δεξικόν ἀγγλοελληνικόν υπό Γ. Αλεξάνδρου (6.50), Ελληνοαγγλικόν (6.50), ἀγγλοελληνικόν υπό Αλ. Γεωργιάδου (10.00), Πρόχειρον ἀγγλοελληνικόν λεξικόν υπό Φ. Φιλίππου (3.50), Ελληνοαγγλικόν (3.50), Ἀγγλοελληνικόν ἐπιστολότριον υπό Θ. Κυρίου (2.50), Εμπορική ἑλληνοαγγλική ἐπιστολογραφία υπό Hugo (1.50), Ἀγγλικόν ἀλφαβητάριον υπό Αλ. Γεωργιάδου (0.50), Γραμματική τής ἀγγλικῆς γλώσσας υπό Φ. Φιλίππου (2.50), Ηχώ τοῦ Λονδίνου (1.25)

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Table listing books in German: Η Γερμανική άνευ διδασκάλου υπό Xavier de Bouge (7.50), Sanderson (3.50), Νεωτάτη μέθοδος τής γερμανικῆς γλώσσας υπό F. Ahn (2.00), Δεξικόν Γερμανοελληνικόν υπό Έμμ. Δρακοπούλου (7.50), Ελληνογερμανικόν υπό Χ. Χαμαδά (7.50), Γραμματική τής γερμανικῆς γλώσσας υπό Χ. Χαμαδά (2.00)

ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Table listing books in Italian: Η Ἰταλική άνευ διδασκάλου υπό Xavier de Bouge (7.50), Νεωτάτη μέθοδος τής Ἰταλικῆς γλώσσας υπό F. Ahn (2.00), Δεξικόν Ἰταλοελληνικόν υπό Μ. Περίδου (7.50), Ἰταλικόν ἀλφαβητάριον (0.60), Ἰταλική γραμματική υπό Χ. Γεωργιάδου (2.00)

ΑΡΑΒΙΚΑ-ΤΟΥΡΚΙΚΑ-ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ-ΡΩΣΣΙΚΑ-ΛΑΤΙΝΙΚΑ-ΟΜΗΡΙΚΑ

Table listing books in Arabic, Turkish, Romanian, Russian, and Latin: Ο Ἕλλην ἐν Τουρκία ἢ Ἑλληνοτουρκικοὶ διάλογοι Kuntzė (1.00), Ρουμανία ἢ Ἑλληνορουμανικοὶ (1.00), Ρωσσία ἢ Ἑλληνορωσσιοὶ (1.00), Αἰγύπτω ἢ Ἑλληνοαραβικοὶ (1.00), Δεξικόν Δατινοελληνικόν Σ. Κουμανούδη (7.00), Ἑλληνολατινικόν Χρ. Ἀδαμαντίου (4.00), Ὀμηρικόν μέγα, υπό Ι. Πανταζίδου (7.00), ἰπὸ Ε. Κοφινιώτου (3.00)

100 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Γ. ΦΕΞΗ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΟΜΙΚΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ καταρτισθέντες υπό

Table listing Greek codes: Γ. Διοβουνιώτου, δικηγ. ὕψην. ἐν τῷ Πανευτ. (Δρ. 22.00), Πολιτικὴ Δικονομία (ἐκδόσις Β') (Δρ. 15.00), Ἐμπορικὴ Νομοθεσία (ἐκδόσις Β') (Δρ. 15.00), Διπλωματικὴ καὶ Προξενικὴ Νομοθεσία (Δρ. 7.00), Ἵνόνσις Πολιτικῶς Κώδις Χαρτοσημῶν (Δρ. 8.00), Ἑλληνικὰ Συντάγματα (Δρ. 4.00), Διεθὴ Ἐλεγχος Δημ. Χρέος. Μονοπόλια (Δρ. 3.50), Φορολογία καπνοῦ (Δρ. 2.00), Ποινικὴ Δικονομία (ἐκδόσις Β') (Δρ. 13.00), Ποινικὸς Νόμος (ἐκδόσις Β') (Δρ. 15.00), Διοικητικὴ Ἐκτέλεσις (Δρ. 4.00), Φορολογία ἐπιτηδευσμάτων (Δρ. 2.00), Στρατ. καὶ Ναυτ. Ποινικὴ Νομοθεσία (Δρ. 4.00), Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία (Δρ. 3.00), Δικαστικὸς Ὄργανισμός (ἐκδόσις Β') (Δρ. 4.00), Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον, Δημοσιῶν Λογιστικῶν, Συντάξεις Δημοτικῆς Νομοθεσίας (Δρ. 6.00), Ὀδοποιία, Οἰκοδόμ. πόλεων, Δημ. ἔργα (Δρ. 3.00), Τελωνιακὴ Νομοθεσία (Δρ. 3.00), Γενικὸν Ἐδρετήριον (Δρ. 3.00), Παράρτημα Α' (Δρ. 4.00), Παράρτημα Β' (Δρ. 4.00), Παράρτημα Γ' (Δρ. 2.00)

Τὸ ὅλον δρ. 139.50

Table listing books on legal systems: ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, υπό Bernhard Windscheid (Δρ. 60.00), Τόμος Α' Γενικαὶ Ἀρχαὶ (Δρ. 14.00), Β' Ἐμπράγματων Δικαίων (Δρ. 12.00), Γ' Ἐνοχικὸν Δικαίον, μέρος α' (Δρ. 11.00), Δ' (Δρ. 12.00), Ε' Οἰκογενειακὸν Δικαίον (Δρ. 6.00), ΣΤ' Κληρονομικὸν Δικαίον (Δρ. 12.00)

Table listing books on legal systems: ΕΒΕΒΙΒΛΟΣ ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ υπό Θεοδώρου Φλογαίτου (Δρ. 14.00), ΕΒΕΒΙΒΛΟΣ ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ υπό Θεοδώρου Φλογαίτου (Δρ. 14.00)

Table listing books on legal systems: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ κατά τὰς παραδόσεις Ἐν. Ψαρᾶ, σχ. δον, σελ. 920 (Δρ. 12.00), ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΜΕΤΑ ΤΥΠΙΚΟΥ υπό Κωνσταντίνου Μάτσα (Δρ. 12.00)

Table listing books on legal systems: ΝΕΟΙ ΠΑΝΔΕΚΤΑΙ, ἦτοι συλλογὴ πασῶν τῶν μέχρι σήμερον γραφείσων νομικῶν διατριβῶν, ἐπιμελεῖα Ν. Κουντουριώτου δικηγόρου. Τὸ ὅλον ἔργον τόμοι 11, δεσφ. 147.00

Table listing books on legal systems: ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΠΟΛ. ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΝΟΜΩΝ υπό Δ. Ποταμιάνου προσόδου Ἐφεστών. Τόμοι 4, σελ. 3452 (Δρ. 40.00)

Table listing books on legal systems: ΒΑΣΙΛΙΚΑ. Τὸ γνήσιον κείμενον αὐτῶν μόνον, κατ' ἐπεξεργασίαν τῶν κ. κ. Γ. Διοβουνιώτου καὶ Κ. Διοβουνιώτου. Τόμοι 5 (Δρ. 25.00)

Table listing books on legal systems: ΑΣΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ. Οἰκογενειακὸν δικαίον υπό Ε. Μακρυγιάννη (Δρ. 10.00)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ υπό Θ.

Table listing Greek judicial laws: Φλογαίτου. Τὸ ὅλον ἔργον (Δρ. 47.50), Τόμ. α'. Πολιτικὴ Δικονομία καὶ Ὄργανισμός Δικαστηρίων, σελ. 928 (Δρ. 10.00), β'. Ποινικὸς νόμος - Ποιν. δικονομία - Ποιν. διατιμῆσις (Δρ. 10.00), γ'. Ἐμπορικὸς νόμος - Ἀστικὸς νόμος - Χαρτοσημῶν (Δρ. 10.00), δ'. Ἐξάβιβλος Ἀρμενοπούλου (Δρ. 14.00), ε'. Ἐπίμετρον τῆς β' ἐκδόσεως περιλαμβανόν τὸς νεωτέρους νόμους, Β. Διατάγματα, νομολογίαν κτλ. (Δρ. 3.50)

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, γραφεῖσα

Table listing books on criminal law: ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συγγράματος Κ. Ν. Καστή υπό Ἰω. Πετρουσιάνου. Τόμοι 3 (Δρ. 9.00), ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ, γραφεῖς υπό Ν. Κουντουριώτου, δικηγόρου. (Δρ. 10.00)

Table listing books on legal systems: ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ υπό Lyon Caen καὶ Κ. Renault, καθηγητῶν ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων. Μετάφρασις Κουντουριώτου καὶ Σακελλαρίου, δικηγόρων. Τὸ ὅλον ἔργον τόμοι 8 (Δρ. 80.00)

Table listing books on legal systems: ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, υπό Θ. Φλογαίτου, σελ. 488 (Δρ. 10.00), ΕΙΔΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΑΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἄλλων Τραπεζῶν, κτλ. υπό Γ. Καστή δικηγ. (Δρ. 3.00), ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ υπό Έμμ. Μακρυγιάννη (Δρ. 18.00)

Table listing books on legal systems: ΑΕΙΚΙΟΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ, περὶ ἔχον σύντομον ἐξηγησιῶν ἐκάστου θεσμοῦ, τοὺς σχετικὸς τύπους καὶ τὴν σχετικὴν νομολογίαν, υπό Ν. Κουντουριώτου. Τόμοι 5, σελίδες 4.000, Α - Ω (Δρ. 70.00)

Table listing books on legal systems: ΚΩΔΙΞ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Corpus Juris Civilis υπό Παντ. Τσιτσελῆ. Τόμοι 2 (Δρ. 30.00)

Table listing books on legal systems: ΒΑΣΙΛΙΚΑ, Κατὰ τὴν ἐν Ἰβηρίᾳ ἐκδόσιν τοῦ G. E. Heimbach καὶ τῶ συμπλήρωμα τοῦ Z. Lingenthal, καὶ τῶν Ε. Ferrini καὶ J. Mercati, οἳς προσετέθησαν αἱ νεαραὶ διατάξεις τῶν Βυζαντινῶν Ἀυτοκρατορῶν αἰ μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς Βυζαντινακῆς Ἀυτοκρατορίας ἐκδοθεῖσαι, τὰ ἔλλειποντα κείμενα τῆς Ἰουστινιανείου νομοθεσίας, τὰ κείμενα τοῦ Jus Graecoromanum, ἡ μέχρι τοῦ νῦν σχετικὴ νομολογία τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων καὶ πλείστα ἐξηγητικὰ σημειώσεσι, υπό Ἰωάννου Ζέππου, δικηγόρου. Ἐκδόσις δευτέρα, ἐπισημμένη καὶ βελτιωμένη (μεγαλιτέρα τῆς α' ἐκδόσεως κατὰ 1000 σελίδ.). Τόμοι 5. Σχ. 40ν διαστ. Δρ. 150.00

Table listing books on legal systems: ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ. υπό Έμμ. Φλογοῦ Derenburg καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου, κατὰ μετάφρασιν Γεωργίου Διοβουνιώτου, ὑψηροῦ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐκδόσις δευτέρα ἐπισημμένη. Τόμος Α'. Γενικαὶ ἀρχαὶ (Δρ. 12.00)

Table listing books on legal systems: Β'. Ἐμπράγματων δικαίων (Δρ. 10.00), Γ'. Ἐνοχικὸν δικαίον (Δρ. 14.00), Δ'. Οἰκογενειακὸν δικαίον (Δρ. 4.00), Ε'. Κληρονομικὸν δικαίον (Δρ. 10.00)

300 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 15 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Γ. ΦΕΞΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΑΤΡΙΚΑ

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΩΝ υπό Ε. Weill, καθηγητού της Κλινικής των Παιδών, μεταφρασθέντα υπό Α. Καλλιβωκά, μετά πολλών εικόνων. Δρ. 15.—
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ, υπό Edmond Leseur, καθηγητού της Συφιλιδολογίας εν Βερολίνω, μεταφρασθείς της τελευταίας έκδοσώς υπό Σ. Ζωγραφίδου και Α. Γεωργιάδου Δρ. 8.—
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ υπό L. Dubrissy, πρώην αρχιάρχου και G. Jeannin έκτακτου καθηγητού. Μεταφρασθείσα υπό Α. Καλλιβωκά, λατρού, μετά πολλών εικόνων. Δρ. 12.—
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ εν τῇ καθ' ἡμέραν πράξει, μετά πολλών ἐν τῷ κεμένῳ εἰκότων υπό Γερ. Φωκά, καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ, τόμοι 3. Δρ. 39.—
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚ. ΧΗΜΕΙΑΣ υπό Γ. Γαρουφαλίδου. Δρ. 5.—
ΕΙΔΙΚΗ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ, υπό Α. Strümpell, καθηγητοῦ, διευθυντοῦ τῆς Ιατρικῆς κλινικῆς τοῦ ἐν Βreslau Πανεπιστημίου. Ἐξελληνισθεῖσα ἐν τῆς τελευταίας 10ῆς ἐκδόσως τοῦ Γερμανικοῦ πρωτοτύπου υπό Α. Καλλιβωκά και Θ. Βαροῦνη, ἡγηγητοῦ τῶν Ἐθν. Πανεπιστ. Μετ' εἰκότων. Τόμοι 3. Δρ. 50.—
ΕΠΙΤΟΜΗ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ, υπό Paul Lefert, καθηγ. Μετάρφ. Α. Καλλιβωκά. Δρ. 4.—
ΕΠΙΤΟΜΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ, υπό Paul Lefert. Μετάρφ. Ν. Μακρῖδου. Δρ. 4.—

ΕΠΙΤΟΜΗ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑΣ, γραφθεῖσα υπό Ἄν. Καλλιβωκά, λατροῦ, Σελ. 890. Δρ. 4.—
ΟΞΕΙΑΙ ΔΟΙΜΩΔΕΙΣ ΝΟΣΟΙ Α. Strümpell, μεταφρασθείσας Α. Καλλιβωκά. Δρ. 3.—
ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ τοῦ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, υπό Ε. Vialat και Ε. Jolyet καθηγητῶν, μεταφρασθείσας Ἄλ. Γεωργιάδου, λατροῦ, εἰκόνας 150 Δρ. 16.—
ΠΕΡΙ ΟΡΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ, υπό Ἰω. Καραβῖα, ἡγηγητοῦ τῆς Φαρμακολογίας κλπ. Δρ. 3.—
ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ, υπό τοῦ Dr Villeroy, κατὰ μετάφρασιν Ὁ. ὁστόου Κυπριαδου, λατροῦ Δρ. 5.—
ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ υπό Henri Durand. Μετάρφασας Α. Καλλιβωκά. Δρ. 5.—
ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑΣ υπό Dr Villeroy, μεταφρασθείσας Χρ. Μοσχονησιου, λατροῦ. Δρ. 5.—
ΕΠΙΤΟΜΗ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ γραφθεῖσα ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ συγγράμματος τοῦ καθηγητοῦ Λουκά Παπασιάνου υπό Ἄλεξ. Γεωργιάδου, λατροῦ. Δρ. 10.—
ΕΠΙΤΟΜΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ, ἡτοιμητὴ περὶ αἰτίων, ἀνατομικῶν ἀλλοιώσεων κ.τ.λ. γραφθεῖσα υπό Μεν. Σακοροῦρου. Δρ. 16.—
ΠΑΛΗΡΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ἐφημεροσμένη, υπό Gaston Lyon. Μεταφρασθεῖσα ἐν τῆς τελευταίας ἐκδόσως υπό Ι. Καραβῖα, Ι. Παπασιαιίου, Ι. Ἀβάρου και Α. Καλλιβωκά λατροῦν. Τόμοι 2, σελ. 2000. Δρ. 30.—

ΛΑΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ. — ΕΚΑΣΤΟΝ ΛΕΠΤΑ 50.

ΦΘΙΣΙΣ. Ἡ φθίσις εἶνε μεταδοτική. - Ἡ φυματίωσις καὶ ὁ ἀλκοολισμὸς. - Πῶς δύνανται τις νὰ ἀποφυγῇ τὴν φθίσιν. Θεραπεία.
ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ. Ὄξυς ἀρθριτικός θερματισμός. - Χρόνιος θερματισμός. Μυϊκός θερματισμός. - Επιπλοκαί. - Θεραπεία.
ΑΨΥΠΝΙΑ. Νευρική ἀπύπνια. - Ἀψύπνια νευροσθενικῶν. - Ὑπνωτικά τινὰ φάρμακα. - Θεραπεία.
ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ. Μορφαί τῆς δυσκοιλότητος. - Κίνδυνος καὶ συνέπεια. - Θεραπεία.
ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΚΑΡΔΙΑΣ. Περιαρδίας. - Μυοαρδίας. - Ἀθηρωματώσις. - Παλμοί. Θεραπεία.
ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΑΙΜΑΤΟΣ (Ἀναιμία, Χλωρώσις κλ.) Θεραπεία.
ΝΕΥΡΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ. Νοσήματα τῶν νεύρων. Παραλύσεις. - Σπασμοί. - Νευραλγία. - Ανασθησία. - Συνολκία. - Θεραπεία.
ΒΛΕΝΝΟΡΡΟΙΑ. Ἡ βλεννορροία εἰς τὸν ἄνδρα καὶ εἰς τὴν γυναῖκα. - Επιπλοκαί. Θεραπεία.
ΣΥΦΙΛΙΑΣ. Πῶς μεταδίδεται. - Τὸ σκληρὸν ἔλκος. - Β' περίοδος. - Γ' περίοδος. - Στοματῖτις. - Θεραπεία.
ΑΥΝΑΝΙΣΜΟΣ. Αἷτιο. Μέσα θεραπείας. - Ἀνάλογα νοσήματα.
ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΣ. Συμπτώματα. - Μεταδοτικότης. - Θεραπεία.
ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ. Ἀνικανότης ψυχολογική. - Ἀνικανότης ἐκ καταρῶσιν. - Θεραπεία.
ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ. Ἱστορία. Συμπτώματα. - Ἐξελίξεις. - Θεραπεία.
ΙΜΦΟΛΟΥΕΝΤΖΑ. Συμπτώματα. Αἷτιο. - Διάκρισις. - Επιπλοκαί. Θεραπεία. - Προφύλαξις.
ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. Κνησμός. - Λευκώρροια. - Κολπίτις. - Ἐμμηνα. - Μητροίτις. - Θεραπεία.
Ο ΓΑΜΟΣ. (Συνζυγική ὑγιεινή). Αἱ συζυγικαὶ σχέσεις. - Διατηρητική τῆς ἑνότητος γυναικός. - Περὶ στειρώσεως. - Αἰμόφιμοι γάμοι κτλ.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ. — ΕΚΑΣΤΟΝ ΛΕΠΤΑ 35.

ΟΛΥΜΠΕΥΣ ΑΝΑΡΟΥΤΟΣ (ΤΟ ΚΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ) Χ. Ἀννίνου.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΡΙΤΗΣ Ο ΣΚΕΡΑΜΠΕΝΣ, Η. Οικονομοπούλου.
Η ΟΛΚΑΛΥΠΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ υπό Ι. Κονδυλάκη.
Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ υπό Γ. Τσοκοπούλου.
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑΦΩΣΣΑ υπό Ι. Πετρονυάνου.
Η ΑΛΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ. Οι τρεις Πύργοι κτλ. υπό Π. Δημητριάδοπουλου.
Ο ΚΑΤΣΑΝΤΡΩΝΗΣ υπό Χρ. Χρηστοβασιλή.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΠΑΛΙΟΛΟΓΟΣ υπό Δ. Καλογεροπούλου.
Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ υπό Γ. Ἀσπέρου.
ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ ΑΛΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑΣ Γ. Τσοκοπούλου.
ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ ΑΛΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΥ Ε. Παντελίδου.
Η ΚΥΡΑ ΦΡΟΥΝΗ υπό Σπ. Ποταμιάνου.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ υπό Τιμ. Μοραϊτινή.

Η ΑΛΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ Γ. Φραγκοῦδη.
Η ΚΑΤΣΙΡΩΝ ΤΩΝ ΑΒΑΝΩΝ ΕΝ ΝΑΥΠΑΓΓΙ Γ. Ἀντωνοπούλου.
ΑΝΑΜΗΝΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1878 υπό Ἰδομενέως Στρατηγόπουλου.
Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ υπό Ἄνδρου Στρατόπουλου.
ΟΙ ΒΟΥΓΑΡΟΚΡΑΤΟΝΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ υπό Ε. Εδστροαίτου.
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ υπό Γ. Τσοκοπούλου.
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΛΟΥΑΝΣ υπό Γ. Τσοκοπούλου.
ΣΟΥΛΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΑΙΛΙΑΝΕΣ υπό Χρ. Χρηστοβασιλή.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ υπό Γ. Τσοκοπούλου.
Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ υπό Χρ. Χρηστοβασιλή.
Η ΓΡΑΜΜΟΥΣΑ υπό Ἰωάν. Κονδυλάκη.
ΡΗΓΑΣ Ο ΦΕΡΡΑΙΟΣ υπό Γ. Τσοκοπούλου.
Ο ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ υπό Θεοδ. Γ. Κυπρίου.

200 ΔΡ. ΒΙΒΛΙΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες ἀνὰ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Γ. ΦΕΞΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Θεοφία Μουσική (Λαούρα) Δρ. 1.—
Ἐγχειρίδιον Ἀρμονίας (Λαούρα) Δρ. 4.—
Νεώτατον Ἀναστασιματάριον υπό Νικολάου Γ. Πρωτοψάλτου Σμύρνης Δρ. 6.—
Μέθοδος Κιθάρας. Μέρος α' Δρ. 2.50
 β' Δρ. 2.50
 γ' Δρ. 4.—
 δ' Δρ. 4.—
Μανδολίνου. Μέρος α' Δρ. 4.—
 β' Δρ. 3.—
Κλειδοκτυμάλου Δρ. 1.50
Βιολίου. Μέρος α' Δρ. 1.50
 β' Δρ. 1.50

ΠΟΙΗΣΙΣ

Ποήματα Βαλαωρίτου Δρ. 5.—
Ἄπαντα Σολωμοῦ Δρ. 2.50
Ἄπαντα Ζαλοκώστα Δρ. 3.50
Ἡ Ἄδρα Ἄνδρ. Κάλβου Δρ. 2.—
Οἱ καμιοὶ τῆς Λιμνῆς Ἰλασσας, υπό Κ. Παλαμά Δρ. 2.—
Εἰδύλλια Θεοκρίτου (μετάρφ. Πολέμη) Δρ. 2.—
Ἡρώ και Λέανδρος Μουσαίου, Μετάρφασας Σίμου Μετάρφου Δρ. 0.70
Σκουπιδιάδα, σάτιρα Δημητριάδοπουλου Δρ. 1.—

Λεξικὸν Γεωγραφίας, Ἱστορίας, Μυθολογίας και Βιογραφίας υπό Μ. Ν. Bouillet. Μετάρφ. Ἡλ. Οικονομοπούλου. Σχ. 8ον δίστηλον. Σελ. 2872. Τόμοι 2 ὀγκώδεις. Δρ. 19.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ - ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΡΟΓΙΔΟΥ ΕΜ. Συναίνᾳ διηγήματα Δρ. 3.—
 Διηγήματα Δρ. 3.—
ΖΕΡΒΟΥ ΙΩ. Μῦθοι τῆς Ἑφθῆς Δρ. 3.—
ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗ. Τὸ βυσοῦνι τριαντάφυλλο Δρ. 2.—
RICHERIN. Ἰσπανικὰ παραμύθια Δρ. 3.—
LEOPARDI. Ἡθικά ἔργα Δρ. 3.—
ΒΙΖΥΝΤΙΝΟΥ Γ. Τὸ ἀμάρτημα τῆς μητρόσιν Δρ. 3.—
ΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΓΡ. Ὁ καιὸς δρόμος Δρ. 3.—
FLOBER. Οἱ Περσικοὶ τοῦ Ἄγιου Ἀντωνίου Δρ. 3.—
TOLSTOÏ. Τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς μας Δρ. 1.50
 Ἡ Σονάτα τοῦ Κρόουτσερ Δρ. 2.—
 Ἀνάστασις Δρ. 3.—
ΓΚΑΙΤΕ. Ὁ Βέδθερος Δρ. 2.—
ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ Κ. Ἡ κερνία κούκλα Δρ. 3.—
ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ Γ. Ἡ Θεαρίνα Δρ. 3.—
ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ Α. Νησιώτικες Ἱστορίες Δρ. 3.—
ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ ΑΔ. Ἡ Μάγισσος Δρ. 3.—
 Χριστουγεννιάτικα διηγήματα Δρ. 1.—
 Πασχαλινὰ διηγήματα Δρ. 1.—
 Πρωτοχρονιάτικα διηγήματα Δρ. 1.—
 Ἡ νοσταλγία Δρ. 2.—
 Ὁ Πεντάρφανος Δρ. 3.—
 Τὰ Χριστουγεννα τοῦ Τερπέλη Δρ. 3.—
 Ἡ Φόνισσα Δρ. 3.—
 Ἡ Γυφτοπούλα Δρ. 4.—
 Τὰ ῥόδινα ἀμοργάκια Δρ. 2.50
 Ἡ Χολερίασμένη Δρ. 2.50

Ἐγχειρίδιον Κτηνοτροφίας πρακτικόν, περιλαμβανόν τὰ περὶ διατροφῆς, ἀγέλαδων, βοῶν, προβάτων, ἀγώνων, χοίρων, ἰσπῶν, ὄνων, ὄρνιθων κτλ. ὡς και γαλακτοκομίας, υπό Δ. Σαμιοπούλου, κτηνοτρόφου Δρ. 1.50

Ἐγχειρίδιον Γεωργίας πρακτικόν, περιλαμβανόν Κηπουρικῆν, Φυτικομῖαν, Δενδροκομῖαν, Ἀμπελογομῖαν και μηχανικὴν Ἀγρονομῖαν υπό Ν. Ἀθανασιάδου, γεωπόνου Δρ. 1.50

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ γραφθεῖσα ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ Ἐθαγγελίου υπό Τρύφωνος Ἐθαγγελίδου. Μετὰ 50 εἰκότων Δρ. 5.—
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ. Δεδεμένον Δρ. 8.50
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ. Χρυσόδετος Δρ. 2.—
ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ. Δεδεμένον Δρ. 6.—
ΕΞΑΒΙΒΛΟΣ Ἀρμενοπούλου Δρ. 14.—
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ περὶ Χριστιανισμοῦ υπό Βρ. Ἀρμένη Τ. 3. Δρ. 12.—
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ υπό Βράιλα Ἀρμένη Δρ. 3.—
ΙΕΡΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Δεδεμένον Δρ. 3.—
Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΗ ΦΥΣΕΙ υπό Φλαμμεριον Δρ. 4.—
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ υπό Πετρονυάνου Δρ. 4.—
ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΗΕΙΜΒΑΧ υπό Ἰωάννου Ζέππου. Τόμοι 5 Δρ. 150.—
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΟΥΜΕΛΑ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ υπό John Caird. Μετάρφασας Π. Γρατσιάτου Δρ. 3.—

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ἀριστοτέλους Πολιτεία Ἀθηναίων, υπό Δ. Παπαγεωργίου Δρ. 0.80
Πλάτωνος διάλογοι υπό Γ. Κωνσταντινίδου Δρ. 2.50
Τίτου Λιβίου Ἐκλογαί υπό Δ. Παπαγεωργίου Δρ. 1.80
Lhomond de viris illustribus urbis Romae υπό Δ. Παπαγεωργίου Δρ. 2.—
Κικέρωνος pro Lygario υπό Ἐμμαν. Γαλήνη Δρ. 0.65
Κικέρωνος pro Marcello υπό Ἐμμαν. Γαλήνη Δρ. 0.75
Ὁμεργίλιου Αἰνεΐας. Βιβλ. Α' υπό Φ. Δημαράτου Δρ. 0.70
Ὁμεργίλιου Αἰνεΐας. Βιβλ. Β' υπό Φ. Δημαράτου Δρ. 0.70
Λουκιανὸν ἐνύπνιον υπό Ἄνδρου. Σταυροπούλου Δρ. 1.30
Ξενοφῶντος ἀπομνημονεύματα υπό Α. Σταθακοπούλου Δρ. 2.50
Ἡρόδοτος Περσικοὶ πόλεμοι υπό Ε. Κορινιάτου Δρ. 2.20
Θουκυδίδου Ἐγγραφῆς βιβλίον Α' υπό Γ. Γαρόδια Δρ. 2.20
Δημοσθένους Ὀλυμπιακοὶ υπό Ζάμπρα Δρ. 0.75
Δημοσθένους Φιλίπποι οἱ δύο Ζάμπρα Δρ. 1.—
Κικέρωνος Κατιλιναῖκοι υπό Ε. Γαλήνη Δρ. 1.20
Πλάτωνος Κρίτων υπό Β. Βοζίκη Δρ. 0.60
Ἀριστοτέλους Πολιτεία Ἀθηναίων υπό Γ. Μπάττ Δρ. 0.90
Γαλιλαϊκὸς πόλεμος Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος υπό Κ. Ζάμπρα Δρ. 1.—

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΜΑΣ

Τὰ σημειούμενα κατωτέρω ἄλλα μονοιὰ τεμάχια εἰσάγονται καὶ εἰς τὴν ἰδιαι-
τερον τιμοκατάλογον «Μουσικαὶ ἐκδόσεις οἴκου Γ. Φέξη», εἰς τὴν ἐπιτοὴν ἀνα-
γράφονται 1500 ἐν ἄλλῃ ἐκδόσει μονοικῆς τοῦ ἡμετέρου οἴκου. Τὸν κατάλογον
τοῦτον ἀποστέλλομεν δωρεὰν εἰς τὸν αἰτούντα.

VALSES POUR PIANO

Berger R.	Valse aimée	0.80
—	Vertige	0.80
—	Colombine	1.—
Cremieux O.	Prière	0.80
Lehar F.	Luxemburg	1.—
—	Zigeunerliebe	0.80
Eysler Ed.	Amor di Principi	1.—
Fall L.	Dollarwalzer	0.80
Vercolier J.	Le cœur tzigane	0.80
Linke P.	Luna valse	1.—
Aigrette B. V.	Consuelo	1.20
Auber L.	Traum	1.—
Berger R.	Valse enchantée	0.80
—	Frimousse	1.—
Legrand E.	Adorée	0.80
Marchetti F.	Fascination	0.60

POLKAS POUR PIANO

Becucci E.	Frottole	0.60
Lehar F.	Ἡ Εὐθύμος Χήρα	0.60
Κοκκίνου Ν.	Καμέλια	0.60
—	Ἀθήναι	0.60
Straus J.	Addio	0.80

MAZURKAS POUR PIANO

Arabiano E.	Amoureuse	0.60
Ganne L.	La Tzigane	0.80

QUADRILLES POUR PIANO

Arban J.	Mam'zelle Nitouche	0.80
Metra O.	Mas'otte	0.60

POT-POURRI POUR PIANO

Bizet G.	Carmen	1.20
Eysler Ed.	Amor di Principi	1.60
Fall L.	Die Dollarprinzessin	1.60
Lehar F.	Die Lustige Witwe	1.60
Leoncavallo	Pagliacci	1.20
Mascagni P.	Cavalleria Rusticana	1.80
Puccini G.	La Bohème	1.20
—	Tosca	1.20
Sidney J.	Geisha	1.40
Straus O.	Ein Walzertraum	1.60
Verdi G.	La Traviata	1.60

POUR MANDOLINE OU VIOLON

Δημόδη	Καλαματιανός	0.40
—	Ἡ Τούρκικα	0.60
—	Συρτός	0.60
—	Μπάλος	0.60
Bizet G.	Carmen	0.40
Κοκκίνου Ν.	Ἀθήναι, πόλκα	0.40
Lehar F.	Εὐθύμος Χήρα (valse)	0.60
Straus O.	Ὁνειρώδες βάλς	0.60
Vercolier J.	Le Cœur Tzigane	0.80

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΡΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

* Ἄσματα Δημόδη	Ἦ Γέρω Δήμος	1.—
—	Ἦ Ἀνδριάννα	0.40
—	Ἦ Ἐλεντίτσα	0.40
—	Ἦ Τούρκικα	0.40
—	Ἦ Σμυρνιά	0.40
—	Ἐλένη μου	0.40
—	Τὸ Λευτό	0.40
—	Τὸ Καράβι	0.80
—	Οἱ Κολοκοτρωναῖοι	0.40
—	Εἶχα μιὰν ἀγάπη	0.40
—	Ἡ Καλαματιανή	0.40
—	Συριανός	0.40
—	Συριανὸ σταυρωτὸ	0.40
—	Ἔνας ἀητός	0.60
—	Ἡ Λερμονιά	0.40
Καρρέρη Π.	Ἀνθος καὶ Ἀδύοῦλα	1.—
—	Μάννα καὶ παιδί	1.—
—	Ἄνη	0.80
—	Πές μου	0.80
—	Ὁ Στατιώτης	0.80
—	Τὸ Ὄρθανό	0.80
Κοκκίνου Νικ.	Ἄπογο ἴτεσις	0.60
—	Ἄπονιά	0.60
—	Ἀγάπα με	0.60
—	Στὸ Βενιζέλο μας	0.60
—	Σ' ἐνθουμάμα	0.80
—	Γιατί;	0.40
—	Στὸ Φεγγάρι	0.60
—	Γλυκοχαράζει	0.40
—	Μαύση ζωή	0.60
—	Ἡ νεότης	0.80
—	Προδοσία	1.—
—	Ὁ χωρισμός	0.60
—	Τὸ Τσομπανόπουλο	0.60
—	Ἡ Ψαροπούλα	0.60
—	Στὴ θάλασσα	0.60
—	Πές μου	0.60
—	Ἡ / ε' Μαρτίου	0.80
—	Σταυρὸ φορεῖς	0.40
—	Μὴ δυσπιστῆς	0.60
—	Ἔλα πάμε 'στὰ ξένα	0.80
—	Εἶσαι σὺ	0.60
—	Ἐνθύμησις	0.60
—	Ἡ Μαυρομάτα	0.40
—	Ἐν βλέμμα	0.60
Μίνωος Σ.	Λησμονεῖ με	0.40
—	Φύγε	0.40
—	Τὸ φίλημα	0.60
Ξανθοπούλου Τ.	Νυκτωδία	0.60
—	Ἰὰ τὸ φῶς τῆς σελήνης	0.60
—	Ἀγάπη-πόνος	0.60
Ροδίου Δ.	Ἡ πεταλούδα	0.80
—	Ἡ ἀκαρδη	0.80
Στρονμπούλη Χ.	Γιὰ σένα	0.60
—	Κρυφὴ ἀγάπη	0.40
—	Διατί, ἀχ, διατί	0.60

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΙΛΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ἐκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

	Ἐξδόθησαν
ΑΙΣΧΥΛΟΥ	
Πέρσαι. Μετάφρ. Ἰω. Ζερβού	Δρ. 1.50
*Αγαμέμνων. Μετάφρ. Ἰω. Γρυπάρη	» 1.50
Εὐμενίδες. Μετάφρ. Ἰω. Γρυπάρη	» 1.50
Χοηφόροι. Μετάφρ. Ἰω. Γρυπάρη	» 1.50
Προμηθεὺς δεσμώτης. Μετάφρ. Ἰω. Ζερβού	» 1.50
Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. Μετάφρ. Ἰω. Γρυπάρη	» 1.50
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ	
*Ἐκκλησιάζουσαι. Μετάφρ. Π. Δημητρακοπούλου	Δρ. 2.—
*Θρνίθες. Μετάφρ. Π. Δημητρακοπούλου	» 3.—
Βάτραχοι. Μετάφρ. Π. Δημητρακοπούλου	» 3.—
Λυσιδράτη. Μετάφρ. Π. Δημητρακοπούλου	» 2.—
Νεφέλαι. Μετάφρ. Π. Δημητρακοπούλου	» 2.—
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ	
*Ἀθηναίων Πολιτεία. Μετάφρασις Ἰω. Ζερβού.	
*Ἠθικὰ Νικομάχεια. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα	» 5.—
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ	
Οἱ τρεῖς Ὀλυμπιακοί. Μετάφρ. Ν. Γκίνοπούλου	» 1.—
*Ὁ περὶ στεφάνου λόγος. Μετάφρ. Ν. Γκίνοπούλου	» 2.—
Οἱ ἐσόδαρες Φιλιππικοί. Μετάφρ. Ν. Γκίνοπούλου	» 1.50
ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ	
*Ἐγχειρίδιον. Μετάφρασις Ἀρ. Καμπάνη	» 0.80
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ	
*Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις. Μετάφρασις Ν. Κυπαρίσση	» 1.50
*Ἴππόλυτος ὁ στεφανιδόρος. Μετάφρ. Α. Τανάγρα	» 1.50
Φοινίσσαι. Μετάφρ. Ν. Ποριώτη	» 1.50
*Ἀλκίτις. Μετάφρ. Γ. Τσοκοπούλου	» 1.50
Βάκχαι. Μετάφρ. Κ. Βάρβαλη	» 1.50
Μήδεια. Μετάφρ. Α. Τανάγρα	» 1.50
Κύκλωψ. Μετάφρ. Γ. Τσοκοπούλου	» 1.50
*Ἰκέτιδες. Μετάφρ. Ν. Ποριώτη	» 1.50
*Ἴων. Μετάφρ. Π. Δημητρακοπούλου	» 1.50
*Ἀνδρουμάχη. Μετάφρ. Γ. Τσοκοπούλου	» 1.50
*Ἠλέκτρα. Μετάφρ. Α. Τανάγρα	» 1.50
*Πρακτικὸς γαϊόμενος. Μετάφρ. Κ. Βάρβαλη	» 1.50
*Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι. Μετάφρασις Ἰω. Φραγκιά	» 1.50
ΗΡΟΔΟΤΟΥ	
Μοῦσαι. Μετάφρ. Α. Σκαλίδου, ἐπιθεωρηθεῖσαι ὑπὸ Ἰω. Ζερβού.	
Τόμος Α'. Κλειῶ—Εὐτέρα. Δρ. 3.—	Τόμος Γ'. Ἐρατὸ—Πολύμνια Δρ. 3.—
» Β'. Θάλασσα—Μελίτις. » 3.—	» Δ'. Ὀδρανία—Καλλιόπη » 3.—
ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ	
Χαρακτῆρες. Μετάφρασις Μαρίνου Σιγοῦρου	» 1.—
ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ	
Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Μετάφρασις Ἰω. Ζερβού.	
Τεύχος Α'. Βιβλία Α' καὶ Β'. Δρ. 2.50	Τεύχος Γ'. Βιβλία Ε' καὶ ΣΤ'. Δρ. 2.50
» Β'. » Γ' καὶ Δ'. » 2.50	» Δ'. » Ζ' καὶ Η'. » 2.50

100 ΔΡΑΧΜΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΕΓΓΟΡΗΣΕΙΣ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ ΗΝΔ 5 ΔΡΑΧ., ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ.—Ζητήσατε τιμολόγων (δωρεάν)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΣΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ

Ἐκδομένη ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Ἐξεδόθησαν

Εἰδύλλια. Μετάφρασις Ἀντ. Πολέμη . . . Δρ. 3.—

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

* Ἀπαντα. Μετ. Ἰω. Κονδυλάκη. Τόμοι 3, ἕκαστος τόμος . . . 3.—

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

* Ἀπομνημονεύματα. Μετάφρασις Κ. Βάρναλη . . . 2.50

ΟΜΗΡΟΥ

* Ἰλιάς. Μετάφρασις ἔμμετρος Ἰωάννου Ζερβοῦ

Τόμος Α'. Ραψόδια Α-Ζ	Δρ. 1.50	Τόμος Γ'. Ραψόδια Ν-Σ	Δρ. 1.50
Β'. Ραψόδια Η-Μ	1.50	Δ'. Ραψόδια Τ-Ω	1.50

* Ὀδύσσεια. Μετάφρασις ἔμμετρος Ἰακώβου Πολυλά.

Τόμος Α'. Ραψόδια Α-Ζ	Δρ. 1.50	Τόμος Γ'. Ραψόδια Ν-Σ	Δρ. 1.50
Β'. Ραψόδια Η-Μ	1.50	Δ'. Ραψόδια Τ-Ω	1.50

ΠΛΑΤΩΝΟΣ

Συμπόδιον ἢ περὶ ἔρωτος. Μετάφρασις Ν. Κωννουριώτου Δρ. 2.50

Μενέξενος ἢ ἐπιτάφιος. Μετάφρ. Ἰω. Ζερβοῦ . . . 1.—

Φαίητος ἢ περὶ ἐπιστήμης. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . . 3.—

Χαρμίδης ἢ περὶ σωφροσύνης. Μετάφρ. Ἀρ. Καμπάνη . . . 0.80

Σοφιστής ἢ περὶ τοῦ ὄντος. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . . 2.50

Πρωταγόρας ἢ σοφισταί. Μετάφρ. Ἀρ. Χαροκόπου. . . 2.—

Πολιτικός ἢ περὶ βουλείας. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . . 2.50

Κρίτων Μετάφρασις Ν. Γκινοπούλου . . . 0.80

Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς. Μετάφρασις Ἀρ. Χαροκόπου . . . 2.50

Λάχης ἢ περὶ ἀνδρείας. Μετάφρ. Ἀρ. Καμπάνη . . . 1.—

Λύσις ἢ περὶ φιλίας. Μετάφρ. Ἀρ. Καμπάνη . . . 0.80

Γοργίας ἢ περὶ ἔρητορικῆς. Μετάφρ. Ἀλ. Φιλαδηφείως. . . 3.—

Κριτίας ἢ ἠθικός. Μετάφρ. Ἀρ. Χαροκόπου. . . 1.—

Ἰππίας μείζων καὶ ἐλάσσων. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . . 2.—

Φίλιππος ἢ περὶ ἡδονῆς. Μετάφρ. Κ. Ζάμπα . . . 2.50

* Ἀπολογία Σωκράτους. Μετάφρ. Ἀλ. Μωραϊτίδη. . . 1.50

Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος τῶν ὀνομασιῶν. Μετ. Κ. Ζάμπα . . . 2.50

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Βίη παράλληλοι. Μετάφρασις Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ

Τόμ. Α'. Θησεύς - Ρωμύλος, Λυκοῦργος - Νουμάς.	Δρ. 3.00	Τόμ. ΣΤ'. Σεραφείριος - Εὐμένης, Ἀγχιλαῖος - Πομπήιος.	3.00
--	----------	--	------

Β'. Σόλων - Ποπλικόλας, Θεριστοκλής - Κάμillos, Περικλῆς - Φάβιος Μάρκιος.	3.00	Ζ'. Ἀλέξανδρος - Τούλιος Καίσαρ, Φωκίων - Κάτων.	3.00
--	------	--	------

Γ'. Ἀλκιβιάδης - Κοριολλάνος, Τιμόλεων - Αἰμίλιος Παῦλος, Πελουπίδας - Μάρκελλος.	3.00	Η'. Ἄγρις - Κλεομένης - Τ. Γράνχος, Γ. Γράνχος, Δημοσθένης - Κικέρων.	3.00
---	------	---	------

Δ'. Ἀριστείδης - Μάρκος Κάτων, Φιλοπομπήν - Φλαμίνιος, Πάρος - Μάριος.	3.00	Θ'. Ἀρταξέρξης - Δημήτριος - Ἀντώνιος.	3.00
--	------	--	------

Ε'. Λύσανδρος - Σύλλας, Κίμων - Δούκιλλος, Νικίας - Κράσσος.	3.00	Ι'. Δίων - Βρούτος - Ἀρατος - Γάββαρ - Ὄθων.	3.00
--	------	--	------

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Οἰδίπους τύραννος. Μετάφρ. Ἀριστ. Καμπάνη . . . Δρ. 1.50

Φιλοκτήτης. Μετάφρ. Ζαχ. Παπαντωνίου . . . 1.50

Αἴας. Μετάφρ. Κ. Βάρναλη . . . 1.50

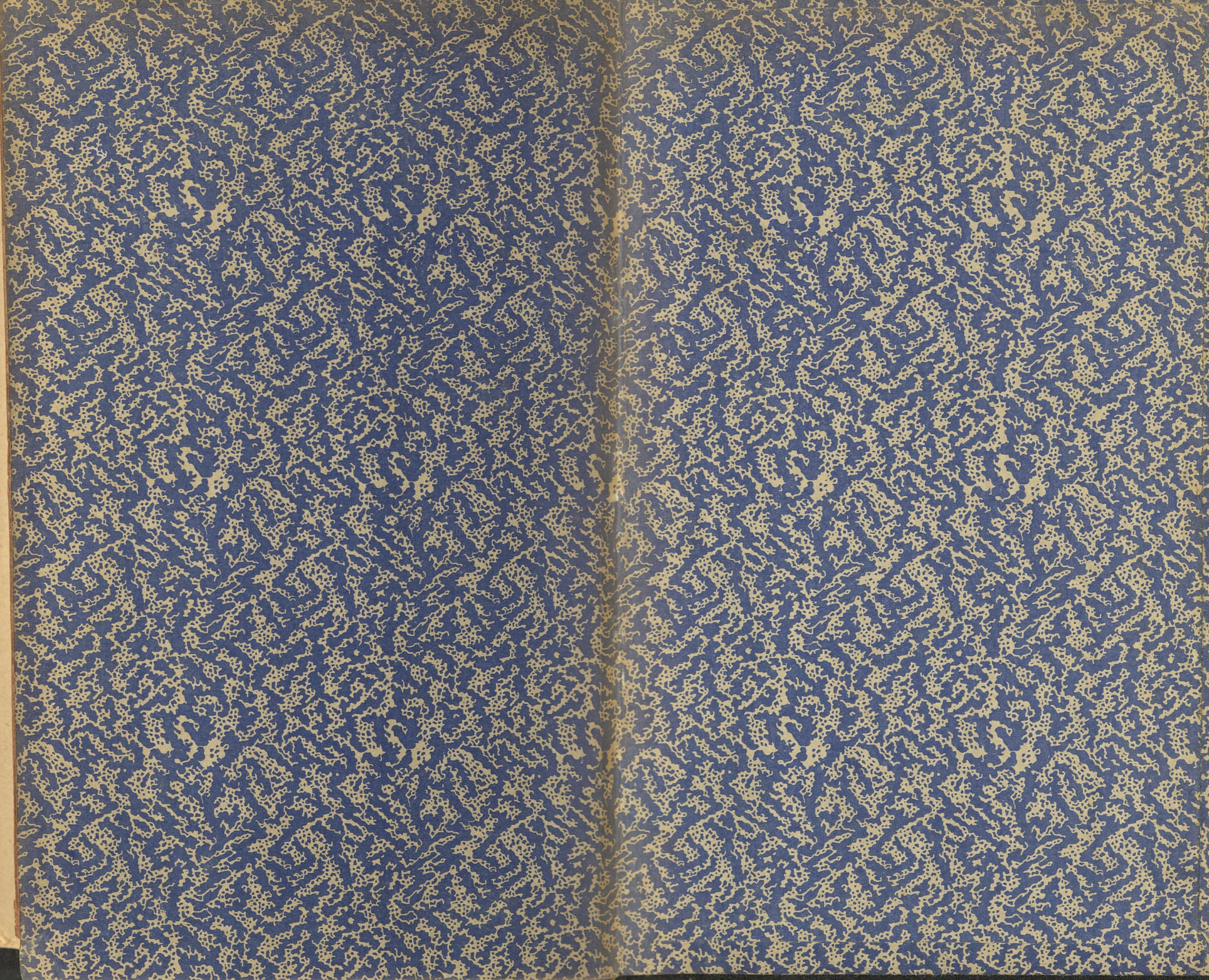
* Ἠλέκτρα. Μετάφρ. Μ. Δυῆρη . . . 1.50

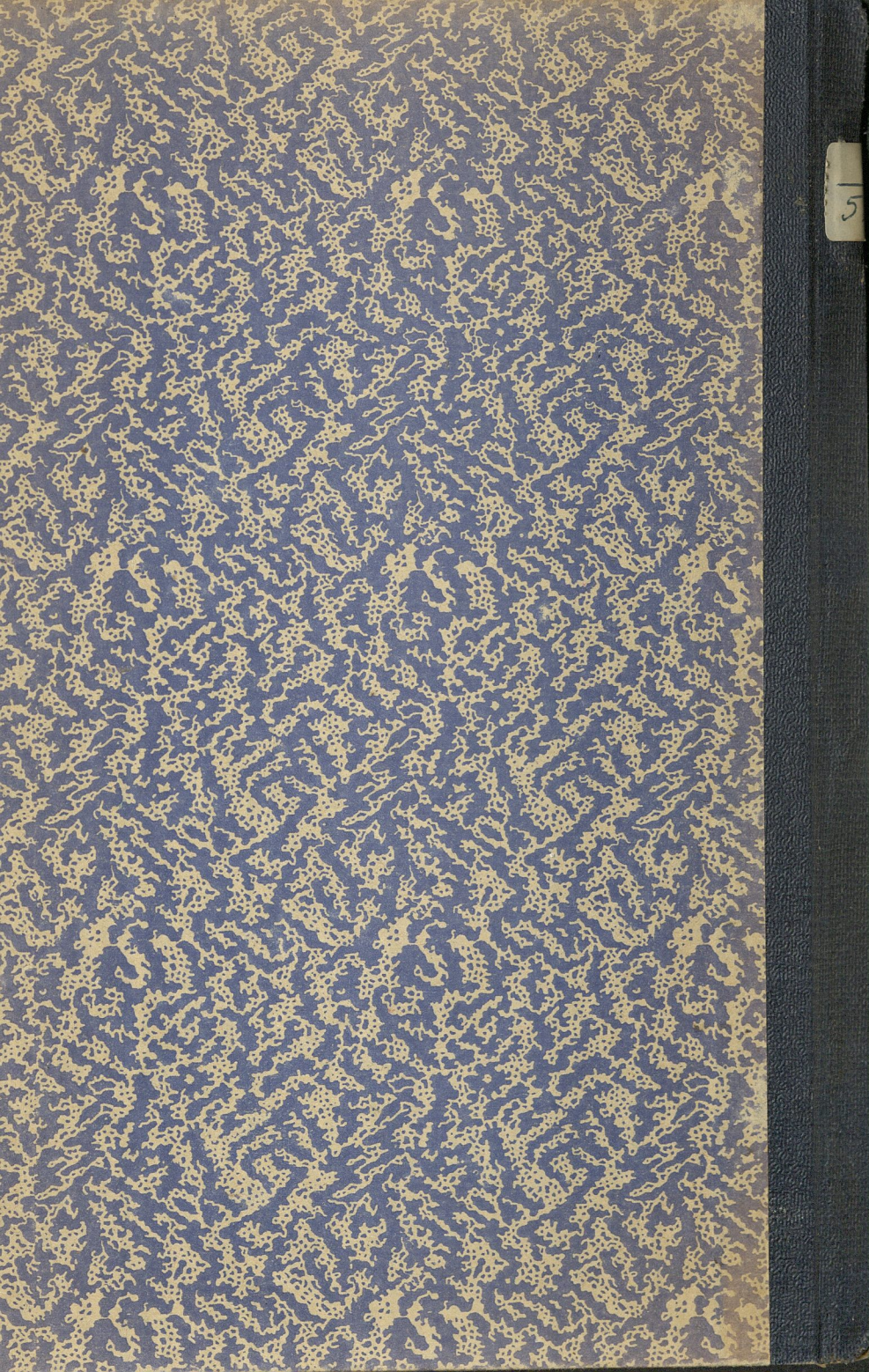
Οἰδίπους ἐπὶ Κορώνῃ. Μετάφρ. Η. Βουτιερίδου . . . 1.50

200 ΔΡΑΧΜΩΝ ΒΙΒΛΙΗ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΑΡΗΡΩΝΤΕΣ ΑΝΑ 10 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΗ ΜΗΝΗ.—Ζητήσατε τιμολόγιον δωρεάν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ - Π.Τ.Δ.Ε
 ΔΙΑΔΡΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΣΤΗΡΙΩΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ
 ΑΡΧΙΜΕΤΡΟΥ
 ΠΑΙΣ
 ΑΡΙΘ.
 ΗΜΕΡ.
 ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘ. ΔΕΥ.

8919
 19-8-2011
 882 II A1Σ

5